

ውቶኛል። በብሪታንያ አየር ኃይል ውስጥ አውሮፕላን አብራሪ የነበረው ይህ ሰው ያበርራት የነበረችው የጦር አውሮፕላን በብሪታንያ ጦርነት ጊዜ ተመትታ ወደቀች። ከጥቂት ዓመታት በኋላም ሽማግሌው ሞተ። ሚስቱና ብቸኛው ልጁ ስለ ሞቱ ምንም ወራሽ አልነበረውምና ንብረቶቹ በጨረታ ተሸጠው የሚገኘው ሽያጭ ለተለያዩ የበጎ አድራጎት ድርጅቶች እንዲሰጥላት በኑዛዜው አዝዞ ነበር።

ከሰውየው ንብረቶች ከፊሉ እጅ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው የሥዕል ስብስቦች ነበሩና የሰንደን ጨረታ ቤት ለሽያጩ ቀን ወስኖ ጨረታውን አዘጋጀ። በጨረታው ቀን ሥዕል ሰብሳቢዎችና ጉጉ ተመልካቾች “ይህ ቀረሽ” ከማይባለው ስብስብ የቻሉትን ያህል እጃቸው ለማስገባት ተስፋ አድርገው ከተለያዩ አገራት ተለባለቡ። መጀመሪያ ላይ፣ የአንድ ወጣትን ገጽታ የሚያሳይ ሥዕል ለጨረታ ቀረበ። ሌሎች የሥዕል ሥራዎች ለሽያጭ ከመቅረባቸው አስቀድሞ ይህ ሥዕል - የሰውየውን ልጅ መልክ የሚያሳየው ሥዕል - በቅድሚያ መሸጥ እንዳለበት ኑዛዜው እንደሚያዝ እጫራቹ አብራሩ። የዚህ ሥዕል ሠዓሊውም ሆነ የተሣለው ወጣት ታዋቂ ባለመሆናቸው ሕዝቡ ተከፋ። ዋጋ የማያወጣ ሥራ።

ሕዝቡ ጸጥ አለ፤ ሥዕሉን ማንም አልፈለገውም። ከጉጉ ተመልካቾች መካከል በሕይወቱ ዘመን ሁሉ የሰውየው አገልጋይ የነበረና ልጅየውንም ከውልደት ጀምሮ የሚያውቀው ሰው ተገኝቶ ነበር። ይህን ሥዕል እጁ ቢያስገባው ጥሩ እንደ ሆነ አለበ፤ በዚህም ላይ ሥዕሉን ለመግዛት ፍላጎት ያሳየ ሌላ ሰው ስለሌለ ምናልባት በርካሽ ሊያገኘውም ይችላል። ስለዚህ መጫረቻ ዋጋ አቀረበ። ማንም አልተቃወመውም። ሥዕሉ የእርሱ ሆነ።

በዚህ ቅጽበት እጫራቹ “ክቡራትና ክቡራን ጨረታው ተጠናቋል” ብሎ ተናገረ። የተሰባለቡት ሰዎች የሆነውን ባለማመን ደርቀው ቀሩ።

እጫራቹ ማብራራቱን ቀጠለ፤ “የልጁን ሥዕል የወሰደ የቀረውንም ሁሉ እንደሚወስድ ኑዛዜው ያስገድዳል።”

ልጁ ያለው ሁሉ አለው።

ምዕራፍ ፱

የማይታየውን የእግዚአብሔር እጅ ፈልጉ

እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅም፤ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ።

ዮሐ. 13÷7

ከልጅነት ትዝታዎቼ መካከል አንዱ እናቴ ሶፋ ላይ ለለዓታት ተቀምጣ የትራስ ጨርቅ መጥለፏ ነው (ወቅቱም ጊዜ ቆጣቢዎቹ የጥልፍ መኪናዎች ከመሠራታቸው በፊት ስለ ነበር የእጅ ሥራ ለመሥራት ጊዜ ይኖራት ነበር)። አንድ ቀን እናቴ ማድቤት ሳለች ቤት ውስጥ ወዲህ ወዲያ ስል እናቴ ትጠልፋቸው ከነበሩ ትራስ ጨርቆች አንዱ ሶፋው መደገፊያ ላይ ጣል ተደርጎ አየሁት። ብድግ ሳደርገው የተለያየ ቀለም ያላቸው ክሮችና ቋጦሮች የበዙበት መልክ የለሽ ትብታብ ሆኖ አገኘሁት። አንድ ለው ያለምንም ዕቅድና ንድፍ መርፈውን እዚህም እዚያም እየተጠቀመ የተጫወተበት የዕብድ ሥራ ይመስል ነበር። ትራስ ጨርቁን ስገለብጠው ግን ቅጠል በበዛበት ዛፍ ላይ ሆኖ የምትዘምር ለማያዊ ወፍ ምስል አለበት። ስመለከተው የቆየሁት በተሳሳተ ገጹ ነበር፤ በሌላ በኩል ስመለከተው ግን እናቴ ትጠልፈው የነበረውን ውብ ሥዕል አየሁ።

ሕይወታችሁ የተገለበጠውን የትራስ ጨርቅ ውስጠኛ ክፍል መስሎ ያውቃልን? የእኔ መስሎ ያውቃል። በሁሉ አቅጣጫ የተተበተቡና ስሜት የማይለጡ ውስብስብ ክሮች የበዙበት ዐይነት። በሕይወታችን እየሆነ ያለውን ነገር በትክክል ለመረዳትና ትርጉም ያለው ምስል ለማበጀት ስንዳክር ጉልበታችንን ጨርለናል። ችግራችን የዕይታ ውሱን ነት ነው፤ በላይ በኩል ለመመልከት የሚያስችል ቁመት የለንም። በእግዚአብሔር የዕይታ ማዕዘን ማየት ብንችል እያንዳንዱ ትርጉም የለሽ የምትመስል ቋጦርና ትብታብ ሳትቀር እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ፈቃድ የምታሳይ የጥልፍ ክፍል መሆኗንና እርሱ ጊዜና ተሞክሮአችንን እንዲሁ እንደማያባክን መረዳት በቻልን ነበር።

ጆን ፍላጌል ሲጽፍ፡ “የእግዚአብሔርን አጠቃላይ መግባታዊ እንደ ዛና የእያንዳንዱን ተግባር ተገቢ ቦታ እንዲሁም ጠቀሜታ በእንዴ መመልከት ምንኛ ውብና አስደሳች ነው፤ ነገር ግን በዚህ ዓለም ላይ ልናስተውላቸው አልቻልንም” ይላል።¹

መግባት።² ይህ ዛሬ ብዙ የማንሰማውና ከክርስቲያኖች የቃላት ዝርዝር መካከል እየቀረ ያለ ቃል ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ጥንቃቄ ከሚያሳዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትልልቅ እውነቶች አንዱ ነው። እግዚአብሔር ይስሐቅን ከመሠዊያው ሲያድነውና በምትኩ የሚሠዋውን በግ ሲያዘጋጅለት አብርሃም ይህን መጀመሪያ ገልጾታል፤ “አብርሃምም ያንን ቦታ ያህዌ ይርኤ ብሎ ጠራው” (ዘፍ. 22÷14)። ያህዌ ይርኤ “እግዚአብሔር ያዘጋጃል” ማለት ነው።

መግባት እግዚአብሔር ምንድን ነው?

መግባት (providence) የሚለው ቃል የመጣው ከላቲን ነው። *pro* ማለት “በቅድሚያ” ወይም “ፊት ለፊት” ማለት ሲሆን፤ *videre* ደግሞ “ማየት” ማለት ነው። አንድ ላይ ለናያይዛቸው “አስቀድሞ ማየት” የሚል ትርጉም እናገኛለን። ቃሉ ግን የእግዚአብሔርን አስቀድሞ የማየት ባሕርይ ከመግለጽም ያልፋል። “አስቀድሞ ማየትና አቅርቦት ማመቻቸትን” ያሳያል።

ሉዊስ በርክሆፍ ለመግባት ፍቺ ሲሰጥ፤ “ፈጣሪ አምላክ ፍጥረቶቹን ሁሉ ደግፎ የሚያቆይበትን መለኮታዊ ንይል በሥራ ላይ ማዋል እንዳላቋረጠ ሲያሳይ፤ በዓለም በሚሆነው ነገር ሁሉ ላይ በተግባር የሚውልና ሁሉንም ወደ ተመደበላቸው ፍጻሜ የሚመራ ነው” ብሎ ነው።³ በመግባት እግዚአብሔር ማመን ዓለም የምትመራው በዕድል (የኢፒኩሪ ያን ዕይታ) ወይም በዕጣ ፈንታ (የስቶይክች ዕይታ) ሳይሆን፤ አስቀድሞ ያዘጋጀውን ሐሳብ ይፈጽም ዘንድ ፍጥረቱን ጠብቆ በሚያቆይ፤ ከጥቃት በሚከላከል፤ አቅርቦትን በሚያዘጋጅና በሚያስተዳድር በእግዚአብሔር እጅ መሆኑን ማመን ነው። “እርሱ በንይሱ የፈጠረውን ነገር በሀልዎቱ ያስተዳድራል።”⁴ መግባት እግዚአብሔር ከዘላለም በፊት ያቀደውን ነገር በጊዜ ውስጥ ይፈጽማል።

ሁላችንም በተወሰነ መልኩ መግባትን እንለማመዳለን። የሕይወት መድን ዋስትና የምንገዛው ለዚህ ነው። እንደምንምት አስቀድመን እናውቃለን፤ በማወቃችንም የሚያስፈልገውን ዝግጅት እናደርጋለን። አስ

ቸጋሪ የጨንጎራ ሕመም ሰላለብኝ የምበላቸው ነገሮች ልቤን ያቃጥላኛል፤ ስለዚህ ይህ እንዳይሆን ሐኪሙ የሰጠኝን ትንሽዬ ኪኒን፤ ምግብ ከመመገቤ አንድ ለዓት በፊት እወስዳለሁ። ምን እንደሚከሰት አስቀድሜ ዐውቃለሁና አስፈላጊውን ነገር አደርጋለሁ። ስለ መግባት ሲናገር እርሴ ስፕሮውል፤ “እግዚአብሔር የለውን ጉዳይ ማየት ብቻ ሳይሆን፤ ይጠብቃልም። መመልከት ብቻ ሳይሆን አስፈላጊውን ሁሉ ያደርጋልናል” ብሏል።⁵

እ.ኤ.አ በ1643 የተጻፈው “Westminster Confession of Faith” መግባት እግዚአብሔርን በዚህ መልክ ይተረጎመዋል፤ “የሁሉ ነገር ፈጣሪ የሆነው እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ይደግፋል፤ ይመራል፤ ያስተካክላል፤ እንዲሁም ፍጥረታትን ሁሉ፤ ክስተቶችን ሁሉ፤ ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ ፍጹም ጥበብና ቅድስና በተሞላበት አስተዳደሩ፤ ስሕተት በሌለበት የቀደመ ዕውቀቱ፤ ነጻ በሆነውና በማይለወጠው ፈቃዱ ይገዛል፤ ይህንንም የሚያደርገው ለጥበቡ፤ ለንይሱ፤ ለፍትሁ፤ ለመልካምነቱና ለምሕረቱ ውዳሴና ክብር እንዲሆን ነው።”⁶

እግዚአብሔር በሕይወታችን ምን ሊከሰትብን እንደ ሆነና ምን ሊያስፈልገን እንደሚችል አስቀድሞ ስለሚያይ አስፈላጊው ቦታ ላይ ስንደርስ መግባቱ እንዲጠብቀን በማለት ተገቢውን መግባት ያዘጋጃል። እስቲ እስቡት! ጉድለቱ ከመከሰቱ ከብዙ ጊዜ በፊት መግባቱ ተዘጋጅቶ አልፈደ።

ስለ ፍጥረት እስቡ። እግዚአብሔር ዓሣ ከመፍጠሩ በፊት ውሃን ፈጥሯል። ዓሣውን አስቀድሞ ከፈጠረ በኋላ ውሃ እስኪፈጥር ድረስ ዓሣው መሬት እየተንከባለለ እንዲቆይ አልተናገረም። ውሃው መጀመሪያ፤ ከዚያም ዓሣው ነበር፤ ከችግሩ በፊት መግባቱ። ተክሎችንና ሣርን የፈጠረው እነርሱን የሚመገቧቸውን እንስሳት ከመፍጠሩ በፊት ነው። መተንፈስ ከሚያስፈልጋቸው ፍጥረታት አስቀድሞ እየርን ፈጥሯል። እንስሳትን አስቀድሞ ከፈጠረ በኋላ እየሩን ይዞ እስኪመጣ ድረስ ትንፋሻቸውን ውጠው እንዲጠብቁት አልነገራቸውም። ወንድና ሴት ከመኖራቸው በፊት በዴድን የአትክልት ስፍራ ነበር። ሔዋን ከማስፈለግ በፊት የአዳም የጉድን ዐጥንት ነበር። በገነት መካከል ዛፍ ከመኖሩ በፊት ቀራንዮ ላይ መስቀል ነበር። ከነጢአት በፊት ለነጢአት የተከፈለ ዋጋ ነበር፤ ከርስቶስ “ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ” የታረደው በግ ነበርና (ራእ. 13÷8)።

ሰውሩ እጅ

መግባት “ሰውሩ የእግዚአብሔር እጅ” ተብሎ ተጠርቷል። እኛም የእግዚአብሔር መግባታዊ እጅ ሰውር በመሆኑ ምክንያት ሕያው መገኘቱን በሕይወታችን ሳናስተውል እንቀራሰን። የእግዚአብሔር ሰውርነት ግን እስመገኘቱን ወይም አስመሥራቱን አያሳይም።

ዳዊት ይህንን አውነት የተማረው ከጦር ወርዋሪው የሳኦል እጅ ለማምለጥ ሲሞክር ነው። ዳዊት ከሳኦል ፊት ሽሽቶ በዋሻ በነበረበት ጊዜ፣ “ወደሚረዳኝ እግዚአብሔር፣ ወደ ልዑል እግዚአብሔር እጮኸሁ” ብሎ ተናግሯል (መዝ. 57÷2)። ከፒዩሪታን መለኮታውያን እንዲሁ “ጉዳዩን ወደሚያከናውንልኝ ልዑል እግዚአብሔር እጮኸሁ” በማለት ተርጉሞታል።⁷ ወድጄዋለሁ።

ዳዊት ይህንን መዝሙር ሲያቀናብር በዓይኑ ጋዲ ምድረ በዳ በእንድ ዋሻ ውስጥ ተሸሽጎ ነው። ይህም በስብርባሪ ዐለቶችና በበረሃ ፍየሎች የተሞላ፣ ለይቶ ሰማወቅ እስቸጋሪና ለሰው መኖሪያነት የማይመች አካባቢ ነበር። ሳኦልም ዳዊት ወደ ተደበቀበት ዋሻ በትክክል ገብቶአል። ምናልባት ይህ ክስተት ዳዊትን ቀጣዩን ሐሳብ እንዲጽፍ እነሣሥቶት ይሆናል፤ “ነፍሴ በአንበሳች ተከብባለሁ፤ በሚዘነጣጥሉ አራዊት መካከል ወድቄአለሁ፤ እነዚህም፣ ጥርሳቸው ጦርና ፍላጻ፣ ምላሳቸውም የተሳለ ሰይፍ የሆኑ ሰዎች ናቸው” (ቁ. 4 - እ.መ.ት)።

በዚያ ሁኔታ ውስጥ ሳስ ባልተለመደ ሁኔታ ተረጋግቶ ነበር፤ አይደል? ዳዊት ምን ያህል የተረጋጋና የተደላደለ እንደ ነበር እነግራችኋለሁ። ሳኦል ወገኑን ለመሞከር እዚያ ዋሻ ውስጥ መግባቱን ምንባቡ ይነግረናል። ዳዊትና ሰዎቹም በዋሻው ውስጠኛ ክፍል ውስጥ ነበሩ፤ ስለዚህ ዳዊት ሾልኮ እንዲሄድና ሳኦልን እንዲገድል ሰዎቹ ይጉተጉቱት ነበር። ያው ቀደም ብለን እንደ ተረዳነው፣ ዳዊት እግዚአብሔር የቀባውን ሰው መግደል አልፈለገም። ስለዚህ የሳኦልን መጉናጸፊያ ጫፍ ብቻ ቆርጦ ሳኦልን ተከትሎ ከዋሻው በመውጣት የያዘውን የልብስ ቁራጭ ከፍ እደረገና ጉዳዩን እግዚአብሔር እንዲመለከተውና እንዲፈርድ ተናገረው (1ኛሙ. 24÷8-15)።

የሚያረጋጋውን ዋስትና ከየት እገኝ? ከማይታየው የእግዚአብሔር እጅ። ከዚህ በቀደመው ምዕራፍ ሳኦል ዳዊት ላይ ወጥመድ እጥምዶ ነበር። ውቡ የእስራኤል ዘማሪ ከዚህ ወጥመድ ማምለጥ የሚችል በት ምንም መንገድ አልነበረም። ነገር ግን ሳኦል ልክ ጥቃቱን ሊሰነ

ዝር ሲል፣ “ፍልስጥኤማውያንን አገሩን ወርረውታልና ፈጥነህ ና” የማልዜና የያዘ መልእክተኛ ድንገት ደረሰ። ሳኦል ዳዊትን ማሳደዱን አቋርጦ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ውጊያ ገጠመ (1ኛሙ. 23÷27-28)። ከፍተኛ ዐደጋ ውስጥ በገባበት ጊዜ እግዚአብሔር ፍልስጥኤማውያንን እገራቱን እንዲወርሩ እንቀሳቀሳቸው፤ ይሄኔ ሳኦል ዳዊትን ከመተው በቀር ምንም ምርጫ አልነበረውም። ይህ መግባት ነው።

የተሰወረውን የእግዚአብሔር እጅ ማየት ለምን እስቸጋሪ ሆነ?

እንዳንድ ሰዎች ሐይቁ መካከል ቆመው እንኳ ውሃ እንደማያዩ ማመን ጀምረዋል። እንዳንዶቻችንም እንድ ነገር ላይ እጅግ አተኩረን ከመደንዘዝ ዛቸን የተነሣ ሰማይ መካከል ቆመን እንኳ እግዚአብሔርን ማየት እንችልም! ጌታ ኢየሱስ በቀጥታ እንድናየው በቦታው ቢገኝም፣ እኛ ግን እርሱን አለማየታችን ሊሆን የሚችል ጉዳይ ነው። ለነገሩ ጌታ ኢየሱስን ከሞት እንደ ተነሣ መጀመሪያ ያየው ሰው እርሱ እንደ ሆነ አላወቀውም ነበር።

ያቺ ሰው፣ ነገር ሁሉ እስኪጠናቀቅ ድረስ መስቀሉ ሥር የነበረችውና ወደ መቃብሩ ለመድረስ የመጀመሪያ የነበረችው መግደላዊት ማርያም ናት። ታሪኩ የሐንስ 20 ላይ ይገኛል። በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን ወደ መቃብሩ ቀደም ብላ ስትደርስ ድንጋዩ ተንከባልሎ እገኘችው። ጴጥሮስና የሐንስ ወደ ስፍራው በመሄድ ወደ መቃብሩ ውስጥ ተመለከቱና ሥጋው እዚያ እለመኖሩን አዩ። ነገር ግን ምንም ያልተከሰተ ይመስል ተመልሰው ወደ ቤት ሄዱ።

“ማርያም ግን እያለቀለች ከመቃብሩ በስተ ውጭ ቆማ ነበር። ስታለቅስም ወደ መቃብር ዝቅ ብላ ተመለከተች፤ ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው እንዲሁ በራስጌ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው እየች። አነርሱም፣ ‘እንቺ ሴት ስለ ምን ታለቅሻለሽ?’ አሉት። እርሱም ‘ጌታዬ’ን ወስደውታል፤ ወዴትም እንዳኖሩት አላውቅም’ አለቻቸው” (ዮሐ. 20÷11-13)።

ይህንን ብላ ወደ ጌታ ዘመር ስትል ጌታ ኢየሱስን እዚያው ቆማ እየችው፤ ኢየሱስ እንደ ነበር ግን አላወቀችም። ጌታ ኢየሱስም ለምን እንደምታለቅስና ማንን እንደምትፈልግ ጠየቃት። “እርሱም የእትክልት ጠባቂ መስሎት፣ ‘ጌታ ሆይ፤ አንተ ወስደኸው እንደ ሆነህ ወዴት እንዳኖርኸው ንገረኝ እኔም አወስደዋለሁ’ አላችው። ኢየሱስም፣ ‘ማርያም’

እላት። እርሰዋ ዘወር ብላ በዕብራይስጥ 'ረቡኒ' አለችው፤ ትርጓሜውም 'መምህር ሆይ' ማለት ነው" (ዮሐ. 20÷15-16)። እንዲሄድባትም ስላል ፈለገች ወዲያውኑ ለቀም አድርጋ ያዘችው

መጀመሪያ ላይ ለምን ለይታ አላወቀችውም? ከሚቀርቡት ምክንያቶች አንዱ ዐይኖቿ በእንባ ስለተሸፈኑ ልታየው አለመቻሏ ነው። "እያለቀሰች" መባሉ በጥልቅ ሐዘን ውስጥ እንደ ነበረች ያሳያል።

በእንባ በተሞሉ ዐይኖች ጌታ ኢየሱስን ማየት ያዳግተናል። ዕይታችን የደበዘዘና ልባችንም በሐዘን የተያዘ ይሆናል። ብዙውን ጊዜ በከባድ ጭንቅ ውስጥ ስንሆን በትክክል ማየትና በምክንያዊነት ማለብ ያቅተናል። ያኔ ማየት የምንችለው ነገር የጭንቃችንን መነሻ ምክንያት ብቻ ስለሚሆን ጌታ ኢየሱስ የት ነው ያለው እያልን እንገረማለን። ዐይኖቻቸው በእንባ የተሸፈኑ ሰዎች "እግዚአብሔር የት ነው?" በማለት የጠየቁ ባቸውን ጊዜአት ብዛት መቁጠር አቸገራለሁ።

ምናልባት ወደ ተላላተ አቅጣጫ ዘወር ብለን ይሆናል። ማርያም ጌታን ለማየት ሁለቱ ዘወር እንዳለች መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ከጥቂት ዓመታት በፊት በሕዝብ ዘንድ ተወዳጅ የነበረ "ፍቅርን በተላላቱ ቦታዎች ሁሉ ስፈልግ" የሚል ዜማ ነበር። ይህ ትውልድ ምናልባትም ከፍቅር ይልቅ ባዳነት የሚሰማው ነው። የያዘነው የተትረፈረፈ ቁላቁስ፤ በኦገስቲን አባባል እግዚአብሔር በለው ውስጥ ያበጀውን ክፍተት እንደሚያሞላ እየተማርን ነው። መፈለግ ስላቃተን አይደለም። የተላላቱ ነገሮችን በተላላቱ ቦታዎች ነው የምንፈልገው! እነዚህም ነገሮች ደስታ፣ ኀይል፣ ገንዘብ፣ ወሲብ፣ ቤቶችና መኪኖች ሊሆኑ ይችላሉ። አንዳንዶችም ያንን ክፍተት በመጠጥና በሀሺሽ ሊሞሉት ይሞክራሉ።

እርሱን ማየት የተቸገርንበት ሌላኛው ሰበብ ደግሞ ከሁነቶቹ መከሰት ባሻገር የእግዚአብሔርን እጅ ማየት አለመቻላችን ነው። ማርያም ወደ መቃብሩ ስትመለከት ሁለት መላእክትን እየች - ግን አልተደነቀችም። ቁምሳጥኔን ስከፍት ሁለት መላእክት ውስጡ ተቀምጠው ባይሆን መለኮታዊ ነገር እየተካሄደ መሆኑን የማስብ ይመስለኛል! እናንተስ? ማለቴ፤ መላእክት በእካባቢው ካሉ እግዚአብሔር ቅርብ መሆን አለበት። ማርያም ግን ሥጋው ከዚያ ቦታ ካለመኖሩ እውነታ ባሻገር ማየት አልቻለችም። እያየች ከነበረችው የሚያልፍ ጉዳይ መኖሩን ለማየት ከራሱ ከክስተቱ ባሻገር መመልከት አቃታት።

የማደርገውን አሁን አታውቁትም

ጌታ ኢየሱስ ሰገነት ላይ ባለው ክፍል የደቀ መዛሙርቱን እግር ሲያጥብ፤ ጴጥሮስ ተቆጥቶ ነበር። ይህ ከሁሉ የሚያንስ ባሪያ ሥራ መሆኑን ነበረበት። ጴጥሮስም፤ "ጌታ ሆይ፤ እንተ የእኔን እግር አታጥብም!" በማለት በንይል ተቃወመ። ጌታ ኢየሱስ ግን፤ "እኔ የማደርገውን እንተ አሁን አታውቅም [ጌታ ኢየሱስ ለእኛም ይህንን ሁሌ ይነግረናል፤ እውነትም ነው]፤ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ" አለው (ዮሐ. 13÷7)። ጴጥሮስ ማየት የቻለው የወቅቱን ሁኔታ - ጌታ ኢየሱስ እግሩን እያጠበ መሆኑን ብቻ ነበር። ጴጥሮስ መንፈሳዊነቱ ደንገዘ ስለ ነበር ከእግሩ መታጠብ ባሻገር ታላቅና እጅግ ፋይዳ ያለው ነገር እየተካሄደ ሊሆን እንደሚችል መገመት አልቻለም። ኢየሱስ እስደንጋጭ ከሆነው እግር አጠባ የበለጠ ሌላ ያሰበው ነገር መኖሩን መረዳት አልቻለም። በእርግጥም ትልቅ ትምህርት ማለትም የፍቅር፤ የትሕትናና የአገልግሎት ትምህርት ለደቀ መዛሙርቱ እየሰጠ ነበር።

በክርስትና ሕይወት ውስጥ ሁሌም ዐይኖቻችን ከሚያዩት የበለጠ ነገር አለ። በተለመዱ ቦታዎች ከሚከሰቱ አጋጣሚዎች ጀርባ ታላላቅ ሁኔታዎች ይገኛሉ።

በእርግጥ ትክክለኛው የማርያም ችግር ከሕያው ጌታ ይልቅ ሬሳ ለማግኘት መፈለግ ነበር። ታለቅስ የነበረውም በኢየሱስ ሞት ሳይሆን በመሰውሩ ነበር። ጌታ ኢየሱስ ሞቱ ነበር፤ ይህ የማይካድ ሐቅ ነው። የጌታ ኢየሱስን ሙት ሥጋ አግኝታ ቢሆን ኖሮ መርካቷ አይቀርም ነበር። ትፈልገው የነበረውን ባለማግኘቷ ደስተኛ ነች!

በልባችን ጥልቅ ስፍራ በቦታው ተገኝቶ ነገሮችን ሁሉ ለበጌ ሊያደርግልን የሚችለውን ሕያው ጌታ እየጠበቅን ባለመሆኑ ምክንያት ሰውሩን የእግዚአብሔር እጅ ማየት ሳይቻለን ይቀራል።

እግዚአብሔር ሊታደገን ሲፈልግ ብዙ ጊዜ የእርሱን (እና የእኛን) ጠላቶች ይጠቀማል

ነገሮች ሁሌም እንደ ጠበቃችኋቸው አይሆኑም። ከተወሰኑ ዓመታት በፊት እኔና ቤተ ሰቤ የዕረፍትና የመዝናኛ ጊዜ እንዲኖረን ማቀድ ጀመርን። አንድ ልንሄድ ያሰብንበት ቦታ ነበር፤ አንድ የቅርብ ጓደኛዬ ግን ሌላ ቦታ ጠቆመን። ስለ ቦታው ውብ ገለጻ ስላደረገልን እኛ ካሰብነው ቦታ ይልቅ እርሱ ወዳለን ቦታ ለመሄድ ወሰንን። ያኔ ነበር ውበት እንደ

ተመልካቹ መሆኑን የተረዳሁት። ቦታውን ስናየው መንፈሳችን ወደቀ፤ እንደጠበቅነው ሳይሆን፤ በጣም ቀፋፊ ስፍራ ነበር። ደስ የማይል አንድ ሳምንት በዚያ አሳለፍን።

እግዚአብሔርም ሁሌ እኛ በጠበቅነው መንገድ ነገሮችን እይሠራለሁ። እንዳንዴ ውጫዊ ሁኔታዎች እግዚአብሔር የተናገረንን እያንዳንዱን ነገር የሚቃረኑ ይሆናሉ፤ ስናምነው የነበረው ነገር ሁሉ ድንገት የማይመስል ሆኖ ይገኛል። እይሁዳውያን በባቢሎናውያን ምርኮ ሳሉ እግዚአብሔር ነጻ እንደሚያወጣቸው የገባላቸውን ቃል አጥብቀው ያዙ። በእርግጥም ደግሞ እግዚአብሔር ነጻ አወጣቸው፤ ነገር ግን በሚጠብቁት መንገድ አልነበረም - እርግጠኛ በሆኑበት መንገድም አልነበረም።

ኢሳይያስ 45 ታሪኩን ይነግረናል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ከባቢሎን ነጻ የሚያወጣበት ጊዜ ሲደርስ የአረማውያን ንጉሥ ቂሮስን ለሥራው መረጠ። ቂሮስ ኢሳማኒ እንደ ነበረ ነቢዩ ግልጽ አድርጎታል።

ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ፤

ስለ መረጥሁት ስለ እስራኤል፤

አንተ ባታውቀኝ እንኳ፤

በስምህ ጠርቼሃለሁ፤

የክብርም ስም ስጥቼሃለሁ። (ቁ. 4 - አጽንኦት የተጨመረ)

እንደገናም ቁጥር 5 ላይ እግዚአብሔር፤ “አንተ ባታውቀኝም እንኳ፤ እኔ አበረታሃለሁ” ይለዋል (እ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)።

ሕዝቡ ግን ከዚህ ውስጥ ምንም አልጣማቸውም። ቁጥር 9 ላይ ለዜናው የሚለጡትን ምላሽ ይናገራል።

ከዐፈር ሽክላዎች መካከል፤

ከሠራው ጋር ክርክር ለሚገጥም ወዮለት፤

ጭቃ፤ ሽክላ ሠራውን፤

“ምን እየሠራህ ነው?” ይለዋልን?

የምትሠራውስ ሥራ፤

“እጅ የለህም” ይልሃልን?

“ክርክር ለሚገጥም” ተብሎ የተተረጎመው ቃል፤ “ለሕተትን ፍለጋ የሚደረግ ገታራ ተቃውሞ” ማለት ነው። “የተሻለ ዐውቃለሁ” የማለት ዝንባሌን ያሳያል። “እጅ የለህም” ሲሉም “ጣቶቹ በሙሉ ዱልዱም ናቸው” እያሉ ነው። እግዚአብሔርን በችሎታ የለሽነት እየከሰሱት ነው፤ ይህ

ደግሞ ሁሌም ስላለንበት ሁኔታ ስንነጫነጭ የምናደርገው ነው። ከባዱ የእግዚአብሔር ሥራ አረማዊው ቂሮስ ሕዝቡን ነጻ እንዲያወጣ ማድረጉ ሳይሆን፤ የእርሱ ሕዝብ ነገሩን እንዲቀበሉት ማድረጉ ነበር። በአረማዊ ንጉሥ ነጻ መውጣት ኩራታቸውን ይነካባቸዋል። እግዚአብሔር በመረጠው መንገድ ነጻ ከመውጣት በተገዢነት መቆየቱን ይመርጣሉ።

ይገርማል፤ አይደል? እግዚአብሔርን ከክፉ ነገር እንዲታደገን እንሰምናለን፤ እኛ በመረጥነው ወይም በምንጠብቀው መንገድ ካላደረገው ግን እናምናለን። አሳዛኝ እውነት፤ አብዛኞቻችን በእግዚአብሔር መንገድ ነጻ ከመውጣት ይልቅ በባርነት መቆየትን የምንመርጥ መሆኑ ነው። በእግዚአብሔር መንገድ ከመዳን ይልቅ ወደ ሲኦል መውረድን የሚመርጡ ያልዳኑ ሰዎችን ዐውቃለሁ።

እግዚአብሔር ባልተጠበቀና ተቀባይነት በሌለው መንገድ ሲሠራ ሁለት ነገሮችን የማድረግ ዐደጋ ይፈጠርብናል፤

1. ከሠሪያችን ጋር ክርክር ወይም ሙግት እንገጥም ይሆናል። ቃሉቹን ፈጽሞ በእንደበታችን ባንናገራቸው እንኳ በተግባር እግዚአብሔርን በሥራ አመራር ጉድለት እንከሰለዋለን። ለዚህ ዝንባሌ፤ እግዚአብሔር አንድ ቃል ብቻ ነው የሚናገረው - ወዮ።

2. እግዚአብሔር እየሠራ እንዳልሆነ በቀላሉ እንገምታለን። ለጩኸታችን “ጆሮ ዳባ ልበስ” ያለና ብቻችንን የቀረን ይመስለናል። ከዚህ በፊት በሌላ መጽሐፌ እንደ ገለጽኩት ሰዎች “በመጨረሻ እግዚአብሔር በሕይወቴ መሥራት ጀመረ” ይሉኛል። ይህ ግን እውነት አይደለም፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ሁሌም እየሠራ ነው፤ “በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ድረስ እንዲፈጽመው ይህን ተረድቼአለሁና” (ፊልጵ. 1÷6)። በመጨረሻ እግዚአብሔር እንዲንቀሳቀስ በምንፈልገው መንገድ መንቀሳቀስ ጀመረ ለማለት ነው የፈለግነው።

አሁን በእስራት ያላችሁት የሆነ ሰው በደል ስላደረሰባችሁ ነው፤ እግዚአብሔር ነጻ እንዲያወጣችሁ ግን ጸልያችኋል። እግዚአብሔርም ይፈጽምላችኋል፤ እንደሚፈጽመውም ታውቃላችሁ። ለነገሩማ፤ እንዴት እንደሚፈጽመውም ማለብ ትችላላችሁ። ግን ቆዩ - እናንተ ያለባችሁት ይህን አይደለም! ጭራሹን እየሠራ ያለ አይመስልም፤ እየሠራ ከሆነም ደግሞ እናንተ በምትወዱት መንገድ አይደለም። ታዲያ መፍትሔው ምንድን ነው?

ኢሳይያስ የእግዚአብሔርን ቃል ይነግረናል፤ “ስለ እጆቼ ሥራ ታዘኛላችሁን?” (ኢሳ. 45÷11 - አ.መ.ት)። በሽክላ ሠራው መንኮራኩር ላይ እንዳለ ሽክላ ምክርም ሆነ ፈቃድ አንሰጥም፤ በቃ ጥበቡን እንተማ መንና ነገሮችን በራሱ መንገድ እንዲያበጅ እንተወሰድለን። ማንም ግን በባዶ እንዲህ መተማመን አይችልም። እምነታችንን የምንመሠርትበት ጠንካራ መሠረት መኖር አለበት። የእግዚአብሔር አስደናቂነት ደግሞ ለእምነታችን የሚሆን ጽኑ መሠረት በፊታችን ሳያኖር እንድንታመንበት በፍጹም ነገሮችን የማያውቅ መሆኑ ነው። የማናውቀው ሰው ላይ ልንታ መን አንችልም፤ እግዚአብሔርን መታመናችን የተመሠረተውም የምንታ መነው አምላክ ምን ዐይነት አምላክ መሆኑን ማወቃችን ላይ ነው።

ስለ እግዚአብሔር ከኢሳይያስ ተጨማሪ ነገሮችን እንማራለን፤

1. እርሱ ሁሉን የሚያደርግ አምላክ ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“እኔ ብርሃንን ሠራሁ፤ ጨለማንም ፈጠርሁ፤

አበለጽጋለሁ፤ አደኸያለሁ፤

ይህን ሁሉ የማደርግ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ. 45÷7 - አ.መ.ት - አጽንኦት የተጨመረ)

ብዙዎች እግዚአብሔር “ርትዐዊ ባልሆኑ” ነገሮች እንዳይወቀስ ሲሉ አጠቃላይ ሉዐላዊነቱን ይክዳሉ፤ እግዚአብሔር ግን እኛ ትንሽና ደካማ ፍጥረቶቹ ስለምናስበው የሚጨነቅ አይመስልም። “ይህን ሁሉ የማደርግ እኔ እግዚአብሔር ነኝ” በማለት በግልጽና በድፍረት ዐውጇል። እግዚአብሔር በሉዐላዊነቱ አያፍርም።

እርሱ ሉዐላዊ አምላክ ነው። በሉዐላዊነቱ ብቻውን ነው፤ እርሱና ዲያብሎስ የታሪክን መዘውር በጋራ አይዘውሩም። ለይጣን እንኳ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ማድረግ አይችልም። የኢዮብ መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹ ሁለት ምዕራፎች ይህንን ያሳዩናል። ኢሳይያስ 45 ውስጥ የሚደጋገመው ሐረግ፤ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም” የሚለው ነው (ቁ. 5፣ 6፣ 14፣ 18፣ 21፣ 22)። እግዚአብሔር የሆነ ነገር ሊነግረን እየሞክረ እንደ ሆነ ተረድቻለሁ - ያም ነገር “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም ሌላ ማንም የለም” ነው።

እርሱ በሉዐላዊነቱ ፍጹም ነው። ከሥልጣን ክልሉ ውጭ የሆነ አንዳች የለም፤ “የእግዚአብሔር መግባት በፍጥረት ሁሉ ላይ ነው፤ በቋ

ሚም ሆነ በዘዋሪ ከዋክብት ላይ፤ በመላእክትና በአጋንንት ላይ፤ በጻድቃንና በጎጥአን ላይ፤ በአራዊት፤ በወፎችና በዓሦች ላይ፤ በዓለማትና በአተም ቅንጣት ላይ፤ በሙቀትና በቅዝቃዜ ላይ፤ በጦርነት፤ በድርቅ፤ በቸነፈር፤ በለማይ፤ በምድርና በሲኦል ሁሉ ላይ ነው።”⁸

2. እርሱ ሁሉን ለማድረግ መብት ያለው ጌታ ነው። እግዚአብሔር በጎይሱ እየተጠቀመ የሚያስፈራራ ጉልበተኛ አይደለም። እርሱ ፈጣሪ ነው፤ እኛ ደግሞ ፍጡራን ነን። እርሱ ሽክላ ሠራ፤ እኛ ደግሞ ሽክላዎች ነን። ልክ ሐዋርያው ጳውሎስ ኢሳይያስ 45ን አጣቅሶ በሮሜ 9÷21 ላይ እንዳለው፤ “ሽክላ ሠራ ... በጭቃ ላይ ሥልጣን የለውምን?”

እግዚአብሔር የሚፈልገውን ሁሉ የማድረግ መብት አለው። የእጆቹን ሥራዎች ሙሉ ለሙሉ እንዳንተውለት ትልቁ መሰናክላችን ይህ ሳይሆን አይቀርም። ትልቁ ልጃችን መሞቱን ስለማ መጀመሪያ ወደ አእምሮዬ የመጡት በኋላም በመቃብር ሐውልቱ ላይ የተቀረጹት ቃላት እነዚህ ናቸው፤ “አምላካችንን በላይ በለማይ ነው፤ በለማይም በምድርም የፈቀደውን ሁሉ አደረገ” (መዝ. 115÷3)። እግዚአብሔር የፈቀደውን ሁሉ የማድረግ መብት እንዳለው መቀበል ካቃተን ቁጣችንና ምሬታችን በእምነት ልብ ላይ እንደ ተሰካ ስለታም ቢላ ይሆንብናል።”

3. እርሱ ነገሮችን ሁሉ በትክክል የሚሠራ ጌታ ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል፤

ቂርሰን በጽድቅ አሰነሥቻለሁ፤

መንገዱን ሁሉ አስተካክዬለታለሁ፤

ከተማዬን እንደ ገና ይሠራታል፤

ምርኮኞቼን ያለ ክፍያ ወይም ያለ ዋጋ፤ ነጻ ያወጣል።

(ኢሳ. 45÷13 - አ.መ.ት)

እግዚአብሔር የተሰፋ ቃሉን ፈጸመ፤ ቃሉን ጠበቀ። ሕዝቡን ነጻ አወጣ። ይህንን ያደረገው በቂርስ በኩል ሲሆን፤ ያለ ክፍያ በነጻ የተካሄደ ነበር፤ ለሕዝቡ መልካም ነገር ማምጣት ብቻ ሳይሆን፤ ለራሱም ክብር አምጥቷል።

እግዚአብሔር ለሰው ዘር ለማሳየት የሚሻው ግዙፍ እውነት “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ ማንም የለም” የሚል ነው። ይህንንም ጠላቶቹን እገልጋቸው በማድረግ ፈጽሞታል። እኛም ታጋሾች ብንሆንና የእጆቹን ሥራ ለእርሱ ብንተውለት፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻችንን፤

“ወዳጃዊ ጠላቶቻችንን” እንኳ እገልጋቸዋለን በማድረግ ይቀይራቸዋል። የሐዋርያው ጳውሎስ የሥጋ መውጊያ ሰጳውሎስ ጠላት ነበር። እግዚአብሔር ግን መውጊያውን ከማስወገድ ይልቅ ጳውሎስ በፍጹም ቀምሶ የማያውቀውን የጸጋ ብፌ ሰማቅረብ ተጠቀመበት።

ምዕራፍ I

ትክክለኛውን ዜማ ማንጉራጉር ቀጥሎ

ሁለት ነገሮች የቀሰሰን አማኝ የሰላም ከሰላ ሊቀድዱ ይችላሉ፤ ያለፉ ጉዳቶችን ጎርጉር በማውጣት መብሰክሰክና የወደፊት ጉዳቶችን መፍራት። ዛሬ በትላንት እና በነገ መካከል ተችንክሯል።

የሰላም ከሰላው ላይ ያሉትን ቀዳዳዎች መድፈኛ መንገድ ግን አለ፤ መግባት እግዚአብሔርን ማሰላሰል። ማሰላሰል ሰብዙ ዘመናዊያን ሰዎች ጊዜው ያለፈበት ጥበብ ወይም ከምሥራቅ ሃይማኖቶች ወይም ሰማዊ መንፈሳዊ ከሆነው የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ ጋር የተያያዘ አጠራጣሪ ልምምድ እንጂ አዲስ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን የእግዚአብሔርን ነገሮች ለሰ ማሰላሰል ብዙ የሚናገረው አለው። የእግዚአብሔርን ሕግጋት “የሚያሰላሰል” ሰው እንደሚባረክ ተናግሮናል (መዝ. 1÷2 - ለ.መ.ት)። “ማሰላሰል” የሚለው የዕብራይስጥ ቃል “በሐሳብ ማውጣትና ማውረድ”፤ “ማውጠንጠን”፤ “ማንጉራጉር” ማለት ነው።

ማንጉራጉር። የምወደው ነገር ነው። ከዓመታት በፊት የሰማሁትን የእንደ ዝነኛ ድምፃዊ ቃለ ምልልስ ያስታውሰኛል። ድምፃዊው በቃለ ምልልሱ እንደ ተናገረው ከሆነ እንዳንድ ቅኝቶችን ማንጉራጉር ቋሚ ልምምድ ነው። “ማንጉራጉር” እሰ ሲናገር፤ “የድምፅ አውታሮቼን ቅኝት የሚጠቁና ቀልጣፋ ስለሚያደርጋቸው በተፈለገ ጊዜ ሁሉ ድንገት ማዜም እችላለሁ። ማንጉራጉር ቋሚ ‘የማሟሟቂያ’ እንቅስቃሴ ነው። ቀጠለናም፤ ‘የሆነ ቅኝት እንድታንጉራጉር መቼ ጥሪ እንደሚደርስህ ኩቺ እታውቅም’ አለ።

በተመሳሳይ መልኩ፤ መግባት እግዚአብሔርን ብናንጉራጉር፤ ብናሰላሰል፤ ያለማቋረጥ ብናወጣና ብናወርድ ችግር ምንም እንኳ ድንገተኛ ሆኖ ቢመጣ ለሰሙ ምስጋና ለማቅረብ ዝግጁ ሆነን እንድንጠብቅ ያደርገናል። ምንም ነገር መቼም ቢከሰት ቀደም ብለን ተሟመቀን ጨርሰናል።

መግባት እግዚአብሔርን ማለላለል፤ በትክክለኛው ቅኝት ማንጉ ራጉር መለኮታዊ ዕቅድ የሆነውን መንፈሳዊ እርጋታ ይሰጠናል። ዳዊት፤ ሲመሽ እንቅልፍ ለመተኛት በዚህ ቅኝት ያንጉራጉራል፤ “በመኝ ታዩ አስብሃለሁ፤ ሌሊቱንም ሁሉ ስለ እንተ አሰላስላለሁ” (መዝ. 63÷6 - አ.መ.ት)። በመዝሙር 77÷12 ላይ ደግሞ “ሥራህን ሁሉ አሰላስላለሁ፤ ድንቅ ሥራህን ሁሉ አውጠነጥናለሁ” (አ.መ.ት) ይላል። እንደ እንጨምር፤ “የቀድሞውን ዘመን አስብሁ፤ ሥራህንም ሁሉ አሰላ ሰልሁ፤ የእጅህንም ሥራ ተመለከትኩ” (መዝ. 143÷5)። ሐዋርያው ጳውሎስም ይህንኑ ነገር እንድናደርግ ያደፋፍረናል፤ “በቀረውስ፤ ወንድ ሞች ሆይ፤ እውነተኛ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ጭምትነት ያለበትን ነገር ሁሉ፤ ጽድቅ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ንጹሕ የሆነውን ነገር ሁሉ፤ ፍቅር ያለበትን ነገር ሁሉ፤ መልካም ወሬ ያለበትን ነገር ሁሉ፤ በጉነት ቢሆን፤ ምስጋናም ቢሆን እነዚህን አስቡ” (ፊልጵ. 4÷8)። እነዚህን ነገሮች አስቡ - አላላስቡ፤ አውጠንጥኑ፤ ግምት ውስጥ ክተቱ። ለሰቡ የሚለው ቃል ቀጣይ፤ የተለመደና የሚዘወተር ተግባርን ያሳያል።

ለው እንደሚያስበው እንዲሁ መሆኑ እውነት ነው (ምሳ. 23÷7)። ሁልጊዜ ስለምታስቡት ነገር ንገሩኝና ምን ዐይነት ሰዎች እንደ ሆናችሁ እነግራችኋለሁ። ሐዋርያው ጳውሎስ “እእምሮንም ሁሉ እየማ ረከን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን” በማለት ይናገራል (2ቆሮ. 10÷5 - አ.መ.ት)። የጥንቱ ነቢይም፤ “በእንተ ላይ ታምናለችና በእንተ ለምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በላላም ትጠብቃታለህ” በማለት ይመክራል (ኢሳ. 26÷3)።

ተጓዥ እገልጋይ በነበርኩባቸው ዓመታት በቁጥር ከአንድ ሺህ በሚበልጡ የተለያዩ የእንግዳ ማረፊያዎች ዐርፌያለሁ። እኔ እስከማስታ ውለው ድረስ እያንዳንዱ መዝጊያ በሩን የሚያንኳኳውን ሰው ማንነት ማየት የሚቻልበት ማጮለቂያ ቀዳዳ አለው። ለምን? ምክንያቱም ወደ ክፍላችን ስለምናስገባቸው ሰዎች ጥንቁቆች ነንና። ቤታችንም ብንሆን በሩን ከመክፈታችን በፊት የእንኳኳውን ማንነት ለማጣራት አስተዋዋች ነን። በርን ለማንም መክፈት ዐደጋ ብቻ ሳይሆን ሞትንም እንኳ መጋ በዝ መሆኑ ተረጋግጧል። ወደ እእምሮአችን በምናስገባቸው ሐሳቦች ላይ ያን ያህል ጠንቃቆች አለመሆናችን ግን በጣም መጥፎ ነው። በማ ጮለቂያ ቀዳዳው ሳናጣራ የእእምሮአችንን በር ስለምንክፍት የተለያዩ ሐሳቦች በዐይነት በዐይነት ተግተልተለው ገብተው፤ ሽንጣቸውን ያራግ ፉና ቤቱን እንደሚመቻቸው ማለናዳት ይቀጥላሉ። ያኔ አስተዋይነትና ምክንያታዊነት ከእእምሮአችን እየበረሩ ይወጣሉ።

እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችንና በፍጹም ነፍሳችን መውደድ ያስብንን ያህል፤ በፍጹም ሐሳባችንም (እእምሮአችንም) መውደድ እንዳለ ብን በመዘንጋት (ማቴ. 22÷37) በርካታ ዘመናዊ ወግ አጥባቂ ክርስቲያ ኖች እእምሮን እንደማይፈለግ ዘመድ ይቆጥሩታል። ስመንፈሳዊው፤ ለል ምምድና ለእምነት እጽንኦት ይለጣሉ። እእምሮም ግን ፋይዳ አለው። ሽርል ራድማቸር ሲናገር “ትክክለኛ ኑሮ ከትክክለኛ ሐሳብ ይጀምራል። ትክክለኛ ሐሳብም ስለ እግዚአብሔር ትክክል በማሰብ ይጀምራል” ይላል።

እእምሮአችን ሲታደስ እኛ እንሰወጣለን (ሮሜ 12÷2)። እእ ምሮ እንደ ኮምፒዩተር ነው፤ እውነታዎችን ትመግቡታላችሁ፤ ተቀ ብሎ ይሠራና መልሱን ይለጣል። ውሳኔዎቻችንን የምንመሠረትባቸውን እውነታዎች፤ ግንዛቤዎችና ተጽዕኖዎች (ጭብጦች) ገና ከፅንሰታችን ጀምሮ መቀበል እንጀምራለን። የተቀበልነውን የምንሠራበት መንገድ እስ ተሳስባችንን ይወስናል።

ከዓመታት በፊት ኮምፒዩተሮች መለመድ ሲጀምሩ ከአይ.ቢ.ኤም ፋብሪካ የመጣ ሰው ኮምፒዩተሮቹ ሥራቸውን የሚያካሂዱት እንዴት እንደ ሆነ ሊያስረዳኝ ሞክሮአል። በማሸናቹ በመደነቅ ተሞልቶ ስለ ነበር በጋለ ስሜት ተወጦ ነበር መሥራት ስለሚችሏቸው አስገራሚ ነገሮች የሚያወራው። ከዚያም፤ “እንድ ነገር ግን ማስታወስ አለብህ” አለኝ።

“ምን?” አልኩት።

“የተበላሽ መረጃ ካስገባህ፤ ውጤቱም የተበላሽ ይሆናል” ብሎ መለለልኝ። “ኮምፒዩተሩ ሥራህን በዚህ መንገድ ሥራ ተብሎ የተተለመ ለትን ትልም ተከትሎ መሄድ ብቻ ነው የሚችለው። የተሞላውን መረጃ ተመርኩዞ ነው ስሌቱን የሚያካሂደው። የተሳሳተ መረጃ ከከተትከ የሚያ ካሂደው ስሌትም የተሳሳተ መሆኑ ግድ ነው። ቆሻሻ ከገባ፤ ቆሻሻ ይወ ጣል።”

በእእምሮአችንም ይኸው መርሕ በሥራ ላይ ይውላል። በሕይወ ታችን ሁሉ ብዙ የሐሰት መረጃዎችን ተቀብለናል፤ ስለዚህ እንከን ካለባ ቸው ውስጣዊ መዋቅሮቻችን የተነሣ በርካታ ድርጊቶቻችንም የተሳሳቱ ናቸው። እእምሮአችን መታደስና በእውነተኛ መረጃዎች መዋብ ያስፈልገ ዋል። ከዚያም በአዲሱ ውስጣዊ መዋቅራችን ላይ፤ በዚህ አዲስ የአስተሳ ሰብ አቅጣጫ ላይ ተመሥርቶ ሕይወታችን መለወጡ አይቀርም። አዲሱ ጭብጥ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ቃል ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል

ስንመገብ እስተሳሰባችን ይለውጣል፤ በትክክል ከማሰባችን የተነሣም ትክክላችን እንቅስቃሴ እንጀምራለን።

እስራኤላውያን ወደ ቃዴስ በርኔ ሲደርሱና ወደ ተስፋዪቱ ምድር ስመግባት ሲዘጋጁ ሙሉ ምድሪቱን እንዲሰልሱ አስቀድሞ ዐሥራ ሁለት ሰላዮችን ላከ። ሲመሰሱም፤ ዐሥሩ ሰላዮች ስለ ምድሪቱ የተነገረው ሁሉ እውነት መሆኑን ዘገባ አቀረቡ። እንደ ያልተነገረ ነገር ግን አለ - በምድሪቱ ላይ ግዙፍ ሰዎች አሉ። በእነርሱ ዐይንም እስራኤላውያን ሲታዩ ልክ እንበጣ ነው የሚያክሱት። ስለዚህ እስራኤል ምድሪቱን መቆጣጠር የምትችልበት አንድም መንገድ የለም። ይኸው ነው፤ እንደ እንበጣ ማሰብ ከጀመራችሁ እንቅስቃሴአችሁም እንደዚያው ነው።

ከሰላዮቹ ሁለቱ፤ ኢያሱና ካሌብ የተሰዩ ድምዳሜ ላይ ደርሰዋል። ምድሪቱ በግዙፋን መሞላቷ እውነት ነው፤ ሆኖም እነዚህ ግዙፋን ለእግዚአብሔር ሕዝብ እንጀራ ናቸው። ትንሽ ወጥ ብናወጣቸው ጥሩ ምሳ ይሆኑናል። ኢያሱና ካሌብ ሌሎቹ ያዩትን ነው ያዩት፤ ተጨማሪ ጭብጥ ግን ነበራቸው - እግዚአብሔር። እስራኤል ለእግዚአብሔር ቦታ ከሰጠች ምድሪቱን ለመውሰድ ችግር የለባትም። ኢያሱና ካሌብ የታደሰ አእምሮ ነበራቸው።

የሐዋርያት ሥራ ዐሥረኛ ምዕራፍ ስለ አእምሮ መታደስ ጥሩ ምሳሌ አለው። እግዚአብሔር ከአሕዛብ መካከል የመጀመሪያውን ሰው ቆርኔሌዎስን ወደ ክርስቶስ ሰማምጣት ዝግጁ ነበር። ቆርኔሌዎስም ለመዳን ዝግጁ ስለ ነበር ወንጌሉን የሚያካፍለው ምስክር እግዚአብሔር መላክ ነበረበት። ታዲያ እግዚአብሔር ማንን መረጠ? ድነት ለአሕዛብ እንደ ሆነ የማያምነውን ሐዋርያ! እግዚአብሔር ነገሮችን በቀልድ ማዋዛት አይችልም አትበሉኝ። ሐዋርያው ጴጥሮስ ግን በነበረበት ሁኔታ ወደ አሕዛብ ቤት ፈጽሞ እንደማይገባ ግልጽ ነው። አእምሮው በተሳሳተ መንገድ እያሰበ ነበርና መታደስና እንደ ገና መዋቀር ያስፈልገው ነበር።

ቆርኔሌዎስ ጴጥሮስን ፍለጋ በእግዚአብሔር አሳሳቢነት መልእክተኛ ሲልክ ጴጥሮስ ጣራ ላይ ተኝቶ ተመስጦ ውስጥ ገብቷል፤ “ሰማይም ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ ታላቅ ሸማ የሚመስል ዕቃ ወደ ምድር ሲወርድ አየ፤ በዚያውም አራት እግር ያላቸው ሁሉ፤ አራዊትም፤ በምድርም የሚንቀሳቀሱት፤ የሰማይ ወፎችም ነበሩበት። ‘ጴጥሮስ ሆይ፤ ተነሥተህ እርደህ ብላ’ የሚልም ድምፅ ወደ እርሱ መጣ” (ሐሥ. 10÷11-13)። ጴጥሮስ ግን ርኩስና የሚያስጸይፍ ነገር በፍጹም ባልቶ እንደማያውቅ እየተናገረ እምቢ አለ። “ደግሞም ሁለተኛ፤

‘እግዚአብሔር ያነጻውን እንተ አታርክስው’ የሚል ድምፅ ወደ እርሱ መጣ” (ቁ. 15)። ይህ ሦስቱ ተከሰተ። ከዚያ ደግሞ በሩ መንኳኳት ጀመረ። ጴጥሮስን ፈልጎ የመጣው የቆርኔሌዎስ መልእክተኛ ነበር። ቀሪውን ታሪክ ታውቁታላችሁ። ጴጥሮስ የአይሁድን ሕግጋት ጥሶ ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት ሄደና ከአሕዛብ የመጀመሪያውን ሰው ለክርስቶስ ማረከ። በኋላ ስለ ድርጊቶቹ ወቀሳ ሲደርስበት ጣራ ላይ ያየውን ራእይ በመተረክ ራሱን ተከላክሏል። አእምሮው በእግዚአብሔር ቃል እንደ ገና ከተዋቀረ በኋላ በተሰዩ ፅንገድ ማሰብ ጀመረና ተሰወጠ።

የእግዚአብሔርን መግቦት ማሰላለፍ፤ ማውጠንጠንና ማንገራገር አእምሮአችንን፤ የእስተሳሰብ አቅጣጫችንን ያድሳል። በዚህም ሕይወታችንን ይሰውጣል፤ በተሰይም ከወዳጅ የሚወረወርን ፍላጻ በሚመስከት።

መግቦት እግዚአብሔርን የማሰላለፍ ጥቅሞች

የእምነት የማስታወስ ችሎታ የተበላሸ ሳይሆን አይቀርም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ስለ መርሳት ዐደጋ ለሕዝቡ በቋሚነት ያስጠነቅቃቸውና እንዲያስታውሱ አጥብቆ ያሳስባቸው ነበርና። ወደ ተስፋዪቱ ምድር ስመግባት ሲቃረቡም እግዚአብሔር፤ “አምላክህ እግዚአብሔር ... በእነዚህ በአርባ ዓመታት በምድረ በዳ የመራህን መንገድ ሁሉ አስብ” አላቸው (ዘዳ. 8÷2)። በቁጥር 11 ላይ ደግሞ፤ “አምላክህን እግዚአብሔርን እንዳትረሳ ተጠንቀቅ” ብሏቸዋል። በቁጥር 18 ላይም፤ “ህብት ለማከማቸት እርሱ ጉልበት ሰጥቶሃልና አምላክህን እግዚአብሔርን አስብ” ይላል።

በዚያው 1ኛ ዜና 16 ላይ በሚገኘው የዳዊት የምስጋና መዝሙር ላይም፤ “ያደረጋቸውን ድንቅ ሥራዎች፤ ታምራቱንና የሰጠውንም ፍርድ አስታውሱ” በማለት ያሳስባል (ቁ. 12 - አ.መ.ት)። “ሰዎች የዘመሩትን ሥራውን ታከብር ዘንድ አስብ” ተብሎም ኢዮብ 36÷24 ላይ ተነግሮናል። ሕይወቱ በጭንቅ ውስጥ በነበረበት ጊዜ ዳዊት እንዲህ ብሏል፤

- የእግዚአብሔርን ሥራ አስታውሳለሁ፤
- የጥንት ታምራትህን በእርግጥ አስታውሳለሁ፤
- ሥራህን ሁሉ አሰላስላለሁ፤
- ድንቅ ሥራህንም አውጠነጥናለሁ። (መዝ. 77÷11-12 - አ.መ.ት)

ከሞላ ጎደል በገባሁባቸው አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ በቅዱስ ቁርባን ማቅረቢያ ጠረጴዛዎች ላይ “ይህንን ስመታስቢያዬ አድርጉት” የሚሉ ቃላት ተቀርጸውባቸዋል።

የመታሰቢያ መጽሐፍ

የእግዚአብሔርን ደግነት መርሳት ቀላል ነው። እግዚአብሔር ሲታደገን እንዲህ ዐይነቱን ምሕረት ፈጽሞ እንደማንረሳው እንገምታለን። ነገር ግን ከአንድ ሳምንት፣ ከአንድ ወር፣ ከአንድ ዓመት በኋላ ሌላ ቀውስ ሲከሰት እግዚአብሔር ለምን እንደ ተወን በመገረም ወደ እነዚያው የእጅ ጥምዘዛ ተሞክሮዎቻችን እንመለሳለን። እንደማይፈለግ እንስሳ ወደ ጫካ ተወስደን የተጣልን ይመስለናል።

ለዚህ ነው የመታሰቢያ መጽሐፍ እንዲኖረን የምመክረው። ወረ ቀት ዋጋው ከአእምሮ ይረከሳል። እግዚአብሔር በሕይወታችሁ የተገለጠ በትን እያንዳንዱን መግባታዊ ክስተት የምትመዘግቡበት ማስታወሻ እዚጋ ጽና ከዚያም በተስፋ አስቆራጭ ፈተና ውስጥ ራሳችሁን ስታገኙ ወደ ዚያ ማስታወሻ በመሄድ የእግዚአብሔርን ታማኝነት አንዴ በድጋሚ አስ ታውሱ። የተጻፉ መታሰቢያዎች ከትውስታ ብልሽት በእርግጠኝነት ይጠ ብቋችኋል። በተለይ በመከራ ወቅት ይህንን መጽሐፍ አንብቡ፤ ደጋግማ ችሁ አንብቡ። ከዚህ በፊት እንዲህ ተጨንቄ ነበርን? እግዚአብሔር የረ ሳኝ ሲመስል ይህ የመጀመሪያ ጊዜ ነው? የድሮውን መንገድ፣ የጥንቱን ዓመታት እስቲ ግምት ውስጥ ልክተት፤ ልክ አሳፍ በመዝሙር 77+5 እንዳደረገው፤ “የዱሮውን ዘመን አሰብሁ፤ የዘላለሙን ዓመታት አሰ ብሁ፤ አጠናጠንሁም።”

“ልባችሁን በእርሱና በመንገዶቹ ሐሳቦች ሙሉ። አንዱ ነጠላ የመግባተ እግዚአብሔር ተግባር እንዲህ መሳጭና መንፈስን ማራኪ ከሆነ፣ በርካቶቹ በአንድነት ለነፍሳችን ዕይታ ቢውሉ እንዴት ይሆኑ! አንድ ኮከብ ማየት እንዲህ ውብ ከሆነ፣ ኅብረ ከዋክብትስ እንዴት ይሆኑ!”²

የእግዚአብሔርን መግባት ከማለላለል ቀዳሚና ታላላቅ ጥቅሞች መካከል የመጀመሪያው፣ ትውስታችንን ማነቃቃቱና በፈተና ወቅት የወ ደቀውን የእምነት ቅጥር መልሶ ማቆሙ ነው።

ምስጋና መስጠት

ይህም ሌላ ጠቃሚ ትርፍ ይጨምርላችኋል። “በሁሉ አመስግኑ፤ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና” (1ተሴ. 5÷18) የሚለውን ቃል እንድትፈጽሙ ያስችላችኋል። ሐዋርያው ጳው ሉስም “ሁልጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችን

ንና አባታችንን ስለ ሁሉ አመስግኑ” በማለት የኤፌሶን ሰዎችን ያስጠነቅ ቃቸዋል (ኤፌ. 5÷20)።

ከጥቂት ዓመታት በፊት ካሲፎርኒያ ውስጥ እየሰበክሁ ሳለ አንድ ወጣት ወንድምና አንዲት እጎት ከስብከቱ መጠናቀቅ በኋላ ወደ እኔ በመምጣት ራሳቸውን አስተዋወቁኝ። ከዚያም ወንድምየው ለእጎቱ፣ “እህስ ምን ታሰቢያለሽ ታዲያ?” አላት።

“እርሱ ራሱ ይምስለኛል” አላቸው እጎቱ።

ከዚያም ወንድምየው ተናገረ፤ “ይቅርታ! ስለ ምን እንደምንነጋ ገር አታውቅም። ከጥቂት ወራት በፊት እናታችን ከባድ የመኪና ዐደጋ ደረሰባት። አብረዋት የነበሩት ሦስት ሰዎች ወዲያው ሞቱ። እርሷ ግን ለሁለት ሳምንት ያህል ቆየች። እኛ - እጎቴና እኔ - በደረሰው ነገር ምሬ ትና ቁጣ ውስጥ ነበርን። እናታችን ያኔ ዐደጋው በደረሰባት ወቅት አንድ የስብከት ካሌት እየሰሙ እንደ ነበር ነገረችን። ስለዚህ ዐደጋው የደረሰበ ትን መኪና መፈለግ እንዳለብንና ካሌቱ ሳይሰበር ካገኘነው እንድናደምጥ ነገረችን።

“ካሌቱን አገኘነው። ‘በነገር ሁሉ አመስግኑ’ ተብሎ ላዩ ላይ ተጽ ፎበታል። በቃ። የሰባዚው ስም የለበትም። እናታችን በሞት ተይዛ በነበረ ችባቸው በእነዚያ ሁለት ሳምንታት ካሌቱን ስንለማ ቆየን፤ ከዚያም ለእ ግዚአብሔር ምስጋናን መስጠት ተማርን። ያም ሕይወታችንን ለወ ጠው፤ እናታችን ስትሞትም የድልና የሰላም ስሜታችን እንደ ተጠበቀ ቆየ። የሰባዚውን ማንነት ግን በፍጹም አላወቅንም። ዛሬ ማታ ስናዳም ጥህ ግን እጎቴና እኔ ድምፅህን ዐወቅነው። በካሌቱ ላይ የነበርከው ሰባዚ አንተ እንደ ሆንክ እናምናለን። በዚያ ርእሰ ጉዳይ ላይ ለብክህ ታውቃ ለህ?”

አዎ በማለት የተናዘዝኩት ደስ እያለኝ ነበር፤ ምስጋና በማቅረብ ውስጥ እግዚአብሔር በሕይወታቸው ውስጥ በሠራው ነገር እየተደሰትን አስደናቂ ጊዜ አሳለፍን።

በነገር ሁሉ እግዚአብሔርን የማመስገንን ጥበብ ሳይማሩ ከወዳጅ የሚለነዘር ፍላጻን ተቋቁሞ ማለፍ የማይቻል መሆኑን በግሌ አምና ለሁ። የእግዚአብሔር መግባት ይህን የሚቻል ያደርገዋል።

ሐሳቤን በስሕተት እንዳትወስዱት። የሆነ ክፉ ነገር ሲደርስብን በደስታና በምስጋና ተሞልተን ላይና ታች እየዘለልን፤ “ጌታ ሆይ፤ እናቴ ስለ ተገደለች አመስግንሃለሁ” ማለት አለብን ማለቱ አይደለም። ነገር

ግን በሐዘኑ መካከል እያሰን እንኳ እግዚአብሔር የሕይወታችንን እያንዳንዱን ዘርፍ የሚቆጣጠርና የሚያስፈልገን አቅርቦት ሁሉ ያለው መሆኑን፤ እንዲሁም ሁሉን ለበጉ እንደሚያደርግልን በማወቅ ልናመስግነው ይገባል። እግዚአብሔርን ስናመሰግን የተከሰተው ነገር ሁሉ በሰላዊ ቁጥጥሩ ሥር መሆኑንና እነዚህንም ከዘላለም ዕቅዱ ጋር እንደሚያጣጥማቸው መቀበላችንና ማመናችንን ያሳያል።

በቤተ ክርስቲያናችን ያለች እንዲት ሴት ያሏትን አንዳንድ ቅሬታዎች በተለይም ባሏ ወይም ሌላ ሰው ያደረሰባትን አዘውትራ ትነግረኛለች። መራርነት የሞላትና ደስተኛ ያልሆነች ሴት በአካባቢው እርሷ ነበረች። እንደ ቀን ለምክር ወደ ቢሮዬ መጥታ ገና እንደ ተቀመጠች “በነገር ሁሉ እመስግኑ” የሚለውን ካሴቱን ሰጠች። ከዚያም፤ “ከመነጋገራችን በፊት ወደ ቤት ሄደሽ ይህንን ካሴት እንድታደምጪ እፈልጋለሁ። ከዚያ እንነጋገራለን” አልኳት። ጥቂት ቀናት ካለፉ በኋላ ደመሽለኝና፤ “ካሴቱን ሰጥተህ ስታሰናብተኝ ከእኔ ለመገላገል ብቻ እንዳይረግጽህ እስኪ ተናድጄብህ ነበር። እሁን ግን ካሴቱን ብዙ ጊዜ ደጋግሜ ለምቼቀለሁ፤ ስለዚህም እመስግንሃለሁ፤ እግዚአብሔርንም ላመስግን እፈልጋለሁ። ከዚህ በኋላ መምጣት የሚያስፈልገኝ አይመስለኝም” አለችኝ። በቀጣዮቹ ወራትም ከባሏ፤ ከልጆቿና ከጓደኞቿ ጋር ያላት ግንኙነት ተምኔታዊ በሆነ ሁኔታ ሲሻሻል ተመስክትኩ። በእርግጥም ደስተኛ ሴት ሆነች።

የትላንቱን የእግዚአብሔር ታማኝነት የማውጠንጠን እንዳጥቅም የጠወለጉ አበቦች ውሃ ሲያገኙ እንደሚሆኑት መንፈሳዊነቱ የደነዘዘ ልብን ማነቃነቅ ነው። የምስጋና ምንጩ ያለው ምሕረቱንና ቸርነቱን፤ ነጻ ማውጣቱንና ጸሎታችንን መስማቱን ማስታወስ ነው። በእስከፊ ድርቅ ጊዜም ፈጽሞ የማይደርቅ የዋስትና ምንጭ እናገኛለን።

የመግባተ እግዚአብሔርን ግርማዊነት አሰላስሎ

መግባተ እግዚአብሔር እጅግ ሰፊ በመሆኑ ፍጥረቶቹን ሁሉ ያቅፋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆላስይስ ሰዎች የሚላቸውን ልብ በሉ፤ “ሁሉ ነገር በእርሱ [በክርስቶስ] ተፈጥሮአል፤ ሰማይና በምድር ያሉ፤ የሚታዩና የማይታዩ፤ ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ጎይላት፤ ገዢዎች ቢሆኑ ወይም ባለ ሥልጣናት፤ ሁሉም ነገር በእርሱና ለእርሱ ተፈጥሮአል። እርሱ ከሁሉ በፊት ነው፤ ሁሉም ነገር በእንድህ ዓይነት የጸናው

በእርሱ ነው” (1÷16-17 - እ.መ.ት)። ነገር ሁሉ በእርሱ ቁጥጥር ሥር መሆኑን መናገር ሐዋርያውን አላስፈራውም። እርሱ ከፍጥረት ጀርባ ያለ ጎይል ብቻ ሳይሆን፤ ፍጥረትን ጠብቆ የሚያቆየውም እርሱ ነው፤ “ሁሉም ነገር በእንድህ ዓይነት የጸናው በእርሱ ነው” ይላልና። በእጽናፈ ዓለም ውስጥ መጋጠም፤ መጣጣምና መደጋገፍ እንዲኖር የሚያደርገው እርሱ ነው። እርሱ ሁሉን በእንድነት አቆራኝቶ ይይዛል። ከንዱ እጽናፈ ዓለምን ደግፎ ይዟል፤ ዘወር ቢል ነገሮች ሁሉ በፊት ወደ ነበሩበት ምንምነት ይከስማሉ። እርሱ በሙሉ በኩልሄነት (በሁሉን ቻይነት) ዐለት ላይ ክብሪት ጭር ፀሐይን ይለኩላል፤ ጨረቃን ብርማ ልብስ ያሰብላትና ከዋክብትን ከግጭትና ከመዝረክክ ጠብቆ በመንገዳቸው በመምራት ትርምስ ዓለምን ሳይሆን ትዕይንተ ዓለምን ያበጃል።

እጽናፈ ዓለምን በእንድነት መያዝ ከቻለ ሕይወታችንን በእንድነት መያዝ እንደሚችል አምናለሁ። ጌታ ኢየሱስ በልባችን ካልነገሠ ብቻ ነው ሕይወታችን መበታተን የሚጀምረው።

የመግባተ እግዚአብሔርን ምስጢራት አሰላስሎ

ቅዱስ ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ስንሆን ጥቂት ተስፋ መቁረጥ ሲያጋጥመን እንደሚችል ለሁላችንም ይገልጻል፤ “የእግዚአብሔር ባለጠንነትና ጥበብ፤ ዕውቀቱም እንዴት ጥልቅ ነው፤ ፍርዱ እንዴት የማይመረመር ነው፤ ለመንገዱም ፍሰጋ የለውም” (ሮሜ 11÷33)። ዳዊት እንኳ በዚያ ሁሉ እግዚአብሔርን የማወቅ ዕውቀቱ፤ “ፍርድህም እጅግ ጥልቅ ናት” ለማለት ተገዷል (መዝ. 36÷6)።

የሰው ዘር ከእግዚአብሔር ድርጊቶች ምስጢራት ጋር ሁሉም ሲተናነቅ ኖሯል። የነቢዩ ኤርምያስ ተስፋ መቁረጥ በንግግሩ ውስጥ ቁልጭ ብሎ ይታያል፤

- እግዚአብሔር ሆይ፤ ጉዳዩን በፊትህ ሳቀርብ፤
- እንተ ጻድቅ መሆንህን እያወቅሁ ነው።
- የክፉዎች መንገድ ለምን ይለምራል?
- የክዳተኞችስ ኑሮ ለምን ይሳካል?
- እንተ ተክለሃቸዋል፤ ሥርም ሰደዋል፤
- እድገዋል፤ ፍሬም አፍርተዋል።
- ሁልጊዜ እንተ በእፋቸው ላይ አለህ፤
- ከልባቸው ግን ሩቅ ነህ። (ኢር. 12÷1-2 - እ.መ.ት)

እኔም ከኤርምያስ ጋር ተደርቤ፤ “እዎን፤ ጌታ ሆይ፤ ስለዚህ ጉዳይ ምን ትላለህ? እኔም ስለ ፍርድህ ባነጋግርህ ደስ ይለኛል” ስል ራሴን አገኘዋለሁ። የእግዚአብሔር መንገዶች ምስጢራዊ ናቸውና ግራ ያጋቡናል።

1. የተከሰቱትን በርካታ ነገሮች ስንመረምር ከእግዚአብሔር ፍላጎት በቀር ሌላ ምክንያት እናገኛለን። እግዚአብሔር ሰነቢዩ መልእክቱን ለማስተላለፍ ኤርምያስን ወደ ሸክላ ሠሪ ቤት ሲወስደው እርጥቡ ሸክላ በሸክላ ሠሪው እጅ ተበላሽቶ ነበር፤ ስለዚህ “እንደ ወደደ መልሶ ሌላ ዕቃ አድርጎ ሠራው” (ኤር. 18÷4 - እጽንኦት የተጨመረ)። እንደ ወደደ! ይህ መልስ ያረካናል? ለእኛ ግራ አጋቢ የሆነብን ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሥርዐቱን የጠበቀ ነው።

2. እግዚአብሔር መግባታዊ ተግባሩን በፍጹም በይፋ የሚያስታውቅ አይመስልም። ከድርጊቶቹ አብዛኞቹ የዝምታና የማይታወቁ ናቸው። የሥራዎቹን ውጤት ከሰዎች ግንዛቤ በማራቅ ሥራዎቹን ይደብቃል። ይህኛውንም ሰምዳችሁታል፤ አይደል?

- በእንባ የሚዘሩ፤
- በእልልታ ያጭዳሉ።
- ዘር ቋጥረው፤
- እያለቀሉ የተሰማሩ፤
- ነደአቸውን ተሸክመው፤
- እልል እያሉ ይመለሳሉ። (መዝ. 126÷5-6 - አ.መ.ት)

ለእኛ ግን በመዝራትና በማጨድ መካከል ያለው ክፍተት እጅግ ከማየሱ የተነሣ ጥበቃው ዘላለም ይሆንብናል። እንደ እግዚአብሔር መጀመሪያ ላይ ሆነን መጨረሻውን ማየት ብንችል ግን እምነት እንኳ ላያስፈልገን ይችላል፤ መከራዎቻችንም ሥቃይ እይሆኑብንም።

3. እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ከተፈጥሮ ዕውቀታችን ጋር በሚጋጭ መንገድ መሥራቱም ምስጢራዊነቱን ያጉላዋል። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ሕዝቡን ከባቢሉን ያወጣው የፀሐይ አምላኪውን ቂሮስን ኃይል ተጠቅሞ ነው። ኤልያስን ለመመገብ ቁራ ትጠቀሙ ነበር? መንግሥታትን ለማፍረስ፤ ለማጥፋትና ለመገንባት ኤርምያስ የተባለ ታዳጊ ልጅን ትጠቀሙ ነበርን? መሲሔን በበረት ውስጥ እንዲወለድ ታደርጋለችሁን? የሚያድነውን መልእክታችሁን ለዓለም እንዲያሠራጩላችሁ ያልተማሩ ሰዎችን ቡድን ትመርጣላችሁ? እግዚአብሔር አሳዳጁን ሰው ለታላቅ ሐዋርያነትና ለመጽሐፍ ቅዱስ ጸሓፊነት

መረጠ። ሰባቱን የእሴይ ልጆች ናቀና የንግሥናውን ዘውድ በትንሹ የበጎች አረኛ ራስ ላይ አስቀመጠ። እግዚአብሔር፤ “ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ፤ እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የዓለምን ምናምንቴ ነገር፤ የተናቀውንም ነገር፤ ያልሆነውንም ነገር መረጠ፤ ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ” (1ቆሮ. 1÷27-29)።

4. እግዚአብሔር እንዳንዴ ረጋ ብሎ በሌላ ጊዜ ደግሞ በፍጥነት ስለሚሠራ መንገዶቹ ምስጢራዊና ግራ አጋቢ ይሆኑብናል። የሴፍ ከወንድሞቹ ጋር ለመታረቅ 24 ዓመት ሲፈጅበት፤ ዳንኤል ግን ከዓያ አራት ሰዓት ባነሰ ጊዜ ከአንበሶች ጉድጓድ ወጥቷል። የባቢሎን ምርኮ ሰለባ ዓመት ያህል ሲራዘም፤ ሲድራቅ፤ ሚሳቅና አብደናጎ ግን ከአቶኑ እሳት በጥቂት ደቂቃዎች ወጥተዋል። እግዚአብሔር በራሱ ጊዜ ስለሚንቀሳቀስ በፍጹም አይጣደፍም። በእግዚአብሔር ዘንድ አንድ ቀን እንደ አንድ ሺህ ዓመት (እኔም እንዲህ ዐይነት ቀናት አሉኝ)፤ አንድ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን ነው። የዕብራውያን መጽሐፍ ቃሎች ስለኛም የተነገሩ ቃሎች ናቸው፤ “እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና” (ዕብ. 10÷35-36)።

የመግባቱ እግዚአብሔርን ምሕረት አሳለሉ

የእግዚአብሔር መግባት እግዚአብሔር ስሕዝቡ ስላለው ጸጋ እና ጥበብ እዳዲስ ግኝቶችን እንድንገነዘብ ያግዘናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ምን እንዳለ ታስታውሳላችሁ? ያኔ እስያ ውስጥ ያጋጠመውን የሚያም ተሞክሮ እያስረዳ ነበር፤ በመሠረቱ ይህንን ሊያስረዳ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆነው እርሱን በመቃወም ከሚያጉረመርሙ፤ ታማኝነቱን ጥያቄ ውስጥ ካስገቡ፤ የሐዋርያነቱን እውነተኝነት ከሚጠራጠሩ ሰዎች ራሱን እየተከላከለ ነበር። “ወንድሞች ሆይ፤ በእስያ ስለ ደረሰብን መከራ እንድታውቁ እንወዳለን፤ በሕይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ እስከምንቆርጥ ድረስ ከዐቅማችን በላይ የሆነ ጽኑ መከራ ደርሶብን ነበር። በእርግጥም የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደብን ይሰማን ነበር” (2ቆሮ. 1÷8-9 - አ.መ.ት)። እግዚአብሔር ታማኝ አገልጋዩን እንዴት እንዲህ ዐይነት ሥቃይ ውስጥ ሲጨምረው ይችላል? ወይም ቀሰል ባለ አገላላጽ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ ውስጥ እንዲያልፍ እግዚአብሔር እን

ዴት ሊፈቅድ ቻለ? ሐዋርያው ሰጥቶታችን መልስ አለው፤ “ይህም የሆነው ሙታንን በሚያስነሣ በእግዚአብሔር እንድንታመን እንጂ በራሳችን እንዳንታመን ነው። እርሱ እንዲህ ካለው የሞት ዐደጋ እድፍናል፤ ያድነናልም፤ ወደ ፊትም ደግሞ እንደሚያድነን ተስፋችንን በእርሱ ላይ ጥሰናል” (ቁ. 9-10)።

እቤት ጳውሎስ በዚህ መግባት ውስጥ ያገኘው ምሕረት፤ በራሱ እንዳይታመን ተምሯል (ቀላል ትምህርት አይደለም)፤ ከወደፊት መከራዎችም እግዚአብሔር እንደሚያድነው ልባዊ ዋስትና አግኝቷል።

እጅግ ከባድ ከሆኑት የእግዚአብሔር ተግባሮች እንደኛው ጸጋው በቂያችን እንደ ሆነ እኛን ማስተማር ነው። ብዙውን ጊዜ ይህንን ለመረዳት “የሥጋ መውጊያ”ን ተሞክሮ ይሻል። ከዚህ ቀደም በጻፍኳቸው መጻሕፍት ውስጥ ስለ ልጃችን ሞት፤ ስለ እኔ እካላዊና ስሜታዊ ችግሮች እንዲሁም ስለ ሚስቴ ሕመም ተናግራለሁ። በእነዚያ መከራዎች ወቅት በሕይወት ተስፋ ቆርጬ የሞት ድምፅ በውስጤ ተሰምቶኝ ነበር። ወንዱ ልጄ ሕይወቴን ሲያጠፋ የእኔንም ነበር ያጠፋው። እግዚአብሔር ግን መሐሪ ነውና ምንም የማልከፍልበት አዲስ ሕይወት ሰጠኝ።

ለእኔ፤ በመግባት ውስጥ ላለው የእግዚአብሔር ምሕረት ትልቁ ማስረጃ የምስጢራት ሁሉ ምስጢር የሆነው የክርስቶስ መስቀል ነው። ብዙ ክርስቲያኖች በመስቀሉ ካገኘነው ድነት ይልቅ በአዳም ውድቀት ብዙ ማጣታችን ይሰማቸዋል። እውነቱ ግን፤ በክርስቶስ ያገኘነው መዳን፤ ፈጽሞ ጎጠኦት ገነታችን ውስጥ በቆሻሻ እግሩ ባይገባ ኖሮ ከምንሆነው እጅግ የሚበልጥ መሆኑ ነው። የእግዚአብሔር መላእክትን እንኳ የሚማርክና የሚያፈዝ ድነት አለን። ሐዋርያው ጴጥሮስ እነርሱ ክርስቶስ ያስገኛልንን እነዚህን ነገሮች ለመመልከት እንደሚመኙ ይነግረናል (1ጴጥ. 1÷12)። ጎጠኦት ያልሠሩትና እግዚአብሔር ራሱ በሚገኝበት ቦታ የሚኖሩት መላእክት እንኳ እኔና እናንተ በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘነው የተትረፈረፈ ምሕረት የላቸውም።

ክፍል 3

ለወዳጅ ፍላጻ ምላሽ መስጠት

ጥያቄው ፍትሕ ከሆነ ይህንን ተረዱ፤ በፍትህ መንገድ ላይ ማንኛችንም ድነትን እናገኝም፤ ምሕረትን ፍለጋ ስንጸልይ ግን እኛም የምሕረትን ተግባራት እንድንፈጽም ያው ጸሎት ያስተምረናል።

- ቬክስፒር

አንድ ጠንካራ ሕግ አለ ... ያም ጥልቅ ጉዳት ሲደርስብን፤ ይቅር እስክንል ድረስ በፍጹም የማናገግም መሆኑ ነው።

- አለን ፓተን

ወገኖቼ የሚያደርሱበትን የትኛውንም ጥቃት እንዳለየ ለማለፍ ከሁሉ ይልቅ ዝግጁ የሚሆነው ራሱም ሊያጠፋ እንደሚችል አብዝቶ የሚያውቅ ሰው ነው።

- አሌክሳንደር አውልድ

ምዕራፍ ፲፩

እንዲህ ልትል እንደ ነበር ዐውቃለሁ

ይቅር በሉ።

ከጥቂት ቀናት በፊት ቤታችን አካባቢ ያለው ዐውራ ጉዳና ላይ መኪና ሳሽከረከር ቆየሁና ተደራራቢ ድልድዩ ጋ ስደርስ ጉኑ ላይ “ኪካፖ” ይቅር በለኝ” የሚል በግራጫ ቀለም የተጻፈ ማስታወሻ አየሁ።

ከቀናት በኋላ ልክ በዚያው መንገድ ሳሽከረከር ስለ ነበር ተደራራቢ ድልድዩ ጋር ስቃረብ የበፊቱ መልእክት “ይቅር ተብለሃል” በሚል ሌላ መልእክት ተተክቷል።

ይቅር ተብለሃል! ውብ ቃል ነው። ከጉዳችሁት ሰው እንደ በት “ይቅር ተብላችኋል” ከሚለው ቃል ይበልጥ የሚጣፍጥ ሌላ ድምፅ ሊወጣ አይችልም። ለሁላችንም ያስፈልገናል። ሁላችንም እንሻዋለን።

የይቅርታ ርእሰ ጉዳይ በገጠኤት ሰወደቀው ተፈጥሮአችን ተቃራኒ ቢሆንና በንቁውና ቀልጣፋው ማኅበረ ሰባችን ዘንድ እንደ ልፍስ ፍስነት ቢቆጠርም፤ በጌታ ኢየሱስ ትምህርቶች ውስጥ የጉላ ቦታ ነበረው። ደቀ መዛሙርቱን ጸሎት ሲያስተምራቸው የሐዋርያት ጸሎት ተብሎ በተለምዶ የሚታወቀውን ምሳሌያዊ ጸሎት ሰጣቸው። ጸሎቱ ክስ ድስት ዐይነት ልመናዎች የተዋቀረ ነው።

1. “ስምህ ይቀደስ።”
2. “መንግሥትህ ትምጣ።”
3. “ፈቃድህ ... ትሁን።”
4. “የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን።”
5. “እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን።”
6. “ወደ ፈተና አታግባን።”

ይህ ጸሎት (ማቴ. 6÷9-13) ለጸሎቶቻችን ሁሉ ንድፍ ይሆናል። አያንዳንዱ ጸሎት ከእነዚህ ዝርዝር መግለጫዎች አኳያ መደራ

ጀት ይችላል። ስድስቱን ልመናዎች ካቀረበልን በኋላ ጌታ ኢየሱስ እንደ ኛውን በድጋሚ መተንተንና ማብራራት አስፈላጊ እንደ ሆነ ተሰማው። የትኛውን? እኔ ብሆን ኖሮ “ስምህ ይቀደስ” ወይም “መንግሥትህ ትምጣ” ወይም “ፈቃድህ ... ትሁን” የሚለውን አመርጥ ነበር። ነገር ግን ከእነዚህ አንዳቸውም አልነበሩም። ጌታ ኢየሱስ ተመልሶ በደማቅ ቀለም ሊያስምርበት የፈለገው አቤቱታ ስለ ይቅርታ የሚናገረውን ነበር። በሚቀጥለው ቁጥር ላይ ሲናገር፤ “ለሰዎች ንጢአታቸውን ይቅር ብትሉ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ ለሰዎች ግን ንጢአታቸውን ይቅር ባትሉ አባታችሁም ንጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም” (ማቴ. 6:14-15 - አጽንኦት የተጨመረ)።

ለደቀ መዛሙርቱ “ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ንጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፤ በማንም ላይ እንዳት ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት” በማለት ነግሯቸዋል (ማር. 11÷25)። ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ኅብረት ጠብቆ ለማቆየት ይቅርታ ወሳኝ እንደ ሆነ ጌታ ኢየሱስ በስብከቶቹ፤ በትምህርቶቹና በምሳሌዎቹ ደጋግሞ አስረድቷል። የተራራው ስብከት፤ ስንበደል እንዴት በትዕግሥት መሸ ከም እንዳለብን የሚገልጽ ሙሉ ክፍል ይዟል (ማቴ. 5÷21-48)። ይቅርታ የጌታ ኢየሱስ መምጣት ዋና ምክንያት፤ ሥጋ የመልበሱ መነሻ ነበር። በመስቀል ላይ ሳለም ሐሳቡ በቀል ላይ ሳይሆን፤ ይቅርታ ላይ ነበር፤ “አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን እያውቁምና ይቅር በላቸው” (ሉቃ. 23÷34)።

በዚህም ጌታ ኢየሱስ ዳካውን አንድንከተል ምሳሌውን ትቶልናል፤ “ሲሰድቡት መልሶ እልተሳደበም፤ መከራንም ሲቀበል አልዛተም” (1ጴጥ. 2÷23)። ለሰዚህ ሐዋርያው ጳውሎስም፤ “እርስ በርሳችሁም ቸሮችና ሩጎሩጎች ሁኑ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሉ” ማለት ችሏል (ኤፌ. 4÷32)። በክርስቶስ እዲስ ሰዎች ስለ ሆንን ክርስቶስን የሚመስል ሕይወት እንደ ልብስ ልንለብስ ይገባል፤ ይህም እርስ በርስ መቻቻልንና ይቅር መባባልን ያካትታል፤ “እንዲሁም በሌላው ላይ ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ፤ ጌታ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ሌላውን ይቅር በሉ” (ቆላ. 3÷13 - ለ.መ.ት)።

ጳክ ማክለርተር እንደሚያትተው፤ “እግዚአብሔር ፍጹምና የተሟላ ይቅር ባይ ነው። በማያቋርጠው ይቅር ባይነቱ ላይ በየዕለቱ እንደገና ፋለን። እኛም ልናደርግ የምንችለው ትንሹ ነገር በእርስ በርስ ግንኙነታ

ችን የእርሱን ይቅርታ መወዳደር ነው።¹ ምሕረት የተቀበለ ሰው በም ትኩ ምሕረት አለመስጠቱ የማይታሰብ ነው። የበደሉንን ይቅር ከምንል በት ጊዜ ይልቅ ክርስቶስን የምንመስልበት ሌላ ወቅት ፍጹም የለም።

ይቅርታ ምንድን ነው?

“ይቅርታ”ን ለመግለጥ በጣም የተለመደው የአዲስ ኪዳን ቃል አፈሲስ (aphesis) ነው። በስም መልክ 15 ጊዜ፣ በግስ መልክ ደግሞ አርባ ጊዜ ገደማ ጥቅም ላይ ውሏል። “አርቆ መስደድ”፣ “እንዲሄድ መፍቀድ”፣ “መልቀቅ” እና “መተው” የሚሉትን ሐሳቦች ያሳያል። በብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናቱ እጆቹን በአንድ ፍየል ራስ ላይ ጭኖ የሕዝቡን በደልና መተላለፍ ይናዘዛል፤ በዚህም ገጢአታቸውን ወደ ፍየሱ ያስተላልፍና “ይለቅቀዋል”። ማለትም ፍየሱ ወደ ምድረ በዳ ተወስዶ እዚያው ይተዋል። የሕዝቡ ገጢአት ርቆ ይሰደዳል፤ “ፍየሱም ገጢአታቸውን ሁሉ ወደ በረሃ ይሸክማል፤ ፍየሱንም በምድረ በዳ ውስጥ ይለቅቀዋል” (ዘሌ. 16÷22)። ይህ ተምሳሌት ክርስቶስ ገጢአታችንን በራሱ ተሸክሞ ከእኛ ማራቁን ፍንትው አድርጎ ያሳያል።

መጥምቁ ዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ እያጠመቀ ሳለ ጌታ ኢየሱስ ሲመጣ ዮሐንስ ወደ ኢየሱስ እያመለከተ፣ “እነሆ የዓለምን ገጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ” በማለት ጮኹ (ዮሐ. 1÷29)። “የዓለምን ገጢአተኞች የሚያስወግድ” ብሎ መጮኹ ይችል ነበር፤ ግን አላደረገውም። እግዚአብሔር ገጢአተኛውን አያስወግድም፤ ገጢአቱን እንጂ። በዳዩን አያስወግድም፤ በደሉን እንጂ። በአንድ የመብረቅ ብልጭታ ገጢ አተኞችን ማስወገድ ይችላል፤ ገጢአትን ለማስወገድ ግን የልቡን ደም ጠይቆታል። ዓለምን ለመፍጠር ቃል ብቻ መናገር ይበቃው ነበር፤ ዓለምን ለማዳን ግን ልጁን ለመስቀል አሳልፎ መስጠት ነበረበት። ዮሐንስ አንድ ቀን የዓለም ገጢአት በኢየሱስ ራስ ላይ፣ በእውነተኛው በግ ላይ እንደሚደረግና እርሱም ተሸክሞ እንደሚያስወግደው ዐውቆ ነበር።

እኛ እጆቻችንን በጌታ ኢየሱስ ራስ ላይ ጭንቅ መናል፤ በእኛ ቦታ እርሱ ገብቷል። ወደ መስቀሉ ስንመጣም ስለ መተላለፋችን እንደ ቆሰለና ስለ በደላችን እንደ ደቀቀ እናስተውላለን።

አንድን ሰው ይቅር አልን ማለት ቅሬታችንን መተው፣ የበቀል ፍላጎታችንን መጣል፣ ያንን ሰው ከግዴታ ነጻ ማድረግና በትላንት ጉዳዩ ንስሐ እንዲገባ መፈለጋችንን ማቆም ማለት ነው።

በእኛ ይቅርታና በእግዚአብሔሩ መካከል አንድ ጠቃሚ ልዩነት ግን አለ። እግዚአብሔር ይቅር ሲል ከበደል ያነጻል። እግዚአብሔር ብቻ ይህን ማድረግ ይችላል። የእኛ ይቅርታ የዕርቅን መሰናክል በማስወገድ ለኅብረት መታደስ በር ይከፍታል እንጂ ከበደል አያነጻም።

ይቅርታና ዕርቅ አንድ እንዳልሆኑ ሁሉም ማስታወስ አለብን። ሌዊስ ድራግንድ እንደ ጻፈው፣ “ይቅርታ መሰናክልን ማስወገድ ነው። ‘ይቅርታ’ን አስፍቶ በመመልከት የሰው ዘር ከእግዚአብሔር ጋር የታረቀ በትን ጠቅላላ ተሞክሮ እንደሚወክል አድርጎ የማየት ዝንባሌ በክርስቲያኖች ዘንድ ይታያል። ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይቅርታ በዋናነት ንጢአት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ኅብረት ለመቃወም ያቆመውን መሰናክል ማፍረስ ነው። ስለዚህ ዕርቅን በሙላት ለመፈጸም ቅድመ ሁኔታ ነው።”² በዳዩን ሰው ይቅር እንላለን፤ ይህን በአንድ ወገን ብቻ (በተናጠል) የሚፈጸም ይቅርታ ወደፊት አብራራዋለሁ። በዳዩ ግን ይቅርታውን ካልተቀበለ ወይም ዕርቅ በሚያመጣ መንገድ ምላሽ ካልለጠ የኅብረት መታደስ ሊኖር አይችልም። አንድን ሰው ይቅር ትሉ ይሆናል፤ ያ ሰው ግን ለእናንተ ያለውን አመለካከት ወይም ስሜት ላይቀይር ይችላል። ፎረስት ቸርች “Life Lines” (የሕይወት መስመሮች) በሚለው መጽሐፉ ስለ ይቅርታ ሲናገር፣ “ሌሎችን ይቅር ስንል እነርሱን እንለውጣቸውም፤ ራሳችንን እንጂ። ምሬታችንን እንድንቀጥል ከሚያስገድዱን ግፊቶች ራሳችንን ነጻ እናወጣለን። ይህ ያለፈውን ነገር አይቀይረውም። የአሁኑንና የወደፊቱን ግን ይቀይረዋል” ይላል።³ ስለ ሌላኛው ሰው ምላሽ ኅላፊ አይደለንም፤ ኅላፊነታችን ይቅር የማለት ብቻ ነው።

ስለዚህ ይቅር እንላለን። ለምን? ሌሎች ንስሐ ስለገቡና መሻሻል ስለ ፈጸሙ ነው? አይደለም። ይቅርታ የምናደርግበት ቀላሉ ምክንያት እግዚአብሔር እኛን ይቅር ስላለን ነው። ይቅር የማይል ክርስቲያን በሕይወቱ ያለውን የጸጋ እንቅስቃሴ በሙላት የማያጣጥም ክርስቲያን ነው። ይቅር የምንለው ያ ሰው ይቅርታ ስለተገባው አይደለም፤ እግዚአብሔር ስለሚያዝ ነው። የበዳዩ አመለካከት ወይም ቀጣይ ተግባራት ከእኛ ይቅርታ ማድረግና አለማድረግ ጋር አንዳችም የሚያገናኛቸው ነገር የለም። ይቅር በመባላችን ምክንያት ይቅር እንላለን። ግዴታ ነው።

ሌሎች ከጠየቁን ብቻ ይቅርታ ብናደርግ ቀላል ይሆን ነበር፤ አይደል? ዝም ብሎ ይቅርታ አስቸጋሪ ነው፤ የማይቻልም ይመስል ይሆናል። ለምን? ይቅርታን አስቸጋሪ የሚያደርጉ ብዙ መሰናክሎች አሉ፤ ከሁሉ የሚበልጠው መሰናክል ግን፣ እኛም ራሳችን ይቅርታ የሚያስፈልግ

ገን ንጢአተኞች መሆናችንን በቅጡ አለማስተዋላችን እንደ ሆነ አምናለሁ። ጆን ማክለርተር የሚናገረው ነገር አለው፤ “የራሳችንን ንጢአት የማሳነስና የሌሎችን ነቀፋ የማግኘት - ራሳችንን በምሕረት የማየትና ሌሎች ተገቢውን ቅጣት እንዲያገኙ የመፈለግ ተፈጥሯዊና ንጢአተኛ ዝንባሌ ሁላችንም ዘንድ አለ። የሌሎች ስሕተት ከሚቀፈን በላይ የራሳችን ንጢአት እንደሚቀፍ መማር ብቻ ብንችል ወደ መንፈሳዊ ጤናማ ነት የምናደርገው ጉዞ ይቃናልናል።”⁴ በመሆኑም ሁላችንም በደለኞች ነን። “ከእናንተ ስለ ንጢአት የሚወቅስኝ ማን ነው?” (ዮሐ. 8÷46) በማለት ማንኛችንም እንደ ክርስቶስ ደፍረን ጥያቄ ማቅረብ አንችልም። የሌሎችን ንጢአት እናያለን፤ የራሳችን ንጢአት ግን ሳይታየን ይቀራል። ሌሎችን ይቅር ስንል ለእኛ በእንገብጋቢ ሁኔታ የሚያስፈልገንን ነገር ለራሳችን መስጠታችን ነው። ዴትሪች ቦንሆፊር ሲጽፍ፤

ለዎችን የመከታተል ክፍተኛ ልምድ ያለው ሰው እንኳ በክርስቶስ መስቀል ሥር የሚኖርን ክርስቲያን ያህል የሰውን ልብ ማወቅ አይችልም። የትኛውም የሥነ ልቦና ዘርፍ ሰዎች በንጢአት ብቻ እንደሚጠፉና በክርስቶስ መስቀል ብቻ እንደሚድኑ አያውቅም። የክርስቶስን መስቀል ትርጉም ስለንድ አፍታ እንኳ ያየ ሰው በዓለም አምላክ የለሽነትና በራሱ ንጢአት አስከፊነት ይደነግጣል፤ ስለዚህ በጌታ ወንድሞቹና እንቶቹ በሆኑት ወገኖች ንጢአት መደንገጡ ያከትማል። ሌሎች ላይ የመፍረድ መንፈስ ከሥረ መሠረቱ ይቆረጣል።⁵

ጌታ ኢየሱስ “አባታችን ሆይ” ጸሎት ውስጥ ላለው የይቅርታ ጸሎት በድጋሚ አጽንኦት የለጠበት ምክንያት፤ ጉዳዩ በጣም አስፈላጊና ከሁሉ ይልቅ ከባድ መሆኑን በማወቁ ነው። ደግሞም ነው። ሲ. ኤስ. ሌዊስ ሲናገር፤ “እያንዳንዱ ሰው ይቅር የሚለው ሰው እስኪያጋጥመው ድረስ፤ ይቅርታ ተወዳጅ ሐሳብ መሆኑን ይናገራል” ይላል።

ስለዚህ ይቅር ማለት ከመቻላችን በፊት ይቅር መባል አለብን። ከእንድ ንጢአት የሠራ ወንድም ጋር ያለንን ኅብረት ማደስ ከመቻላችን በፊት ከእግዚአብሔር ጋር እና እርስ በርስ ያለን ኅብረት ትክክል መሆኑን ማረጋገጥ አለብን። በሌሎች የሚደርስብን በደል በደለኛነታችንና ይቅርታ የሚያስፈልገን መሆናችንን አስታዋሽ ሊሆንን ይገባል። እስቲ ስለዚህ ጉዳይ እንነጋገር።

ምዕራፍ ፲፪

ኅብረታችንን ጠብቆ ማቆየት

ሰው ሲወለድ ዝምድና ውስጥ ይገባል።

የተወለድኩት በዐሥራ ዘጠኝ መቶ አያገባችሁም ነው። ከሴሊል እና አውንቄ ደን ነው የተወለድኩት። ሴሊል ደን አባቴ ሲሆን፤ እኔ ደግሞ ወንድ ልጄ ነኝ። ይህ ዝምድናችን ነው። ይህ ዝምድና አውቶማቲክ በመሆኑ አስጠብቆ ማቆየትን አይሻም። ምንም ባደርግ ልጄ መሆኔ ይቀጥላል። እርሱ ከእኔ ጋር ተጣብቋል፤ እኔም ከእርሱ ጋር ተጣብቄያለሁ። ሰሜን ቀይሬ ጥቅጥቅ ያለ ጫካ ወዳለበት በመሄድ ዳግመኛ በፍጹም ላላየው እችላለሁ። ያም ግን ዝምድናችንን አይለውጠውም። በሕግ ችሎት ፊት ቀርቦ ሊከደኝ ይችላል፤ የሥጋው ቁራሽና የዐጥንቱ ክፋይ ልጄ መሆኔ ግን አይቀርም።

በተመሳሳይ ሁኔታም ድነትን ተቀብለን ዳግመኛ ሰንወለድ ከእግዚአብሔር ጋር ዝምድና ውስጥ እንገባለን። እርሱ አባታችን ነው፤ እኛም ደግሞ ልጆቹ። ይህ ዝምድና አውቶማቲክ በመሆኑ አስጠብቆ ማቆየትን አይጠይቅም።¹ ዐመፀኛና የማይታዘዝ ልጅ እሆን ይሆናል። እንደጠፋው ልጅ ወደ ሩቅ አገር እኮበልል ይሆናል፤ ነገር ግን ባለመታዘዝ የእራያዎች መሰማሪያ ውስጥ ሆኜ እንኳ ልጄ ነኝ።

መወለድ ዝምድናን ይመሠርታል፤ ኅብረትንም ይፈጥራል። ዝምድናዬን ልደለትበት መቻሌ በኅብረቴ ጥንካሬ ይወሰናል። በእኔና በአባቴ መካካል ሁሉ ነገር ትክክል ሲሆን፤ በዝምድናችን አስደሳች ነገሮችን አገኛለሁ፤ በተለይ በጌታ ልደት በዓል ጊዜ። ጥፋት በምፈጽምበትና ቅጣት በምቀምስበት ጊዜ ግን የአባቴ ልጅ በመሆኔ የማገኛቸው ጥቅማጥቅሞች አይኖሩም (የአባቴን ቀብቶ በደንብ ዐውቃታለሁ)። ልጅ ሳላችሁ፤ “ምናለ ወላጆቹ ሌሎች ቢሆኑ ኖሮ” በማለት ተመኝታችሁ አታውቁም? ይህንን ያላችሁበት ምክንያት በእናንተና በወላጆቻችሁ መካከል ሲኖር የሚገባው አንድ የምትመኙት ነገር ስለ ጉደለ ነው። በልጅነት ልዩ መብት ለመደሰት (ለምሳሌ የቤተ ሰቡን መኪና ቅዳሜ ማታ ይዞ ለመውጣት)፤ ተገቢውን ኅብረት አስጠብቄ ማቆየት ይኖርብኛል።

ከእግዚአብሔርም ጋር እንዲሁ ነው። ከአብ ጋር የሚኖረኝ ኅብረት ከእርሱ ጋር ባለኝ ዝምድና የምደለትበትን ልክ ይወስናል። የጠፋው ልጅ ሩቅ እገር እያለም የአባቱ ልጅ ነበር፤ ከዚያ ዝምድና ግን ጥቅም ማግኘት አይችልም። ለባራ ሳንቲም የሌለው፤ ጓደኛ አልባና ራብተኛ ነበር። በንስሐና በነዛዜ ወደ አባቱ ሲመለስ ብቻ ነበር ከሁሉ የተሻለ ልብስ፤ ለእግሩ ጫማና ለጣቱ ቀለበት ማግኘት የቻለው። ልጁ፤ “እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቱ ሞያተኞች ስንት ናቸው? እኔ ግን ከዚህ በራብ አጠፋለሁ” ያለው ልክ ነበር (ሉቃ. 15÷17)። በእምቢተኝነት የሚሸሽ ልጅ ከመሆን ይልቅ ተቀጣሪ ሠራተኛ መሆን የበለጠ ደስታና ጥቅሞች አሉት። በዓለም ላይ እጅግ አሳዛኝ ሰው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ካለው ኅብረት የወጣ ክርስቲያን ነው።

ክርስቲያን መጀመሪያ፤ ክሌሎች ነገሮች ሁሉ በላይ ከእግዚአብሔር እና ከቤተ ሰቡ ጋር ያለውን ኅብረት ጠብቆ ማቆየት አለበት። ይህም የሐዋርያው ዮሐንስ የመጀመሪያ መልእክት ሽክም ነበር፤ “እና ንተ ደግሞ ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ ያየነውንና የለማነውን ለእናንተ ደግሞ እናወራላችኋለን። ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” (1ዮሐ. 1÷3-4)።

በደስታና በኅብረት መካከል ያለውን የቅርብ ትስስር ልብ በሉ። አንድ ጊዜ አንድ መጋቢ በቤተ ክርስቲያኑ የፍቅረኞች ግብዣ ተብሎ በሚዘጋጀው የወጣቶች ዝግጅት ላይ ንግግር እንዳደርግ ጠየቀች። በቤተ ክርስቲያኑ ያሉ የሆኑ ጥንዶች እርሱንና ቤተ ክርስቲያኒቱን ብዙ ችግሮች እንደ ፈጠሩባቸው ዐውቃለሁ። ለግብዣው ተሰበሰብን፤ በዝማሬዎቹ፤ በቀልዶቹና በአስቂኝ ጨዋታዎቹ ሁሉም ጥሩ ጊዜ በማሳለፍ ላይ ነበር። ከጥቂት ቆይታ በኋላም ወደ መጋቢው ጠጋ አልኩና፤ “እንወራረድ፤ ቤተ ክርስቲያኒቱን የሚያምሉት ጥንዶች የትኞቹ እንደ ሆኑ ልንግርህ እችላለሁ” አልኩት።

“ይመስልሃል?” አለኝ። “የትኞቹ ናቸው?”

የሆነ ጠረጴዛ አመለክትኩትና “እርሱ ለማያዊ ሙሉ ልብስ ለብሶ ከራሻት አድርጓል። እርሷም ባለአበባ ለማያዊ ቀሚስ ለብሳ ቀያይ አበቦች ይዛለች” አልኩት።

በጣም ተደነቀ። “ትክክል ነህ። ግን እንዴት ልታውቅ ቻልክ?”

“ጥሩ። እዚህ ለእርባ ደቂቃ ያህል ስንቀመጥ እያንዳንዱ ሰው ደስተኛ ሆኖ ጥሩ ጊዜ እያሳለፈ ነው። እነኚያ ጥንዶች ግን በዚህ ሁሉ ጊዜ እንዴ እንኳ ፈገግ አላሉም።”

በዝምድናችን የመደለታችን ልክ በኅብረታችን ይወሰናል።

ሐዋርያው ዮሐንስ ልጆቹ ለሆኑት ክርስቲያኖች የሚጽፈው ኅብረት እንዲኖራቸው መሆኑን ይናገራል። ይህን ኅብረታቸውን እንዴት ጠብቀው ማቆየት እንደሚችሉ የሚያሳይ መልእክትም አለው። ታዲያ ይህ መልእክት ምንድን ነበር? “ከእርሱም የለማናት ለእናንተም የምናወራላችሁ መልእክት፤ እግዚአብሔር ብርሃን ነው ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም የምትል ይህች ናት። ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን፤ እውነትንም አናደርግም” (1ዮሐ. 1÷5-6)።

ብርሃን። ጨለማ። የመጀመሪያው በሐዋርያው ዮሐንስ መልእክት ንጽሕና ማለት ሲሆን፤ ጎረቤት ደግሞ ኅጢአት ነው። እግዚአብሔር ብርሃን (ንጹሕ) ነው፤ ከእርሱ ጋርም በኅብረት መመላለስ ክፈለግን፤ በጨለማ (በኅጢአት) መራመድ አንችልም። በሌላ አነጋገር፤ ከእግዚአብሔር ጋር እና እርስ በርስ የሚኖረንን ኅብረት ሲያቆሽሽብን የሚቻለው ብቸኛ ነገር (ቁ. 7) ኅጢአት ነው። ስለዚህ ኅብረታችንን አስጠብቀን ለማቆየት በሕይወታችን ያለውን የኅጢአት ችግር ሁሌም መጋፈጥ አለብን።

በሕይወታችን ስላለው ኅጢአት ንቃተ ኅሊና ሊኖረን ይገባል

በፍጹም ነን ብለን የምናስበውን ያህል መንፈሳውያን አይደለንም። ቁጥር 8 ላይ ዮሐንስ፤ “ኅጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን” ብሎ ሲጽፍ፤ ቁጥር 10 ላይ ደግሞ “ኅጢአትን አላደረግንም ብንል ሐሰተኛ እናደርገዋለን፤ ቃሉም በእኛ ውስጥ የለም” በማለት ተናግሯል።

ሐዋርያው ዮሐንስ ቁጥር 8 ላይ ኅጢአትን በለም እና ቁጥር 10 ላይ “ኅጢአትን አላደረግንም ብንል” በማለት ድርጊቱን የሚያሳይ ቃል መጠቀሙን አስተውሉ። ኅጢአት በስምነት ሲጠቀስ፤ በሕይወታችን ያለውን የኅጢአት ሕግ፤ አሮጌውን ሰው ያመለክታል። ኅጢአትን ማድረግ የሚለው ሐረግ ደግሞ የኅጢአት ልምምድን ያሳያል። ኅጢአት አልባ መሆናችንን፤ የኅጢአት ሕግ በውስጣችን አለመኖሩን ስንናገር፤ “ራሳችንን እናስታለን”። በመጽሐፍ ቅዱሴ ኅዳግ ላይ “ማንንም ሳይሆን፤ ራሳችንን ብቻ” ብዬ ጽፌያለሁ።

ገና በዐሥራዎቹ ዕድሜ እያለሁ መጋቢዬ ይህን ታሪክ ሊናገር ትዝ ይለኛል። በከተማችን በሚያልፈው ዐውራ ጉዳና ላይ በእግሩ እየተ

ጓዘ ባሰ ከሌላ መጋቢ ጋር ድንገት ይገኛል። ያኛው መጋቢ የስምንት ዓመት ልጁ አብሮት አሰ። በውይይታቸው መካከል፣ ያኛው መጋቢ፣ “ወንድሜ ሆይ፤ ታውቃለህ? ሁለተኛውን በረከት ተቀብያለሁ። አሮጌው የጎጢአት ባሕርይ ተወግዶልኛልና ጎጢአት ማድረግ አቁሜያለሁ። ጎጢ አት ካደረግሁ አሁን ሦስት ዓመት ሆነኝ” አለው። ነገር ግን መቼም ቢሆን ልጆች ያው ልጆች ናቸውና የስምንት ዓመት ልጁ መጋቢዬን ቀና ብሎ እያየ “እረ ይህንን እንዳታምን” በማለት ተናገረ።

ጎጢአት የሰብኝም ብል ሚስቴ፣ ልጆቼና ጓደኞቼ አይታሰቡም - እግዚአብሔርም። ራሴን ብቻ አታልላለሁ። ጎጢአት አላደረግሁም ስል ደግሞ እግዚአብሔርን ሐሰተኛ አደርገዋለሁ፤ ጎጢአት እንዳደረግሁ ተና ግሯልና። ሐዋርያው ዮሐንስ የሚጽፈው ሰክርስቲያን ወገኖች እንደ ነበር እንዳትረሱ።

የጎጢአተኝነት ንቃተ ጎሲናዬ በብርሃን እየተመለሰስኩ መሆኔን ያመለክታል። ቆሻሻን በጨለማ ውስጥ ማየት ከባድ ነው፤ ወደ ብርሃን ልታመጡት ይገባል። እግዚአብሔር ብርሃን ነውና ይበልጥ ወደ እርሱ በቀረብን ቁጥር በሕይወታችን ያሰው ጎጢአት ይበልጥ ግልጽ እየሆነ ይመጣል። ባደግሁበት ሃይማኖታዊ ባሕል ውስጥ የመነቃቃት ጉባኤ የምንሰው ፕሮግራም አለን፤ በስብከተ ወንጌሉ ክርስቲያኖች ወደ መሠዊ ያው (ወደፊት) እንዲመጡና ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ጎብረት እንዲያስተካክሉ ጥሪ ይደረጋል። በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ያሉ እጅግ መንፈሳውያን ሰዎች ከሁሉ በፊት ብዙውን ጊዜ ወደ መሠዊያው እንደ ሚመጡ ሰዓመታት ልብ ብያለሁ። በብርሃን ውስጥ በመኖራቸው ምክንያት ጎጢአታቸውን ማየት ቀላል ሆኖላቸዋል።

ቫንስ ሀቭነር በአንድ የጸሎት ጉባኤ ላይ መሪው፣ “እስቲ እንገባ ርክክና ጎጢአታችንን እንናዘዝ” ማለቱን ይነግረናል። ሁሉ ሲንበረከኩ አንዱ ብቻ እንደ ቆመ ቀረ። መሪው ወደዚህ ብቸኛ ቅዱስ መጣና፣ “በጉልበትህ ውደቅና ጎጢአትህን ተናዘዝ” አለው።

“ለምን?” አለ ሰውዬው፤ “አንድም ጎጢአት ማስታወስ አልቻልኩም።”

“ጥሩ ነው፤ እዚህ ጋ ተንበርክክና ፈልግ!”
እንደተባለው አደረገ። ለመጀመሪያ ጊዜ በትክክል ፈልጎ አገኘ።

የጎጢአት ኑዛዜ መኖር አለበት

ሐዋርያው ዮሐንስ፣ “በጎጢአታችን ብንናዘዝ ጎጢአታችንን ይቅር ሲለን ከዓመፃም ሁሉ ሲያነጻን የታመነና ጻድቅ ነው” በማለት ጽፏል (1ዮሐ. 1÷9)። ከተናዘዝን ይቅር ይላል፤ ካልተናዘዝን ይቅር አይልም። “ይህማ ትክክል አይመስልም። ከዳንን ጎጢአቶቻችንን ሁሉ ይቅር የተባልን አይደለንምን? ክርስቶስ ሲሞት ያለፉ፣ የአሁንና የወደፊት ጎጢአቶቻችንን አላራቀልንምን?” ያሚል ሰው ይኖር ይሆናል።

ይህ ትክክል የሆነ አስተሳሰብ ጎጢአቶቻችን ይቅር ስለ ተባሉ እኛ እንደ አማኝ ጎጢአታችንን መናዘዝ እንደማያስፈልገን ብዙዎች እንዲያስተምሩ ምክንያት ሆኗቸዋል። ኑዛዜአችንን መቀጠሉ የመስቀሉን ሥራ መካድ እንደ ሆነ ያስባሉ።

1ኛ ዮሐንስ የተጻፈው ግን ለአማንያን እንጂ ለኢአማንያን አይደለም። ዮሐንስ አንባቢዎቹን፣ “ልጆቼ ሆይ” እና “ወንድሞች ሆይ” ብሎ ነው የሚጠራቸው። ጎጢአቶቻችንን መናዘዝ እንዳለብንና ይህንንም ስናደርግ እግዚአብሔር ጎጢአቶቻችንን ይቅር እንደሚል በግልጽ ተናግሯል። ይህንን እንዴት እናብራራለን?

አስታውሱ፤ እየተነጋገርን ያለነው ስለ ጎብረት እንጂ ስለ ዝምድና አይደለም። የእግዚአብሔር ልጅነታችንን ዝምድና በተመለከተ፣ ግን ኙጉሳችንን አስጠብቀን ለማቆየት ኑዛዜ አያስፈልገንም። ጎብረት ግን ሌላ ጉዳይ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር በጎብረት መቆየት ከፈለግሁ ጎጢአቶቼን መናዘዝ አለብኝ።

በጌታ ኢየሱስ ሕይወት የተከሰተ አንድ ነገር ይህን ጉዳይ ይበልጥ ግልጽ ያደርግልናል። ጌታ በሰገነት ላይ ባለው ክፍል ከደቀ መዛሙርቱ ጋር እያሰ ድንገት ከራት ጠረጴዛ ላይ ተነሥቶ የደቀ መዛሙርቱን እግር ማጠብ ጀመረ። ጴጥሮስ ጋ ሲደርስ፣ ደቀ መዛሙሩ፣ “ጌታ ሆይ፤ አንተ የእኔን እግር ታጥባለህን?” አለው (ዮሐ. 13÷6)። ጌታ ኢየሱስም፣ “እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅም፤ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ” አለው። ጴጥሮስ ወደ ኋላ ሸሽቶ እያለ፣ “የእኔን እግር ሰዘላለም አታጥብም” አለ። ኢየሱስ ግን፣ “ካለጠብሁህ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም” አለው (ቁ. 8)። “እንዲህ ከሆነማ” አለ ጴጥሮስ፣ “ጌታ ሆይ፤ እጄንና ራሴን ደግሞ እንጂ እግራን ብቻ አይደለም” አለ። ጌታ ኢየሱስም፣ “ገላውን የታጠበ ሰው የሚያስፈልገው እግሩን ብቻ መታጠብ ነው፤ የቀረው አካሉ ግን ንጹሕ ነው” አለው (ቁ. 10 - አ.መ.ት)።

በዚያ ወቅት ሰዎች የሚጫሙት ነጠላ ጫማ የነበረ ሲሆን፤ ከመንገዶቹም ጥቂቶቹ ብቻ ነበሩ የድንጋይ ንጣፍ የነበራቸው። እስቲ አንድ ምሳሌ ልስጣችሁ፤ በጠዋት ተነሣሁ፤ ገላዩን ታጠብኩ፤ ልብሴን ለባበስኩና ባደኛዬን ሳሚን ለመጠየቅ ሄድኩ። እርሱ ቤት ስደርስ እግሮቼ በአቧራ ተሸፍነዋል። ሳሚን “እባክህ ገላ መታጠቢያህን ልጠቀም፤ ወደዚህ ስመጣ ቆሽሼያለሁ” በማለት አልጠይቀውም። ጠይቄው ቢሆን ኖሮ ግን፤ “ገላህን መታጠብ አያስፈልግህም፤ እግርህ ብቻ ነው የቆሸሸው። ያውልህ በሩ አጠገብ ያለውን ገብቴ ውስጥና የእግርህን አቧራ ታጠብ” ነበር የሚለኝ። የቆሸሹ እግሮች ይዞ ሌላ ሰው ቤት መግባት ተገቢ አይደለም። ከባዶችሁ ጋር በኅብረት ከመደሰታችሁ በፊት እግራችሁን አስቀድማችሁ መታጠብ አለባችሁ።

መጀመሪያ ክርስቶስን በአዳኝነቱ ስንቀበል የገላ እጥበት ስላገኘን ክራስ ጠጉራችን እስከ እግር ጥፍራችን ነጽተናል። በዕለታዊ ጉዟችን ግን የዚህ ዓለም አቧራ እግራችን ላይ ስለሚከማች ወደ ጌታ ሀልዎት ገብተን ኅብረት የምናደርግ ከሆነ ዕለታዊ መንጻት ሲኖር ግድ ነው። ለዚህም ነው መናዘዝ የሚለው ቃል ቀጣይነትን በሚያሳይ መልኩ የተጻፈው።

ኅጢአታችንን መናዘዝ ማለት ምን ማለት ነው? የሐንስ ለ“ኑዛዜ” የተጠቀመው የግሪክ ቃል ሆሞሎጂያ (homologeō) ሲሆን፤ (ተመሳሳይ ነገር መናገር፤ ደግሞ መናገር፤ መስማማት) ማለት ነው። ኅጢአታችንን ስንናዘዝ እግዚአብሔር ስለ ኅጢአታችን የተናገረውን ተመሳሳይ ነገር እንናገራለን። እግዚአብሔር፤ “ይህ ነገር ኅጢአት ነው” ይላል። እኔም፤ “ተስማምቻለሁ” አላለሁ። ለሰዎች ስንናዘዝ የማያውቁትን ነገር እንነግራቸዋለን። ለእግዚአብሔር ስንናዘዝ ግን ቀድሞውኑ የማያውቀውን ነገር እንነግረውም፤ እግዚአብሔር ስለ ጉዳዩ የሚነግረንን እንቀበላለን።

ይህን ማድረግ ለእኛ ቀላል አይደለም። ኅጢአታችንን በሌላ ስም ብንጠራው እንመርጣለን። ከጥቂት ዓመታት በፊት በፌደራል መሥሪያ ቤቶች የተላለፈ አጭር ማስታወሻ ነበር። “ገንዘብ ማባከን እና ማጭበርበር የሚሉትን ቃላት ከዚህ በኋላ አንጠቀምም። ‘የአስተዳደር ስሕተት’ የሚለውን ሐረግ አንጠቀማለን” ይል ነበር በክፊል። ጥሩ ይመስላል፤ አይደል? አንድ ጊዜ በሐሜት ርእሰ ጉዳይ ላይ ሰብኬ እንደ ጨረሰኩ አንዲት ሴት ወደ እኔ መጣችና፤ “እኔ እስካሁን ሳደርግ የነበረውን ነገር

ሐሜት በማለት አልጠራውም። ለፍላፊ ባሕርይ ነው ያለኝ እንጂ ሌላ አይደለም” አለችኝ።

“ይገርምኛል፤ ይህ ግን መጥፎ ዜና ነው” አልኳት። “እግዚአብሔር ሐሜትን የመሳሰሉ ኅጢአቶችን ይቅር እንደሚል መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል፤ ለፍላፊ ባሕርይ ግን ይቅር እንደሚል አንድም ቦታ አይናገርም።”

ይህ ከትልልቅ ችግሮቻችን አንዱ ነው። ልማድ ወይም “የግል ባሕርይ” የሚሉትን ቃላት መጠቀም እንወዳለን። ነገር ግን ሰጽጊረዳ ምንም ስም ብንሰጣት መዐዛዎ ያው ነው። አንዳንዶቻችን የሁልጊዜ ኅጢአቶቻችንን ለማሸነፍ ኃይል ያጣገቡት ምክንያት ኅጢአት ናቸው በማለት በትክክለኛ ስማቸው መጥራት ባለመፈለጋችን ነው።

ስለዚህ “እግዚአብሔርና እኔ በሕይወቴ ባለው በእያንዳንዱ ነገር ሙሉ ስምምነት አለን?” በማለት ራሴን መጠየቅ አለብኝ። ካልሆነ፤ በጨለማ እየተመላለስኩ ነው።

ሐዋርያው፤ “ኅጢአታችን ... ከዐመፃም ሁሉ” ማለቱን አሁንም ልብ በሉ። ይህ ብዙ ቁጥር ነው። ከአንድ ይበልጣል። ብዙውን ጊዜ “ጌታ ሆይ፤ ኅጢአቶቻችንን ይቅር በል” በማለት እንጸልያለን። ያ ግን ኅጢአቶቻችንን መናዘዝ አይደለም። ከአንድ የሚበልጡ ኅጢአቶቻችንን መናዘዝ የምንችልበት ብቸኛ መንገድ በስማቸው መጥራት ነው። የኅጢአት ዝርዝር እንድናዘጋጅ ማሳሰቢ ሳይሆን፤ መንፈስ ቅዱስ ወደ አእምሮአችን ሲያመጣቸው አንድ በአንድ በስማቸው መጥራት እንደሚያስፈልገን መናገሬ ነው። “ጌታ ሆይ፤ ዛሬ ንድቴን መቆጣጠር አቅቶኝ ነበር። ስለ ባደኛዬ መልካም ያልሆኑ ቃላት ተናግራለሁ። ቆሻሻ ሐሳቦችን ሳወጣና ሳወርድ ነበር።” ኅጢአቶቻችንን በቆሻሻ ከረጢት ውስጥ ጠቅልለን በጠባብ መንገድ ላይ ጥለን ወዲህ ወዲያ በማንከባሰል ፈንታ በዚህ መንገድ እንጋፈጣቸዋለን።

የአደባባይ የኅጢአት ኑዛዜ?

ኅጢአትን ስለ መናዘዝ በምንነጋገርበት ጊዜ ሁሉ፤ ኅጢአታችንን በአደባባይ እርስ በርስ መናዘዝ አለብን? የሚል የአደባባይ ኑዛዜ ጉዳይ አብሮ መነሣቱ አይቀሬ ነው። ያዕቆብ 5÷46 “ስለዚህ ኅጢአታችሁን እርስ በርሳችሁ ተናዘዙ፤ ትፈውሱም ዘንድ አንዱ ለሌላው ይጸልይ” (አ.መ.ት) ይላልና ብዙውን ጊዜ ለዚህ ዐይነቱ ኑዛዜ መሠረት ሆኖ ይጠቀሳል። እዚህ ጋ ወላች ቃል፤ “ስለዚህ” የሚለው ሲሆን፤ ይህም

በማያሳስት መልኩ ጥቅሱን በጎጢአት ምክንያት ስለ መጣ ሕመምና ሽማግሌዎችን ለጸሎት ስለ መጥራት ከሚናገረው ዐውድ ጋር ያያይዘዋል። ያዕቆብ እየተናገረ ያለው፤ ለሕመሙ ምክንያት የሆኑ ጎጢአቶችን ስለ መናዘዝ ነው። “እንዲሁ ለሌላው ይጻልይ” የሚለውም “ትፈውሱ ዘንድ” እንጂ ይቅር ትባሉ ዘንድ አይደለም። ይህ የአደባባይ የጎጢአት ኑዛዜ ምንባብ አይደለም።

ሆኖም እግዚአብሔር ሕዝቡን በተሐድሶ ወይም በመንፈሳዊ መነቃቃት (revival) ሲጉብኝ ብዙ ጊዜ የአደባባይ የጎጢአት ኑዛዜ ይኖራል። በአደባባይ ኑዛዜ ጊዜ ሁለት መመሪያዎች መጠበቅ አለባቸው። የመጀመሪያው፤ ድንገተኛ መሆን አለበት። ለዎች ጎጢአታቸውን በአደባባይ እንዲናዘዙ ሊገደዱ፤ ሊገሡ ወይም ማስፈራራት ሊካሄድባቸው አይገባም። የአደባባይ ኑዛዜን እንዲፈጸም ማስገደድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም። ሁለተኛ፤ የአደባባይ ኑዛዜው አያተመረጠ የሚካሄድ መሆን አለበት። ስም በመጥቀስ ወይም በጨለማ የተሠራን አሳፋሪ ነገር ወደ ብርሃን ጉትተን በማውጣት ሌሎችን ለዎች ማነካካት የለብንም። የአደባባይ ኑዛዜ ሊካሄድ በእንዳንድ ጉባኤዎች ተካፍቶ ዐውቃለሁ። ከእነዚህም መካከል እንዳንዶቹ አሳፋሪ ብቻ ሳይሆኑ፤ ሥጋን ሁሉ የሚፈትኑ ነበሩ። ለዚህ ጥሩ መመሪያ፤ ኑዛዜው ጎጢአቱ በታወቀበት (በተለራጩ በት) መጠን ብቻ መሆን አለበት የሚለው ነው። እንደ ሰው በርኩሰት ሕይወት ውስጥ ይኖር እንደ ነበር በጠቅላላው ቤተ ክርስቲያን የሚታወቅ ከሆነ፤ ያ ሰው ወሲብን ቀስቃሽ ዝርዝር ውስጥ ሳይገባ በዚያ ዐይነት አደባባይ ሊናዘዝ ይችላል። ግላዊ የሆነው ነገር ግን ግላዊነቱ ሊጠበቅና ኑዛዜውም ለእግዚአብሔር ብቻ ሊቀርብ ይገባል።

ከጎጢአት መንጻት መኖር አለበት

እግዚአብሔር ጎጢአታችንን ስንናዘዝ ሁለት ነገሮችን ያደርጋል፤ እንደኛ፤ ይቅር ይለናል፤ ሁለተኛ፤ ያነጻናል። “በጎጢአታችን ብንናዘዝ ጎጢአታችንን ይቅር ሲለን ከዐመፃም ሁሉ ሊያነጻን የታመነና ጻድቅ ነው” (1ዮሐ. 1፡9 - አጽንኦት የተጨመረ)። እግዚአብሔር ይቅር ያለውን ሁሉ ያነጻል። ይቅርታና ማንጻት እንደ አይደሉም። ጎጢአት ስናደርግ እግዚአብሔርን መበደላችን ብቻ ሳይሆን፤ ጎጢአቱ ትቶት የሚሄደው ጉድፍ ይኖራል። ያ ደግሞ መንጻት አለበት።

ዕለቱ አሁኑ ማለፉ ነበር፤ እናቱ ትንሹ ጂሚን አሁኑ አሁኑ በሚለብላቸው ልብሶቹ አሳምራዋለች። ትንሹ መልእክ ነው የሚመስል

ለው። ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄጃ ለፃት ገና ሰላልደረሰ፤ እናቱን ወደ ውጭ ወጥቶ መጫወት ይችል እንደ ሆነ ጠየቃት። እናቱም እንዳይቆ ሽሽ ነግራው እንዲጫወት ፈቀደችለት።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ትንሹ ጂሚ እየዳኸ ወደ ቤት ተመለሰ፤ ከእናቱ ለመሰወር መሞከሩ ነው። እርሷ ግን አይታው በድንጋጤ ትንፋሿ ቀጥ ሲል ነበር። ትንሹ ጂሚ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ በቆሻሻና በጭቃ ተለውሷል። ጉዳ እንደሚፈላ ዐውቋል። እስከ ዛሬ ከቀመሳቸው ቁንጥጫዎች ሁሉ የከፋ ቁንጥጫ ሊቀበል መሆኑንም ገምቷል።

ስለዚህ ልምምጥ ጀመረ። እንደ ሌሎች ትንንሽ ልጆች ሁሉ እርሱም እንዲህ ዐይነት ሁኔታዎችን እንዴት ማለፍ እንዳለበት ያውቃል። የታችኛው ከንፈሩን ወደ ታች ዘርግቶ፤ ከትልልቅ ቡናማ ዐይኖቹ እንባ ለማውጣት እየታገለ፤ “እማምዬ፤ እዝናለሁ፤ በጣም ይቅርታ እባክሽን አትቆንጥጪኝ” አላት።

መቼም የትኛም ራሷን የምታከብር እናት የዚህ ዐይነቱን ልመና ችላ ብላ ማለፍ አትችልም። በዚህ ላይ ደግሞ ጂሚ ትንሹ መልእክ ነው።

“እሺ” አለች እማሚ፤ “ይቅር ብዬሃለሁ። አልቆነጥጥም። አሁን ግን ከእነዚያ ልብሶች ውስጥ ውጣና ገላ መታጠቢያው ውስጥ ግባ።”

ትንሹ ጂሚ ግን ዐይኖቹ እንደ ተጉለጉሉና ዐውራ ጣቱን አፋ ውስጥ እንደ ወተፈ እዚያው ቆሞ ቀረ።

“ጂሚ፤ እንደማልቆነጥጥ ነገርኩህ እኮ! አሁን መታጠቢያ ገንዳው ውስጥ ግባ።”

ትንሹ ጂሚ ግን አልተንቀሳቀሰም።

“ጂሚ” አለች እናቱ በሰጫት ብላ፤ “ምን ሆነሃል? ይህንን ጭቃ ህን ሁሉ ማጠብ እንድንችል ወደ መታጠቢያ ገንዳው ውስጥ ግባ እኮ ነው የምልህ።”

አሁንም ወደ ወለሉ አቀርቅሮ ጣቱን እየጠባ ትንሹ ጂሚ፤ ትንሹ መልእክ፤ “ጭቃውን እወደዋለሁ” ብሎ አጉተመተመ።

ጂሚ ይቅር መባልን ፈልጓል፤ መንጻት ግን አልፈለገም። በጎጢአቱ ቅጣት እንዳይደርስበት ቢፈልግም፤ ጎጢአቱን ሰላሚወደው ተለይቶ

መሄድ አይፈልግም። የምታውቁት ነገር ሆነባችሁ? አብዛኞቻችን እግዚአብሔር እንዳይቆነጥጠን ይቅርታን እንፈልጋለን፤ ቆሻሻውን እንዲያጥብ ግን ፈቃደኞች አይደለንም። እግዚአብሔር ይቅር ካለ፣ ማንጸትን ማስከ ተሉ አይቀርም።

እርሱ ንጢአታችንን ይቅር ሲል ንጢአቱ በሕይወታችን ላይ የተወደደ ዕድፍም አጥቦ ያጸዳል። “ከዐመፃም ሁሉ ሊያነጻን ...” የንስሐ ሐንፍ የነዛዜን ሁኔታ ስናጤን፤ እግዚአብሔር ከማናውቃቸው ንጢአቶች እንኳ እኛን እስከ ማንጸት እንደሚደርስ እንገነዘባለን። በፊቱ እንከን አልባ ሆነን እንቆም ዘንድ ዐመፃዎቻችንን ሁሉ ያስወግዳል።

በ1ኛ የሐንስ 1÷17 ላይ የሚያጓጓና እንቅፅልሽ የሆነ ተከታታይነት አለ፤ “እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከንጢአት ሁሉ ያነጻ ናል።” የተሳሳተ ቅደም ተከተል ይመስላል። የሐንስ መጀመሪያ ደሙ ከንጢአት ሁሉ እንደሚያነጻን፤ ከዚያም በብርሃን እንደምንመላለስና እርስ በርስ ኅብረት እንደሚኖረን መናገር አልነበረበትምን? ሐዋርያው የሐንስ ይህን ሲጽፍ ሊሳሳት እንደማይችል ዐውቃለሁ፤ ትክክለኛ ቅደም ተከተል ነው ማለት ነው።

መጀመሪያ የተናገረው፤ “እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ” በማለት ነው። በሌላ አገላለጽ፤ እግዚአብሔር ንጢአትን በጨለማ ውስጥ ይቅር አይልም! ጨለማችን ውስጥ ቆይተን እግዚአብሔር እንዲያነጻን መጠበቅ እንችልም። ጨለማውን ለቅቀን ወደ ብርሃን መምጣት አለብን። ንስሐ ይህ ነው።

ከዚያም ስለ እርስ በርስ ኅብረታችን ይናገራል። ከዚያ በኋላ ብቻ ነው፤ የጌታ ኢየሱስ ደም ከንጢአት ሁሉ የሚያነጻን። መልእክቱ ግልጽ ነው፤ አብረውን ጌታን ከሚያመልኩ ወገኖች ጋር ነገራችን ተበላሽቶ ከእግዚአብሔር ጋር ትክክል ሊሆን አይችልም። ወደ እግዚአብሔር በንስሐ ኑ፤ ከወንድማችሁ ጋር ያሉትን ነገሮች አስተካክሉ (ማድረግ የቻላችሁ ትን ያህል)፤ ከዚያም የጌታ ኢየሱስ ደም ያነጻችኋል። የፈለጋችሁትን ያህል ንስሐ ልትገቡ፤ እስከ ውድቅት ድረስ ይቅርታ ስትለምኑ ልትቆዩ ትችላላችሁ፤ ከወንድሞቻችሁ ጋር በኅብረት መሆንን እምቢ እስካላችሁ ድረስ ግን ጊዜያችሁን በከንቱ እያባከናችሁ ነው።

እግዚአብሔር እንዴት ይቅር እንደሚል

ሐዋርያው የሐንስ የሚናገረውን ማረጋገጫ አድምጡ፤ “ልጆች ሆይ፤ ንጢአትን እንዳታደርጉ [ይህ እጽብ ሐሳባዊነት ነው] እጽፍላችኋለሁ። ማንም ንጢአትን ቢያደርግ [ይህ ተጨባጭ እውነታው ነው] ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም የንጢአታችን ማስተሰሪያ [መሸፈኛ] ነው፤ ለንጢአታችንም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ንጢአት እንጂ” (1ዮሐ. 2÷1-2)። ስርየት ማለት እግዚአብሔር ለፍትሕ ካለው ፍላጎት መርካቱ ነው።

ጠበቃ፤ የሕግ ባለሞያን ለማሳየት የገባ ቃል ነው። “ጉናችሁ የሚቆምላችሁና የሚከራከርላችሁ” ማለት ነው። አሁን ደግሞ ይህኛው መልካም የሕግ ለማካሪ ነው። በመጀመሪያ ደረጃ፤ ዳኛው አባቱ ነው! “ጻድቅ” ስለሆነም በችሎቱ ዘንድ ጥሩ ተቀባይነት አለው፤ በመሆኑም ለችሎቱ የሚያቀርበው ደሙን እንጂ ንጽሕናችንን አይደለም። በዚህም ላይ እስከ ዛሬ በአንድም የክስ ሃደት ተረትቶ እያውቅም።

ከጥቂት ዓመታት በፊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረኝን ቤተ መጻሕፍት ወደ ቤቴ ማዛወር እችል ዘንድ፤ የማንጠቀምባትን ትንሽ ሳሎን ወደ ጥናት ቤት ለመቀየር ወስንን። ሥራውንም እንዲያካሂድልን እንድ የቤት ውስጥ አስዋጊ (ዕቃ አደራጅ) ቀጠርን። ሥራው ከመጀመሩ በፊትም ቁጭ አልገና መሠራት ያለበትን ነገር ሁሉ ከእያንዳንዱ ዕቃ ዋጋ ጋር በዝርዝር አስቀመጥን። ከዚያም እናጸዴቸው ሥራ ጀመሩ። ሁኔታውን ቀለል አድርጌ ነበር ያየሁት። ሁሉን ነገር አተራመሱት። የመጻሕፍት መደርደሪያዎቹ ጨዋ መስሎ ለመታየት እንደሚሞክር ሆኖም እንደማይሳካሉት ሰካራም ያረገርጋሉ። ከመጋጠሚያው ጋር እንዲገጥሙ ተጨማሪ ሳንቃ መጠቀም ነበረባቸው። ዴስኬንም መሥራት እንድንፈቅድላቸው አላምነውኛል፤ “ልክ ከመደብር በምትገዛው ዐይነት አላምረን እንሠራዋለን” ብለውኛል። ዴስኩ ሲመጣ መረመርኩት። የተሠራው ከመጽሐፍ መደርደሪያው ከተራረፉ ቁርጥራጭ ዕንጨቶች ሲሆን መሳቢያዎቹ በስቴፕለር የተያያዙ ናቸው (ለወረቀት ማያያዣ የምትጠቀሟቸው ስቴፕለሮች ማለቱ ነው!)፤ በዚህም ላይ መጀመሪያ የከፈትኩት መሳቢያ እጄ ላይ ወላለቀ። ከየት እንዳመጡት ያላወቅሁት የተረገመ ዴስክ! ይህን የቁርጥራጭ ዕንጨቶች ክምር የምቀበልበት እንድም ምክንያት የለም። ይህንንም ነገርኳቸው፤ አብዛኛውን ሥራ ሳያገባድዱ ዴስኩን ይዘው ሄዱና አልተመለሱም።

ከጥቂት ቀን በኋላም ጠቅላላውን ክፍያ መጠየቂያ የሂሳብ ደረሰኝ ላኩልኝ። የሥራው ዝርዝር የተጻፈበትን ወረቀት ይገር ቁጭ አልኩና የሠሩት ዝርዝርክ ሥራ ቢሆንም ሰሠራቸው ሥራዎች ክፍያ ብቻ የሚውል ፔክ ላክሁላቸው። ፔኩ ላይ የጻፍኩት የገንዘብ መጠን እነርሱ የጠየቁትን ክፍያ ግማሽ ይሆናል።

ከአንድ ሳምንት ገደማ በኋላ ፔኩ “ተቀባይነት የሌለው” ተብሎ ተጽፎበት በፖስታ ሳጥኔ በኩል መጥቶ ጭኔ ላይ ተገኘ። መሰውን ክፍያ እንድከፍል ከሰ እንዳቀረቡብኝ የሚገልጽ መጥሪያም ተቀባይነት ካላገኘው ፔክ ጋር አብሮ አለ። በፍጹም ከአሁን በፊት ተከሰሼ አላውቅም። ምን ይመስል ይሆን? “በአካባቢያችን የሚኖረው መጋቢ የሠራተኞችን ክፍያ ባስመክፈል ተከሰሰ” የሚሉት ርእሰ ዜናዎች ይታዩኝ ጀመር።

ሰጥቂት ቀናት ያህል በጉዳዩ ላይ ሰጩንቅ ቆየሁና ጠበቃ እንዳማክር ሚስቴ ሐሳብ አቀረበኝልኝ። እስካሁን እንዴት አላሰብኩትም?

የሕግ ባለሙያው ቢሮ ቁጭ ብዬ የዋይታ ታሪኬን ዘረዘርኩለት። እየቀረጸ ስለ ነበር ልክ ሰጩርስ መቅረጽ ድምፁን ዘጋውና ተነሥቶ ቆመ። እንድሄድ ማሰናበቱ እንደ ሆነ ገብቶኛል። ሆኖም ምን ማድረግ እንዳለብኝ አልነገረኝምና ጠየቅሁት።

“ምንም” አለኝ።

“ታዲያ ምንድን ነው የምነግራቸው?”

“ከዚህ በፊት የሕግ ባለሙያ በፍጹም ተጠቅመህ አታውቅም አይደል?” ንግግሩ ከጥያቄ ይልቅ የእርግጠኝነት ይመስላል።

“አዎን” አልኩት።

“ደኅና! ይኸውልህ መጋቢ፣ ምንም አትነግራቸውም። ከእነርሱ ጋር ምንም ዐይነት ግንኙነት አታደርግም። ሁሉን ለእኔ ተወው።”

ምን ዐይነት ግልግል ነው። የውስጤን ግፊት ልቋጃም ባለመቻሌ ግን፣ “በቅርቡ ከጠበቃዬ ትሰማላችሁ” ብዬ ጻፍኩላቸው። ጥሩ ስሜት ተሰማኝ። “ከጠበቃዬ።” በነገራችን ላይ ጠበቃዬ ክሉን ረታ! ከፍያውን ስፈጽምለት ግን የሰዎቹን ሙሉ ክፍያ ብክፍል ኖሮ የምከፍለውን ያህል ነበር።

“ሁሉን ለእኔ ተወው” የሚለኝ ስማያዊ ጠበቃም አለኝ።

ዲያብሎስ ወደ ፍርድ ችሎቱ እየተጠጋ፣ “የሰባኪህ የክስ ማስረጃ ይኸው። የነጢአቶቹን ዝርዝር ያሳያል። ‘የነጢአት ደመወዝ ሞት ነው’ እና ‘ነጢአትን የምትሠራ ነፍስ ትሞታለች’ ብለህ አንተው ራስህ ተናግረሃል። ፍትሕ እጠይቃለሁ። እንድትፈርድበት እጠይቃለሁ” በማለት ስለገዢአብሔር ሲናገር ማየት እችላለሁ።

በድንገት ግን በነይሰኛ ብርሃን ተከብቦ አንድ ሰው ብቅ ይላል። መላእክቱ ጌታ ኢየሱስ ለእኔ ጠበቃነት ሲቆምና የክሉን ማስረጃ ከክላሼ እጅ ሲቀዳድደው በሚያዩት ትዕይንት ተደንቀው ይደሰታሉ። ከዚያም ፊቱን ወደ ዳኛው መልሶ፣ “እባት ሆይ! በዚህ የክስ ማስረጃ ላይ የተጻፈው ሁሉ እውነት ነው። ለባኪው ነጢአት ሠርቷል። ሆኖም ከማረፊያ ቤት እንዲለቀቅ እጠይቃለሁ” ይላል። ከዚያም በምስማር የተበሉ እጆቹን ያነሣና ወደ ቆሰሉ እግሮቹና ጉኑ ያመሰክታል። “ንጽሕናውን ወይም ጻድቅነቱን ማረጋገጫ ለነዶችን አላቀርብም። ለነጢአቶቹ ሁሉ በክፍያ ነት የፈለለውን ደሜን አቀርባለሁ። ቅጣቴ ቀደም ብሎ በደም ተከፍሏል።”

ዲያብሎስ ከችሎቱ ይሸሻል፤ የፍርድ ውሳኔውም በዳኛው ይቀርባል፤ “እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም።”

ምዕራፍ ፲፫

የሁለት ባለዕዳዎች ወግ

በደል ሊደርስባችሁ ነው።

ልታስቀሩት ምንም ያህል ብትሞክሩ፤ በዙሪያችሁ ምንም ዓይነት ጠንካራ መከላከያ ብትገነቡ፤ ፈጥኖም ሆነ ዘግይቶ የሆነ ሰው መከላከያችሁን ሽንቁሮ ሊበድላችሁ ይችላል። ጌታ ኢየሱስ መሰናክል መምጣቱ እንደማይቀር ተናግሯል (ማቴ. 18÷7)። የተሟላ ሰላምና ኅብር የሚገኝበት ብቸኛ ቦታ መካነ መቃብር ነው። ሕይወት ባለበት ቦታ ግን፤ መሰናክል ይኖራል። ሕይወት ይበልጥ በበዛ መጠን፤ መሰናክልም የዚያኑ ያህል ስለሚበዛ የዚያኑ ያህል አብዝታችሁ መዘጋጀት አለባችሁ። የመኪናችሁን ፍጥነት ጨምራችሁ ስትነዱ መሪውን ይበልጥ አጥብቃችሁ መያዝ ይኖርባችኋል።

ስለዚህ ጥያቄው፤ በደል (መሰናክል) የሚደርስባችሁ ከሆነ ምን ታደርጋላችሁ? ሳይሆን፤ በደል ሊደርስባችሁ ምን ታደርጋላችሁ? የሚል ነው። የመልሱን ማግኔር ልክፈተውና ልንገራችሁ። ይቅርታ!

ጌታ ኢየሱስ በይቅርታ ላይ ካስተማራቸው ታላላቅ ትምህርቶች አንዱ በማቴዎስ 18 ላይ የሚገኘው ነው። በዚህ ምዕራፍ ጌታ ኢየሱስ የይቅርታን ርእሰ ጉዳይ እያብራራ ነበር።

“በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ [ኢየሱስ] ቀርቦ፤ ‘ጌታ ሆይ ወንድሜ ቢበድሰኝ ስንት ጊዜ ልተውሰት? እስከ ሰባት ጊዜ?’ አለው” (ማቴ. 18÷21)። የእይሁድ መምህራን አንድን ሰው ሦስት ጊዜ ይቅር ማለት እንዳለብን ያስተምራሉ። ጴጥሮስ ቸር መሆኑ ነበር። ሕጉን ወሰደ፤ ዕጥፍ አደረገውና ሰማንኛውም ብሎ አንድ አከሰበት። ምናልባት ሰእንዲህ ዓይነቱ ይቅር ባይ ልቡ ከጌታ ኢየሱስ ምስጋናን ጠብቆ ሊሆን ይችላል። ጌታ ኢየሱስ ግን፤ “እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም” በማለት መሰሰለት (ቁ. 22)። ይህ መልስ ጴጥሮስንና ሌሎችን በድንጋጤ ደርቀው እንዲቀሩ ሳያደርጋቸው አልቀረም። ይበልጥም እኛን አስደንግጦ ባለንበት የሚያስቀረን ይመስላል።

አብዛኞቻችን የ“ዐይን ያጠፋ ዐይኑ ይጥፋ” ክርስቲያኖች ነንና። ጌታ ኢየሱስ ከሐዋርያው ጴጥሮስ ጋር ተስማምቶለት ቢሆን ኖሮ ጴጥሮስ የእያንዳንዱን ሰው በደል ዝርዝር ያዘጋጅ እንደ ነበር መወራረድ ትችላላችሁ።

ከዚያም ጌታ ኢየሱስ አንድ ታሪክ ተናገረ፤ (እርሱ ታላቅ ተራኪ ነበር፤ እንደምታውቁት) የአሠራው በ100 ብር እና በ200 ሚሊዮን ብር መካከል የሚገመት ዕዳ ያለበት አንድ አገልጋይ ነበር (አንድ አገልጋይ ያን ያህል ብድር እንዴት ነው የሚያገኘው?)። አንድ ቀንም አሠራው ዕዳውን እንዲከፍለው ጠየቀ። ያው እንደምንገምተው አገልጋዩ ዕዳውን መክፈል አልቻለም፤ የነበረውን ገንዘብ በሙሉ አንጠፍጥፎ ተጠቅሟል። አሠራው ስለዚህ ሠራተኛው፤ ሚስቱ፤ ልጆቹና ንብረቱ ሁሉ ተሸጠው ዕዳው እንዲከፈል አዘዘ። ሠራተኛው በእግሩ ሥር ወድቆ፤ “ትንሽ ጊዜ ሰጠኝና እያንዳንዱን ሳንቲም ሳትቀር እከፍልሃለሁ” አለው። ምንም ባይኖረውም ተስፈኛ ሰው ነበር።

በሚያስደንቅ ሁኔታ አሠራው አዘነሰትና ያልተከፈለ ዕዳውን ክዕዳ መዝገቡ ላይ ሠርዞ ነጻ ለቀተው። እሴት ሰውዬው የሚኖረው ደስ ታና መነቃቃት! ይህ ዐይነቱ ምሕረት በእርሱ በኩል በእርግጥ ወደ ሌሎችም ይፈስሳል። ሩገሩን ሰው ተወልዷል።

ጌታ ኢየሱስ ግን እንዲህ አለ፤ “ያ አገልጋይ ከጌታው ፊት እንደ ወጣ አንድ መቶ ዲናር የእርሱ ዕዳ ያለበትን አገልጋይ ባልንጀራውን አግኝቶ እንቅ አድርጎ በመያዝ፤ ‘ያለብህን ዕዳ ክፈለኝ!’ አለው” (ማቴ. 18÷28 - አ.መ.ት)።

“ባልንጀራው አገልጋይም ከፊቱ ወድቆ፤ ‘ታገሠኝ እከፍልሃለሁ’ ብሎ ሰመነው” (ቁ. 29)። እነዚያኑ የመጀመሪያው አገልጋይ የተናገራቸውን ቃላት ነው የተናገረው - ቃላቱ ያንን የነበረበትን ሁኔታ ሳያስታውሱት አልቀሩም። እርሱ ግን አልተቀበለውም፤ ዕዳውን መክፈል እስኪችል ድረስ ሰውዬውን ወደ ወሀኒ አስገባው። እዚህ ታሪክ ላይ ችግር ይኖር ይሆን? ሚሊዮኖችን ይቅር የተባለ፤ በጣት የሚቆጠር ብርን ይቅር ማለት አልፈቀደም።

ሌሎቹ አገልጋዮች ይህንን ሊያዩ መናደዳቸው ተገቢ ነበር። ስለዚህ ማንም የሚያደርገውን ነገር አደረጉ - ወደ ጌታቸው ሄዱና የሆነውን ሁሉ ነገሩት።

ምሕረት ሊናቅ የሚፈጠረውን የሚያህል ቁጣ የለም። “በዚህ ጊዜ ጌታው አገልጋዩን አስጠርቶ እንዲህ አለው፤ ‘እንተ ክፉ አገልጋይ፤ ስለ ለመንኸን ያን ሁሉ ዕዳ ተውሁልህ፤ እኔ እንደ ማርሁህ አንተም ባልንጀራህን ልትምረው አይገባህም ነበርን?’ በቁጣም ያለበትን ዕዳ ከፍሎ እስኪጨርስ ድረስ ለአሳሪዎች አሳልፎ ሰጠው። ለእነዚህ እያንዳንዳችሁ ወንድሞቻችሁን ከልባችሁ ይቅር ካላላችሁ፤ የለማዩ አባቴም እንደ ዚሁ ያደርግባችኋል” (ማቴ. 18÷32-35)።

የትኛው አገልጋይ ከእስር ቤት ቀድሞ የሚወጣ ይመስላችኋል?

ፊሊፕ ያንሊይ ስለ ቁጥር 35 ሊናገሩ “እነዚህ ቃላት መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባይኖሩ አጥብቂ እመኛለሁ፤ ሆኖም አሉ፤ ያውም በራሱ በክርስቶስ አንደበት ነው የተነገሩት። እግዚአብሔር አስፈሪ ውክልናን ሰጥቶናል፤ ሌሎችን ይቅርታ ስንከሰክል፤ ለእግዚአብሔር ይቅርታ ብቁ እንዳልሆኑ እየወለንን ነው - በእኛም ላይ ይኸው ነው። በሆነ ምስጢራዊ መንገድ፤ መለኮታዊ ይቅርታ በእኛ ይወሰናል” ይላሉ።¹

ይቅር በማለት ፈንታ፤ ክፉው አገልጋይ በቀልን፤ ማስከፈልን ፈለገ፤ ይህንም ሕጉ ይፈቅድለታል። ተበዳሪውን ወደ ወህኒ ለመጣል ሙሉ መብት አለው። ነገር ግን ጸጋን መቀበል ከመብቶቻችን አንዳንዶቹን ለመተው ፈቃደኞች ሊያደርገን ይገባል። በምትኩ ግን፤ ይቅር ማለት ጠላታችንን ከወጥመዱ እንዲወጣ የሚያደርግ በመሆኑ ርትዐዊ እንዳልሆነ ይለማል፤ በዚህም ላይ ደግሞ ይህ ሰው ተፈጥሮ እንግዳ ነገር ነው። ይቅር ማለት ያልቻለውን አገልጋይ ለመግለጥ ጌታ ኢየሱስ ቡጢ አልጨበጠም፤ አገልጋዩን “ክፉ” በማለት ሊጠራው ግን ወዳጅነቱን ፈላጊ እንዳልነበረ በጣም ግልጽ ነው። ይህን ቃል ሌላን ሰው ለመግለጽ የምንጠቀምበት ጥቂቶች ነን። እናንተ እና እኔ ሌላውን ይቅር ለማለት ፈቃደኞች ካልሆንን “ክፉ ሠራተኞች” መሆናችንን ጌታ ኢየሱስ ይናገራል። ታላላቅ ስብከቶችን እንሰብክ፤ ከመዘምራን ጋር እንዘምር፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት እንሰጥ ይሆናል፤ ይቅር ያለማለት ወደብ ከሆንን ግን ክፉዎች ነን።

ታዲያ ከዚህ ክፉነት እንዴት ማምለጥ እንችላለን? በይቅርታ። “በደል ተሠርቶብኛል፤ ታዲያ ለምን ይቅርታ አደርጋለሁ?” ልትሉ ትችላላችሁ። የአሁኑ ምሳሌ ለጥያቄያችን መልስ ይሰጠናል።

ይቅርታ ግዴታ ነው

ይቅርታ በክርስትና ሕይወት ጉዳዩ ላይ በምርጫ የሚካተት አይደለም። ወደድንም አልወደድን ይቅር ከማለት በቀር ምርጫ የለንም። ይቅርታ ለሜት አይደለም፤ ውሳኔ ነው። ይቅር የተባሉ ይቅር ማለት አለባቸው።

አሁን እውነቱን እንነጋገር፤ የትኛውም አገልጋይ ከ100 ብር እስከ 200 ሚሊዮን ብር ብድር ሊያከማች አይችልም። ጌታ ኢየሱስ መጠኑን ያጎላው ዕዳው ሊከፈል የማይችል መሆኑን ግልጽ ለማድረግ ነው። ጌታው ምንም ያህል ታጋሽ ቢሆን የአገልጋዩ ዕዳ የትየለሌ ነው - እኛም ያን የሚያህል የእግዚአብሔር ዕዳ ነበር ያለብን። ዕዳችን ወለን የሌለውና ሊከፈል የማይችል ነበር። እርሱ ግን የምሕረቱን ፎጣ በኢየሱስ ደም ውስጥ ነከረና ጠራርጉ አነጻጽ።

መዝሙር 103÷12 ከምወዳቸው ጥቅሶች አንዱ ነው፤ “ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፤ እንዲሁ ኅጢአታችንን ከእኛ አራቀ።” “ለሜን ከደቡብ እንደሚርቅ” ለምን እንዳላለ አስባችሁት ታውቃላችሁ? እርሱም ረጅም መንገድ ነው። እንዲህ ቢባል ኖሮ ይመቸኝ ነበር። እርሱ ግን፤ “ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ” ነው ያለው። ለምን? ጥሩ ነው፤ ዛሬውኑ ወደ ለሜን ጉዞ ብትጀምሩ በቂ ርቀት ከተጓዛችሁ በኋላ በመጨረሻ በዚያው በኩል ወደ ደቡብ ስትጓዙ ራሳችሁን ማግኘታችሁ አይቀርም። ወደ ደቡብም ዛሬ መጓዝ ብትጀምሩ በቂ ርቀት ከተጓዛችሁ በኋላ በመጨረሻ በዚያው ወደ ለሜን ስትጓዙ መገኘታችሁ አይቀርም። ለምን? ምክንያቱም ለሜንና ደቡብ ይገናኛሉ። የለሜን ዋልታ እና የደቡብ ዋልታ አለ።

ዛሬ ወደ ምሥራቅ መጓዝ ከጀመራችሁ ለሚሊዮን ዓመታት መጓዝ ትችላላችሁ፤ በፍጹም ግን በዚያው ወደ ምዕራብ ስትሄዱ አትገኙም። ወደ ምዕራብ ዛሬ መጓዝ ብትጀምሩም ለቢሊዮን ዓመታት መጓዝ ትችላላችሁ፤ ይሁን እንጂ በዚያው በኩል ወደ ምሥራቅ አትጓዙም። ለምን? ምዕራብና ምሥራቅ ፈጽሞ አይገናኙም። ምሥራቅ ዋልታ እና ምዕራብ ዋልታ ሊባል ለምቶ የሚያውቅ አለ?

ዕዳችን የትየለሌ ነበር፤ ምሕረቱም እንዲሁ።

የሕክምና ይቅርታ እና የጸጋ ይቅርታ

ሮበርት ኮልስ የተባለው ዝነኛ የሥነ ልቡና ባለሙያ በካንሰር ተይዞ ያጣ ጥር ስለ ነበር እውነተኛ የሮማን ካቶሊክ ተከታይ ጓደኛው ይነግረናል።

አንድ ጊዜ ይህንን ጓደኛውን ሊገቡኝ ሲሄድ እጅግ ተናጾ ያገኘዋል። አንድ ካህን እንዴት እንደ ሆነ ሊያየው መጥቶ ነበር። ኮልስ እንደሚናገረው ከሆነ ካህኑ መቋጫ በሌላቸው ሥነ ልቡናዊ ምርመራዎች ሲያስጨንቀው ነበር። ታማሚው ምን “ይለማው” ነበር? “ከሚጋፈጠው” “ውጥረት” ጋር በተያያዘ ያለበትን ሁኔታ እንዴት “እየተወጣው” ነው? እንደ እነዚህ ዐይነት ጥያቄዎች ሕመምተኛውን አስቆጥተውታል፤ የእርሱ ፍላጎት ስለ እግዚአብሔርና የእግዚአብሔር መንገዶች፤ ስለ ክርስቶስና ሞቱ፤ ስለ ሰማይና ሊኦል መነጋገር ነበር። በተደጋጋሚ ያጋጠመው ግን ከታዋቂ የሥነ ልቡና መዝገበ ቃላት የተመዘዙ ቃላትና ሐረጎች ናቸው። ሕመምተኛው ስኮልስ ሲናገር፤ “ልብሰ ተክህኖ ለብሶ ነው የመጣው፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ይመስል ተራ የሥነ ልቡና ጉዳዮችን አቅርቦልኝ ነው የሄደው!” ብሏል። ኮልስ ታሪኩን እንዲህ በማለት ያጠናቅቃል፤

እርግጥ ነው በዚህ ሕይወት ላለን ብዙ ዐይነት ሽክሞች አሉብን። የእኛ የተራዎቹ ሰዎች ጉዳይ ባይጠቀስ እንኳ የአሜሪካ ካህናት የተዘፈቁበት ትልቅ ማጥና ትልቅ ፈተና ስለ ራስ የማሰብና ስለ ራሴ መናገር የምችለው ራሴ ብቻ ነኝ የሚል ቀፋፊ ፍልስፍና ሳይሆን አይቀርም። ይህ ለአብዛኞቻችን ፈተና ሆኖ አግኝተነዋል። የእኔም ስሜት፤ “የሰው ዘር ዕድገት” ወይም የ“አሟሟት” የተለያዩ “ደረጃዎች” እና “ምዕራፎች” ሁሉ የክርስቶስ መስቀል ግርጌ ይመስል ከዚህ ጋር የተያያዙ ሆነዋል (እግዚአብሔር ይጠብቀንና!)።²

የሥነ ልቡና ትምህርትንም ሆነ የሥነ እእምሮ ሕክምናን ተቃዋሚ አይደለሁም። በማኅበረ ሰባችን ዘንድ የየራሳቸው ቦታ አላቸው። ሆኖም ስለ ይቅርታ የሚጽፉና የሚያስተምሩ ሰዎች፤ “ውስጣዊ ሰላምና የመንፈስ እርጋታ ከፈለግን ይቅር ማለት አለብን” በማለት ንጹሕ ሕክምናዊ አያያዝን ተከትለዋል። ውስጣዊ ሰላምና የመንፈስ እርጋታን በሙሉ ልቤ እደግፋለሁ፤ እነርሱን ማግኘት ግን የይቅርታ ዐቢይ ምክንያት አይደለም። ኤል ግሪጎሪይ ጆንስ ሲጽፍ፤ “የሥነ ልቡና ሕክምና ቋንቋ የክርስትናን የይቅርታ ቃላት ማዛባቱን ይበልጥ ቀጥሏል” ይላል።³

The Triumph Of The Therapeutic በሚለው ዝነኛ መጽሐፉም ፊሊፕ ሪየፍ እነዚህን አስተውሎቶች ያቀርባል፤

በዚህ እየወጣ ባለ ባሕል፤ ብዙ ሕዝቦች በ“መንፈሳዊ” ሐላብና በ“መንፈሳዊ” መሻቶች ተይዘዋል። መዝሙር መዝሙርም ሆነ መስማት ይበዛል። ሰዎችም መንበርከቻቸውንና የታላቅ ሥነ ጽሑፍነት ከብር ካገኙ የቆየውን መጽሐፍ ቅዱስ ማንበባቸውን ይቀጥላሉ፤ አባቶችና ወድ የሆነ አለባበሳቸውንና ጭፈራ ወዳድነታቸውን እንዲያቆሙ የሚገሥጽና የሚናገር ነቢይ ግን አይኖርም። ተከትሮችም ይበዛሉ እንጂ አያንሱም፤ መድረኩን አውግዞ መጋረጃውን የሚዘጋ ሃይማኖተኛም አይኖርም። እንዲያውም በተቃራኒው፤ ዘመናዊው ማኅበረ ሰብ ቅድመ አያቶቹ ካዘጋጁባቸው ታምራትን የሚያስተምሩ ተውኔቶች የበለጡ ተደጋጋሚ ሥነ ልቡናዊ ድራማዎችን እንደሚያዘጋጅ አጠብቃለሁ። የእኔም ሕመሜን የሚያጠኑ ሰዎች ኑሮአቸውንና ውስጣዊ ማንነታቸውን በአደባባይ እያላዩ የመጨረሻውን ትዕይንት ያለ ዝግጅት ሊያቀርቡ ይችላሉ።

እነዚህ ቃላት በ1967 የተጻፉ ናቸው። እውነትም ነቢይ።

በጸጋ ይቅርታ ጊዜ ይቅርታ የምናደርገው እግዚአብሔር ጥሩ ስሜት እንዲሰማን ወይም ውስጣዊ ሰላምና መረጋጋት እንዲኖረን ለመርዳት ስለሚፈልግ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር በምሕረቱ እኛን ይቅር ስላለን ነው። አንድ ጊዜ እንዲት እንት ሰውየው የእርሷን ይቅርታ ለመቀበል “ብቁ ስላልሆነ” ይቅር ማለት እንደ ቸገራት ነገረችኝ። አብረት ነው። እና ንብ ካለባችሁ የእግዚአብሔር ዕዳ ጋር ሲወዳደር እርሱ ያለበት ዕዳ ምን ያህል ነው? ከእኛ መካከል ለእግዚአብሔር ይቅርታ ብቁ የሆነ አለ? ስለብቁነት ባናወራ ይመረጣል።

ይቅርታ የጸጋ ተግባር ነው፤ ሕግ አይደለም

በሌላ አገላለጽ ይቅርታ ገደብ የለውም። ለጴጥሮስ፤ የ“ሰባት ጊዜ” ጥያቄ፤ ጌታ ኢየሱስ፤ “ሰባ ጊዜ ሰባት” ብሎታል - 490 ጊዜ። ጌታ ኢየሱስ የተናገረው በቀሙ መወሰድ ያለበት አይመስለኝም፤ አሊያማ እርሱም እንደ ጴጥሮስ ሕግ አጥባቂ መሆኑ ነው። ሚስቴ የ490ውን ገደብ ገና ድሮ ዐልፋለች። አገላለጹ “አስፈላጊ የሆነውን ያህል ጊዜ ሁሉ” ማለቱ ነው፤ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለማንጸባረቅ አስፈላጊ የሆነውን ያህል ጊዜ ሁሉ፤ ኅብረትን ጠብቆ ለማቆየት አስፈላጊ የሆነውን ያህል ሁሉ።

ይቅርታ ከተግባርም ያለፈ ነው። የሕይወት ዘይቤ ነው። በእግዚአብሔርና በሰው መካከል፤ በሰውና በሰው መካከል እና ከጠቅላላው ፍጥረት ጋር ትስስር ይኖር ዘንድ እግዚአብሔር ይቅርታን አቀረበ፤ አያቀረበም ነው። ይቅርታችን ከበደል ነጻ አያደርገንም፤ የዕርቅን መለናክል ያስወግዳል እንጂ በማለት ቀደም ብዬ የተናገርኩት ለዚህ ነው። ትኩረታችን የትስስር መታደስ ላይ ሊሆን ይገባል። በይቅርታ ውስጥ በመኖር በእኛ የክርስቶስን ሕይወት እንገልጣለን።

ይቅርታ በዳዩን ነጻ ያወጣዋል

ክፉው አገልጋይ ዕዳውን አስኪከፍለው ድረስ ባልንጀራውን አገልጋይ ወደ ወህኒ ጣለው። ይህ ሕጋዊ አካሄድ ነው፤ ለእኔ ግን ደደብነት ይመስለኛል። በአበዳሪዎች ወህኒ ቤት ያለ ሰው በቀን አንድ ወይም ሁለት ሳንተም ለማግኘት ሥራ መሥራት መቻሉ እውነት ነው። በዚህ አካሄድ ግን ዕዳውን ለመክፈል ምን ያህል ረጅም ጊዜ እንደሚወስድበት ገምቱ። ለብዙ ሰዎች፤ በአበዳሪዎች ወህኒ መግባት የዕድሜ ልክ እስር ነው የሚሆንባቸው። አንድ ሰው ነጻ ካልሆነ፤ ዕዳውን ሊከፍል የሚችልበት ምንም መንገድ አይኖረውም። ነጻነቱ ተወስዶበታል፤ በቀረው የሕይወት ዘመኑ ሁሉ እስረኛ ነው።

ይቅርታን ስናስቀር በዳዩን ወደ አበዳሪዎች ወህኒ እያስገባነው ነው። ወደ ፊትም እንዳች የሚጠቅመን እንዳይኖር እናስረዋለን። መጋቢያችሁ ምናልባት ዐውቆም ይሁን ላያውቅ ሊያስከፋችሁ ይችላል። ይቅር ካላላችሁት፤ ከዚህ በኋላ በረከት ወይም አጋዥ እንዳይሆናችሁ ታስሩታላችሁ። ከእስከ ዛሬዎቹ ስብከቶች ሁሉ የላቀ ድንቅ ስብከት ሊያቀርብና በገባኤው የተገኘ ሰው ሁሉ ሊባረክ ይችላል - ከእናንተ በቀር። ሊከፍላችሁ በሚገባው ዕዳ ላይ ብቻ ትኩረት ማድረግ ትችላላችሁ።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ መጋቢ ዓደኛዬ ከእኛ ካዘዛቸው የስብከት ካሌቶች መካከል ያልከፈለው 60 ዶላር እንዳለበት ጸሐፊዬ ነገረችኝ። “የክፍያ መጠየቂያ ላኪለት” አልኳት። “ልኬለታለሁ” በማለት መለሰችልኝ። “የክፍያ መጠየቂያውን ደረሰኝ በየወሩ እየላክሁለት ነው።”

“ምን አለ ታዲያ?” በማለት ጠየቅኳት።

“ምንም።”

“ምንም! ዕዳ እንዳለበት እንኳ አላረጋገጠም?”

“አላረጋገጠም።”

ማመን አልቻልኩም። ዓደኛዬ ነበር፤ እርሱ በሚያገለግልባት ቤተ ክርስቲያን ሰብኬያለሁ። 60 ዶላር አይደለም ቁምነገሩ። “አሁን ያለሁት እስከጋሪ ሁኔታ ውስጥ ነውና ዕዳውን መክፈል አልችልም” ቢል ኖሮ ከመገዝብ ላይ እስርገለት ነበር። ግን ምንም አለመናገሩ ነው ያናደደኝ።

በጉዳዩ ብዙ ሳጉተሙትም ቆየሁ። ሚስቴ፤ “ስምን አታናግረውም?” አለችኝ። የእኔ ድርሻ አይደለም። በተጨማሪም በየወሩ ዕዳውን በማላወቂያ ደብዳቤ በኩል እያናገርኩት ነው። ስሙን በምስማሙት አጋጣሚ ሁሉ ማሰብ የቻልኩት ስልሳ ዶላር አለበት የሚለውን ብቻ ነበር።

ከአንድ ዓመት ገደማ በኋላ እኔና ሚስቴ አንድ ስብሰባ ስንካፈል እንዱ ክፍለ ጊዜ ላይ ተናጋሪው እርሱ ነበር። ትልቅ ሥራ መሥራቱን ሰው ሁሉ እየመጣ ይነግረዋል። እኔ የማውቀው ነገር የለም። የማውቀው ነገር ቢኖር፤ የእኔ ስልሳ ዶላር ዕዳ እንዳለበት ብቻ ነው። በዚያው ሳምንት ውስጥ አንድ ቀን ሰገነቱ ውስጥ ተቀምጦን ላለ ሚስቴ ጉንተል እደረገችኝ። እራት ረድፎች ገደማ ዝቅ ብሎ ባለዕዳዬ ተቀምጧል። ስብሰባው ሲጠናቀቅ ፊት ለፊት ተጋጠምን። እኔ መኖሩን እንደማያውቅ ሆንኩ። እርሱ ግን አየኝና ክንዴን ያዝ አደረገኝ። “ታዲያስ፤ ሮን ስላገኘህ ሁህ ደስ ብሎኛል።”

“እኔም ስላገኘሁህ ደስ ብሎኛል” ዋሸሁ።

“ይኸውልህ” አለኝ፤ “ከእንተ ቢሮ የሆኑ ካሌቶችን አዝገፎ ያልከፈልኩት ስልሳ ዶላር አለብኝ።”

“ነው አንዴ?” አልኩት።

“አዎን እስካሁን ባለመክፈሌም በጣም አዝናለሁ። ግን በገንዘብ ጉዳይ ከባድ ውጥረት ውስጥ ስለ ነበርን ገንዘቡ አልነበረኝም” አለኝ እጁን ወደ ኪሱ እየሰደደ። “አሁን ግን ገንዘቡ ስላለኝ አንተን እንደማገኝህ ተስፋ በማድረግ ቼኩን ይገፍ መጥቻለሁ።” ስልሳ ዶላር የተጻፈበት ቼክ ሰጠኝ። አይተ! ምን ዐይነት ሰው ነው? ወሰድ እንኳ አልጨመረበትም! ቼኩን ኪሴ መስደድ ስጀምር ጌታ ተናገረኝ፤ መልሰለት። እንዴ ዲያብሎስ መሆን አለበት የሚናገረኝ - እንዳልሆነ ግን ዐውቃለሁ። “እኔም በእስከጋሪ ወቅቶች ዐልፌ ዐውቃለሁና የነበርክበት ውጥረት ይገባኛል። እንካ፤ እንደ ስጦታ ቁጠረውና መልሰህ ተቀበለኝ” አልኩት። ከመጠን በላይ አያመሰገንኝ እንዳልኩት አደረገ።

እርሱ እንደ ሰጠታ አሰቦታል፤ ነገር ግን ይቅርታ ለማያውቅ መንፈሴ መቀጣጫ ነበር። ጉዳዩን ከእግዚአብሔር ጋር ለማስተካከል ስልሳ ዶላር ፈጀብኝ።

ጓደኛን ይቅር ከማለት እንግዳን ይቅር ማለት ይቀልላል። ጆሃን ክርስቶፍ አርኖልድ የጓደኛውን ፔቲ ታሪክ ይነግረናል፤

ንግዴን ትቼ ወደ ሌላ ክልል ከመጓዜ በፊት ለዐሥር ዓመት የንግድ ሽሪኬ ከነበረው ሰው ጋር ጉዳዮችን ማስተካከል ነበረብኝ። እርሱና ሚስቱ በጣም ቅርቤ መሆናቸው ነገ ሩን አወሳሰቦታል፤ ላለፉት ዐሥራ አምስት ዓመታት ጓደኛ ሞት ሆነን ቆይተናል።

በሥራው ላይ የነበረንን ዋጋ ያለው ንብረት እንዴት አድርጌ ማካፈል እንዳለብን የሚመክረኝ ሰው አልነበረም። ድርሻቸውን በትክክል በማካፈል ብቻ ሳልወለን ሲጋስ ለመሆንም ፈልጌያለሁ። ጎሊናዬን የሚወቅስኝ አንድም ነገር እንዲኖር አልፈለግሁም። ስለዚህ ከዚያ ቦታ እስከምሄ ድበት ቀን ድረስ ከሚገኘው ገቢ ግማሹን ሰራሴ ለመውሰድና ቀሪውን ግማሽ፤ በሃደት ላይ ያሉ ሥራዎችን፤ የድር ጅቱን በብዙ ጊዜያት ተቀባይነት ያገኘ ስም ይዘው ሥራውን ይቀጥሉ ዘንድ ለእነርሱ ለመተው ወለንኩ። እነርሱ ግን ጉዳዩን በጠቅላላ በተለየ ሁኔታ አለቡትና ማስታወሻውን ከለጠኳቸው ቀን ጀምሮ ከእኔ ጋር ንግግር አቆሙ። አላዛኙ ነገር ደግሞ ጉዳዩን ሁለት ወር ቀድሜ ስላስታወቅሁ የሽግግር ጊዜው በቁጣ ቃላት የታጀበ፤ ረጅም፤ ጸጥ ያለና ብቸኝነት የነገሠበት እንደሚሆን ግልጽ ነው።

ጊዜዬ ደርሶ ስሄድም ስምምነቱን ገና አልተፈራረምንም። በሁለታችንም በኩል የሕግ ባለሙያዎችን ብናመጣም ነገሩን ከማባባስ ያለፈ ነገር አላደረጉልንም። የውጭ ሰው መጥቶ ያቀረብኩላቸውን የክፍፍል ሐሳብ እንዲዳኝ ብፈልግም፤ እነርሱ ግን እርሱን አባረሩና በፈንታው ሰባት ዓመት አብሮን ከሠራው የሂሳብ ባለሙያ ምክር ጠየቁ። ምን እንደ ተከሰተ በትክክል ባይገባኝም ባለሙያው ዓላማውን ወዲያውኑ ስቶ የእኔ ተቃራኒ ሆኖ መሥራት ጀመረ።

በተደጋጋሚ እኔ ይህን አሰጣለሁ ስል እነርሱ ደግሞ ይህን አንሰጣለን አያሉ ወደ ስምምነት ለመምጣት

ብዙ ጊዜ ፈጀብን። ድርሻዬ በታህሳስ ወር ተከፍሎኝ እንዲያልቅ ቢሰማሙም፤ ጅኩን ከታህሳስ 30 በፊት ሊልኩልኝ አልቻለም። በኋላ ሲገባኝ ግን ይህ መዘግየት በጠቅላላው ዓመት ካገኘው ገቢ ለግማሹ ባለዕዳ አድርገውኛል - የደረሰኝ ገቢ እስከ ሰኔ ብቻ የነበረ ቢሆንም። ስለዚህ ለግብር 50,000 ዶላር ከፈልኩ። በጣም ከመናደዴ የተነሣ ለቀናት መተኛት አልቻልኩም። በጓደኛዬና በሂሳብ ባለሙያው መሰሉ በመሰሉ የተከዳሁ መሰለኝ። እኔን ለማጥፋት እንዳሴሩም ተሰማኝ።

ይህን ይቅር ለማለት በእርግጥም ታች መውረድ ነበረብኝ፤ የሆኖ ሆኖ ይህን ለመፈጸም ጥንካሬውን አገኘሁ። ከዚያም ደብዳቤ መጻፍና ይቅርታቸውን መጠየቅ እንደሚያስፈልገኝም ተገነዘብኩ። ፖስታውን ለማሸግ ስሞክርና ደብዳቤውን ሳጥን ውስጥ ስከት የሆነ መፈታት ተሰማኝ። ምላሹ ምንም ይሁን ምን፤ እኔ ግን ከቁጣዬ ነጻ መውጣት ያስፈልገኛል።

ከአንድ ወር ገደማ በኋላም ይቅርታ እንዳደርግ ስትመክረኝ የነበረችው ጓደኛዬ ደወለችና እርሷ እንደ ነገረችኝ ማድረግ ችሎ እንደ ሆነ ጠየቀችኝ። እንዳደረግሁት ነገር ኋላት፤ እርሷም፤ “ገምቻለሁ፤ ገምቻለሁ፤ በእርሱም ላይ እውነተኛ መፈታት መምጣቱን አስተውያለሁ” በማለት መለለችልኝ።⁵

ይቅርታ እኔንም ነጻ ያወጣኛል

“ኔታውም ተቆጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሣቀዩት እሳልፎ ሰጠው” (ማቴ. 18÷34)። “አሠቃዮች” በግሪክ ትርጓሜ፤ ገራፊዎች ወይም የወህኒ ቤት አዛዦች አይደሉም። በጥንት ጊዜ የታሠሩ ባለዕዳዎችን ለማሠቃየት ሥራ ላይ ከሚውሉ ዘዴዎች መካከል ከባድ ለንሰለት መጉተት፤ በራብ ላለመሞት የሚሆን የምግብ አቅርቦት ብቻ ማግኘትና ከልክ ያለፈ ከባድ ሥራዎችን መሥራት ናቸው። “ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፤ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል” (ቁ. 35)። ይቅርታ ማድረግን እምቢ ስንል፤ እግዚአብሔር ወደ ወህኒ ይወረውረንና ለሚያሠቃዩን እሳልፎ ይሰጠናል። ከባድ አባባል ነው። አሠቃዮቻችን ማን ወይም ምን እንደ ሆኑ ማንም በእርግጠኝነት መናገር ባይችልም፤ ቂም ይዞ መቆየትን የሚያበረታቱ

እይመስሉም። ይህን ግን ዐውቃለሁ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሁሉ ይልቅ የሚሠቃየው ሰው ከቁጣ፣ ከቅሬታና ይቅር ካለማለት ጋር ተጣብቆ የሚኖር ሰው ነው። ታሥሯል። መንፈስን አጥፍቷል፤ ጸሎቱም አይረባም፤ አምልኮው ፈራርሷል። ምንም ነገር ቢሠራ እግዚአብሔርን ማስደለት አይችልም። የዚህ ሰው የምስጋና መዝሙር በእግዚአብሔር ፊት አስጸያፊ ነው፤ ለጸሎቶቹም ጆሮዎቹ ዝግ ናቸው፤ ይቅርታን ፍለጋ የሚያደርገው ጩኸትም ችላ ይባላል።

ይቅርታ ማድረግ ግን ይህን ሁሉ ይቀይራል። ይቅርታ ሳደርግ፣ ከኋላዬ ከባድ ለንሰላቶችን እየጉተትኩ መሆኑ አይሰማኝም፤ ጠኔ ያደከማት ነፍሴም በጸጋው ትፋፋለች፤ የእርሱ ቀንበርም በረከት ይሆናል እንጂ ሽክምንቱ ያበቃል። አሁንም እንደገና ከጸድቃን ጉባኤ ጋር አብራ መዘመር እችላለሁ።

ምዕራፍ ፲፬

የይቅርታ ዋጋ

ይቅርታ ርካሽ አይደለም።

ቀላልም አይደለም።

ለክርስቶስም በፍጹም ቀላልና ርካሽ አልነበረም። በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ ደቀ መዛሙርቱን፣ “ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች” ብሏቸዋል (ማቴ. 26÷38)። ከዚያም፣ “አባቴ፣ ቢቻልህ፣ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን” በማለት ጸለየ (ማቴ. 26÷39)። ጌታ ኢየሱስ ወደ ጽዋው ውስጥ ሲመለከት ጽዋው ባለፉት፣ በአሁኖቹና በወደፊቶቹ የሰው ዘሮች የጽድቅ የለሽነት ዕድፍ ተሞልቶ ነበር። እርሱም ይህን የትላንት፣ የዛሬና የነገ ራስን የማጽደቅ ትግል ሲመለከት ጽዋውን ከመጠጣት ራሱን መለሰ።

እስቲ በቴሌቭዥናችሁ የምታዩላቸውን ልብ የሚለብሩ፣ ኢሰብአዊና ኢፍትሐዊ ነገሮች ሁሉ አስቡ። ይህ እንዲያውም የዛሬ ጽዋ ነው። ከዚያም የሺህ ዓመታትን ተመሳሳይ ልብ የሚለብር ኢሰብአዊነትና ኢፍትሐዊነት አክሉበት - በዚያው ጽዋ ውስጥ። ምን ዐይነት መራራ ጽዋ ነው! ፈጽሞ ኅጢአትን የማያውቀው ራሱ ኅጢአት ሊሆን ነው፤ ከዘላለም ጀምሮ ከአብ ጋር አስደሳች ኅብረት የነበረው በጥቂት ሰዓታት ውስጥ፣ “አምላኬ አምላኬ፤ ስለ ምን ተወኸኝ?” በማለት ሊጮኽ ነው (ማቴ. 27÷46)።

ነገር ግን እግዚአብሔር ይመስገን፤ “አባቴ፣ ይህች ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ ፈቃድህ ትሁን” ብሎም ጸልዮ አል (ማቴ. 26÷42)።

መንገዱ ይህ ብቻ ነበር። ጽዋውን መጠጣት፣ የመስቀሉን ዕፍረትና ሥቃይ መታገሥ - ይቅርታ መገኘት የቻለው ያኔ ብቻ ነበር። አስደናቂውን ነገር በፍጹም እንዳንረሳ - እኛ ይቅር እንባል ዘንድ ክርስቶስ ሞቶአል። ብዙ ጊዜ ለራሴ ፈተና አሰጣለሁ፤ ምንም ስሜቴ ሳይነካ ኢሳ

ይያስ 53ን ማንበብ ከቻልኩ ልቤ በረዶ መሆኑን ዐውቃለሁ። ያኔ በሰባ ዎቹ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መነቃቃትና እሳት በእገራችን እየተቀጣጠለ ነበር። ሦስት ሰዎች በየቦታው እየዞርን የመነቃቃት ኮንፈረንሶችን እናካ ሂድ ነበር። ሺዎች ይካፈሉ ነበር፤ እንዳንዶቹ በመቶዎች ኪሎ ሜትር ርቀት ካለበት ቦታ ነበር የሚመጡት። እያንዳንዱ ሰባኪም ስብከቱ የሚ ያተኩርበት የራሱ የትኩረት ነጥብ ነበረው። አንደኛው በመንፈስ ስለ ተሞላ ሕይወት፤ ሌላኛው ደግሞ ስለ እምነት መሰበክ ያዘወትራሉ። የእኔ ልዩ ትኩረት ደግሞ ጸሎትና ምልጃ ላይ ነበር።

እንድ ምሽት ከእንድ አገልግሎት በፊት እግዚአብሔርና እኔ ትግል ገጠምን። እርሱ ኢሳይያስ 53 ላይ ስላለው አገልጋይ ሥቃይ እን ድሰብክ እየመራኝ ነበር፤ እኔ ደግሞ ሁሌም ልዩ ትኩረት በማደርግበት ጉዳይ ላይ መሰበክ ነበር የፈለግሁት። ለራሴ የተናገርኩትን አስታውሳ ለሁ፤ ስለ ክርስቶስ ሞት በየገዛ ቤተ ክርስቲያኖቻቸው መስማት ይች ላሉ። በመቶ ኪሎ ሜትሮች የሚቆጠር ርቀት አቋርጠው የመጡት በጸ ሎትና ምልጃ ላይ እኔ ስናገር ለመስማት ነው። በየራሳቸው አብያተ ክር ስቲያናት ሊሰሙት የሚችሉትን ነገር ለመስማት ይህን ያህል ርቀት መምጣታቸው ጥቅሙ ምንድን ነው? ይህን የመሳሰሉ ዕብሪተኛ ሐሳቦ ችን እያወጣሁና እያወረድኩ ብዙ ሳልቆይ ነው እግዚአብሔር የገሠጸኝ። መጥፎ ሁኔታ ላይ ነው ያለኸው፤ የመስቀሉ ታሪክ አሰልፎ መሆኑን የምታስብ ከሆነ ታመሃል የሚል መሰለኝ!

ኢሳይያስ 53ን ሰበክሁ። በጸሎት፤ እምነትና መንፈስ ቅዱስ ላይ ስላካሄድናቸው ስብከቶች በሰማይ እንነጋገርም፤ የታረደውን በግ እናመል ካለን እንጂ። ይቅርታ ያለ ሞት ሊገኝ አይችልም። በእያንዳንዱ የይቅ ርታ ገጽታ ውስጥ ደግሞ የሞት ተሳትፎ አለ። ታዲያ የይቅርታ ዋጋ ምንድን ነው?

ሞት

ሞት። “ለሁሉም እንዲህ አላቸው፤ ‘በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ” (ሉቃ. 9÷23)። ራሳችንን እምቢ ማለት አለብን። ከራሳችሁ ጋር ተነጋግራ ችሁ፤ አስተያየት ተለዋውጣችሁ ወይም ፍላጎታችሁን ተገላልጻችሁ ታውቃላችሁ? እኔ ዐውቃለሁ። ያኔ ልክ እየር ፊኛን እንደሚሞላ ቃሎቹ እንጉሌን ይሞሉታል። “እንዲህማ አድርጋ እንድትሄድ አትፍቀ ድላት!” “ስለ ራስህ ታላቅነት ንገራቸው! መለከትህን በደምብ ንፋ!”

ወይም፤ “ምርጡ ነገር ላይ ትኩረት አድርግ!” የሚሉና የመሳሰሉ ነገ ሮችን ይነግረኛል።

ራሳችንን እምቢ ማለትንና ክርስቶስን እሺ ማለትን መማር አለ ብን። መስቀላችንን በየዕለቱ መሸከም እንዳለብንም ልብ በሉ፤ ለክርስቶስ መኖር እንችል ዘንድ በየዕለቱ መሞት ያስፈልገናልና። ሐዋርያው ጳው ሎስ፤ “ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዶአለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖ ርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው” በማለት ለገላትያ ሰዎች የጻፋቸውን ቃላት ተግባራዊ የምናደርገው በዚህ መልኩ ነው (ገላ. 2÷20)።

ይቅርታ፤ የሆነ ሰው በሬን እያንኳኳ ነው። ማን እንደ ሆነ ለማ ወቅ በሩ ላይ ባለው ሽንቁር አጭልቄ እመለከታለሁ። በዚህ ጊዜ ጥንቃቄ ማድረግ ተገቢ ነው። ዐወቅኋቸው፤ ሦስት የቀድሞ ባልንጀሮቹ ናቸው፤ ቁጣ፤ ምሬትና ቅሬታ ናቸው።

“እቤት፤ ማንን ነው የምትፈልጉት?”

“ሮናልድ ደንን። የድሮ ጓደኞቹ ነን፤ ቢያየን ይደለታል።”

“እዚህ መኖር ትቷል።”

“ምን አጋጠመው?”

“ሞቷል።”

“እሺ፤ ታዲያ አሁን እዚህ ማን ይኖራል? ማንም ቢሆን ብናገ ኘው ደስ ይለናል።”

“ኢየሱስ ክርስቶስ።”

አቋርጯ ስለ ሄድኩ ይቅርታ። እስቂኝ ነው፤ ክርስቶስ እዚህ እን ደሚኖር ስጠቅስ በርረው ጠፉ። መልካም ነው፤ ለመሆኑ ምን ላይ ነበር ያቆምኩት?

ለራስ መሞት ማለት፤ ለራስ ወዳድ ስሜቶቻችን፤ ለመበላጨትና ለመበቀል መብታችን መሞት ነው። የመጥላት መብት እንዳለው ችክ ብሎ ያሳስብ ስለ ነበረ ሰው አንብቤአለሁ። አላውቀውም፤ ብበድለው ግን ይቅርታ ከእርሱ አገኛለሁ ብዬ አልጠብቅም።

ዛሬ ዛሬ ስለ መብቶች ብዙ እንሰማለን። ሰዎች መብቶቻቸውን ይፈልጋሉ፤ ይጠይቃሉ፤ አስፈላጊ ከሆነም ይህን ለማግኘት ከስ ያቀር

ባሉ። ከ18 ዓመት በታች የሆኑ ልጆች ወላጆቻቸውን ለመብቶቻቸው እየከለሱ መሆኑን የሚያወሩ ጋዜጦችን በቅርቡ አላነበባችሁምን? አስተውላችሁት ይሁን አይሁን አላውቅም፤ ነገር ግን ለክርስቶስ ጌትነት ራሳችሁን ስታስማርኩ መብቶቻችሁን ሁሉ ትታችኋል። ክርስቲያን አንድ መብት ነው ያለው፤ ያም የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም ነው። አድምጡ፤ በራሳችን ሕይወት ላይ እንኳን መብት የለንም፤ በዋጋ ተገዝተናልና፤ “ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ” (1ቆሮ. 6÷19-20 - አጽንኦት የተጨመረ)።

ጸጥታ

አንዳንድ ሰዎች ያለቡትን ሁሉ በመናገራቸው ይኮራሉ። ይህ ግን የግድ የምንኮራበት ነገር አይደለም። ጉዳዩ እውነት ቢሆንም እንኳ የምናስበውን ነገር ሁሉ ለመናገር አንገደድም። አንዳንዶች ልናደርገው የምንችለው ከሁሉ የተሻለው ጥበበኛና ቅዱስ ነገር አፋችንን መዘጋት ነው። ያዕቆብ፤ “ሁላችንም በብዙ ነገር እንለናከላለን፤ በንግግሩ የማይለናከል ማንም ሰው ቢኖር እርሱ ሰውነቱን ሁሉ መቆጣጠር የሚችል ፍጹም ሰው ነው። ... ምላስም እንደ እሳት ናት፤ በሰውነት ክፍሎቻችን መካከል የምትገኝ የከፋት ዓለም ናት፤ ሰውነትን ሁሉ ታረክላለች፤ ደግሞም የፍጥረትን ፍጫ ታቃጥላለች፤ ራሷም በገሃነም ትቃጠላለች” ይለናል (ያዕ. 3÷2፤ 6 - እ.መ.ት)። በሌላ ነገር መድረሱን ከማውቀው ይበልጥ ቁጥጥር የሰሸ ምላስ ባመጣው ጦስ የተከፈሉት አብያተ ክርስቲያናት፤ የተሰበሩት ልቦች፤ የፈራረሱት ቤቶች ብዙ ናቸው።

“ዕንጨት ከሌለ እሳት ይጠፋል፤ እሾክሻኪ ከሌለም ጠብ ይበርዳል” (ምላ. 26÷20 - እ.መ.ት)። አንድ ነገር እርግጥ ነው፤ በኅብረታችን መካከል ጠብ ካለ፤ በመካከላችን እሾክሻኪ አለ። “እሾክሻኪ” የሚለው ቃል የወረኛው ሰው አካሄድ ምን እንደሚመስል ግልጽ ሥዕል ይሰጠናል።

በንጄረ እንዲህ ይላል፤ “በክርስቲያን ኅብረት ውስጥ እያንዳንዱ ሰው የመሰለውን ነገር ሁሉ እንዳይናገር የሚከለክል ወሳኝ ደንብ መኖር አለበት። ክልከላው ምክርንና ምሪትን የሚለጡ ግላዊ ቃላትን እያካትትም። ... ነገር ግን ስለ ሌላ ወንድም በእርዳታና በበጎ ፈቃድ ሽፋን በስውር እንኳ መናገር ክልከል ነው፤ የጥላቻ መንፈስ በወንድሞች

መካከል ጉዳት ማድረስ ሊፈልግ ሾልኮ የሚገባው በእርግጥም በዚህ መንገድ ሌላ መስሎ ነውና።”¹

ያዕቆብ ሌላም ቃል አለው (ያዕቆብን እንደምወደው እርግጠኛ አይደለሁም፤ በኅብረት ግብዣ ላይ ገደብ የሚያበጅ ዐይነት ሰው ይመስለኛል)፤ “ወንድሞች ሆይ፤ እርስ በርሳችሁ አትተማሙ። ወንድሙን የሚያማ በወንድሙም የሚፈርድ ሕግን ያማል፤ በሕግም ይፈርዳል። በሕግም ብትፈርድ ፈራጅ ነህ እንጂ ሕግን አድራጊ አይደለህም። ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ አንድ ነው፤ እርሱም ሊያድን፤ ሊያጠፋም የሚችል ነው፤ በሌላው ግን የምትፈርድ አንተ ማን ነህ?” (ያዕ. 4÷11-12)።

“ቆየኝ አንድ ጊዜ፤ አሁን እየተናገርህ ያለኸው ስለዚያ ስላቆለላኝ ሰው መሆን አሰበት!” የሚል ሰው ይኖር ይሆናል። ትክክል ነው። ይቅር የማንል ከሆነ ግን፤ እኛም የእርሱን ዐይነት ወንጀል መፈጸማችን አይቀርም። ስለዚህ ሰጦር ወርዋሪዎች የምናገረውን ያህል ነው ስቁስለኞችም የምናገረው። ሳኦልም ሆነ ዳዊት ይህን መስማት ያስፈልጋቸዋል።

ስለዚህ፤ “እንደ አስፈላጊነቱ ሌሎችን የሚያንጽና ለሚዎችን የሚጠቅም ቃል እንጂ የማይረባ ቃል ከአፋችሁ አይውጣ” (ኤፌ. 4÷29 - እ.መ.ት)። ለብዙዎቻችን፤ ይህንን ልባዊ ምክር መከተል ለዓመታት ጸጥ ያሰኛናል።

ትሕትና

ባሕላችን ትሕትናን ድክመት አድርጎ ይቆጥራል። ነገር ግን ሙሴ በሕይወት በነበረበት ጊዜ በምድር ከነበሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ ትሕት ሰው ነበር፤ በእርግጥ ደካማ ብዬ አልጠራውም። ጌታ ኢየሱስ ትሕት ነበር፤ በምንም መልኩ ግን ደካማ አልነበረም። ትሕትና ምንድን ነው? ሐዋርያው ጳውሎስ አብራቶታል፤ “ሌሎች ከእናንተ እንደሚሻሉ በትሕትና ቁጠሩ እንጂ፤ በራስ ወዳድነት ምኞት ወይም ከንቱ ውዳሴ ለማግኘት እንዳች አታድርጉ። እያንዳንዳችሁ ሌሎችን የሚጠቅመውንም እንጂ ራሳችሁን የሚጠቅመውን ብቻ አትመልከቱ። በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረው ያ አስተሳሰብ፤ በእናንተም ዘንድ ይሁን” (ፊልጵ. 2÷3-5 - እ.መ.ት)። ይህ የሕይወት ዘይቤ ታስቦበት የሚደረግ ጥረትና ምርጫ መሆን አለበት። ጳውሎስ እንዲህ ዐይነት ነገሮችን መናገር የቻለው ራሱን ከሁሉ የሚበልጥ ንጢአተኛ አድርጎ ለሰሚቆጥር ነበር (1ጢሞ. 1÷15)። በእርግጥ

ጥም ይህ ለዚህ ዘመን ሰዎች መጥፎ ሥነ ልቡና በመሆኑ በፍጹም “ከብረኔን ማጉልበት” ለሚል ኮርስ መርሐ ትምህርት አይሆንም።

ብዙ የምወዳቸው መዝሙሮች አሉ፤ አንደኛው “ኢየሱስ ሆይ፤ መስቀሌን እሸማለሁ” የሚል ሲሆን በሄንሪ ፍራንሲስ ሳይት የተጻፈ ነው። የመጀመሪያው ቁጥር እንዲህ ይላል፤

ኢየሱስ፤
ሁሉንም ትቼ እከተልህ ዘንድ፤
የራሴን መስቀል ተሸክሜያለሁ፤
የተናቀና ምስኪን ብሆንም፤
ምወደው ሕልሜ ቢጨነግፍም፤
ተስፋ ያደረግሁት ሁሉ ቢጠፋ፤
የእግዚአብሔር መንግሥት የእኔ ነውና፤
ከሁሉ የምበልጥ ነኝ ባለጸጋ!

ከጥቂት ዓመታት በፊት ግን ያለሁበት ቤተ እምነት የመዝሙር መጽሐፍ ተሻሽሎ ሲታተም ይህንን መዝሙር አስቀሩት። ለምን እንዳስወገዱት ከከሚቱዎቹ አንዱን ጠየቅሁት። “ቀሽም ሥነ ልቡናን ይፈጥራል” አለኝ፤ “ከብረኔአችንንም ያሳንስብናል።” “መስቀልህ ሥር” ከሚለው መዝሙር ላይም፤ “እንደ እኔ ዐይነቱን ትል” የሚለውን “እኔን መሳይ ነጢአ ተኞች” በሚለው የተኩትም ለዚህ ሳይሆን አይቀርም። ሰዎች ጥሩ መስለው እንዲታዩ ያግዛል።

ነገር ግን ስለ ራሳችን ከፍ አድርገን ባሰብን ቁጥር ከእኛ ደረጃ በሚያንሱት ላይ ለመፍረድ እንጋሰጣለን። እውነታው ብዙዎቻችን ሰዎች እኛን እንዲመስሉ የምንሻውን ያህል ኢየሱስን መምሰል አለመም ሰላቸው አያሳስቡንም። ማሰብ ከሚገባን በላይ ስለ ራሳችን እንዳናስብ ሐዋርያው ጳውሎስም ያስጠነቅቀናል (ሮሜ 12÷3)። ቶማስ ኤ ኬምፕስ ሲናገር፤ “ራሳችሁን ከሌሎች ዝቅ አድርጋችሁ ማየት እስክትጀምሩ ድረስ በፍጹም ምንም ዐይነት ዕድገት እንዳሳያችሁ መቁጠር የለባችሁም” ይላል።

ትዕግሥትና ጽናት

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆላስይስ ሰዎች፤ “በሁሉ ለመጽናትና ለመታገሥ እንደ ክብሩ ጉልበት መጠን በጎይል ሁሉ” እንዲበረቱ ይጻልደላቸዋል (ቆላ. 1÷11)። ጳውሎስ ላነሣው ነጥብ አጽንኦት ለመስጠት

ቃላት ይደራርባል። “እንደ ክብሩ ጉልበት መጠን (የሚያስፈልጋቸው ነገር ሁሉ የተዘጋጀበት መጠን) በጎይል ሁሉ እየበረታችሁ (እንደ ሕይወት ልምዳችሁ እንዲሆን)” ነው የሚለው። የዚህ ቁጥር ቁልፍ ቃላት ይህ ሁሉ ለምን ዓላማ እንደሚውል የሚናገሩት ቃላት ናቸው። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ጎይል የሚጠይቅ ምን ነገር ከእኔ ይሻል? ለስታዲዮም ሙሉ ሕዝብ እንድሰብክ፤ ሕመምተኞችን እንድፈውስ፤ ሙት እንዳስነሣ ወይስ ተራሮችን እንዳንቀሳቅስ? አይደለም፤ እንድታገሥ እና እንድጸና ነው። አያስደንቅምን?

በክርስትና ሕይወት ውስጥ የማደርገው በጣም ቀላሉ ነገር መስበክ ነው። በቀን ውስጥ ለሃያ አራት ሰዓት፤ በላምንት ለሰባት ቀን ብስብክ የነጢአቴ ሚዛን ልኬት መጨረሻው ድረስ ዝቅ የሚልልኝ ይመስለኛል። ለማድረግ ከባድ የሚሆኑብኝ ነገሮች ደግሞ መታገሥ እና መጽናት ናቸው።

እነዚህ ሁለት ቃላት አስደናቂ ናቸው። መጽናት ማለት፤ “በማይመቹ፤ በጉጂ ሁኔታዎች ውስጥ መበርታት” ማለት ነው። ፒተር ኦብሬ ይን ሲገልጸው “አንድ ሰው በጦርነት የወሰደውን ይዞታ እንደ ያዘከውጭ የሚመጣበትን የጠላት ጥቃት ተቋቁሞ እንዲቆይ የሚያስችለውን የጥረት ዐይነት ያመለክታል” ይለዋል።² ትዕግሥት ማለትም፤ “የበቀል እርምጃ ሳይወስዱ ሰሰዎች ታጋሽ መሆን” ማለት ነው። ለተሠራው ስሕተት ብድር ከመመለስ ራስን መግዛት ነው።

ስለዚህ ጽናት ከማይመቹ ሁኔታዎች ጋር፤ ትዕግሥት ደግሞ ከእስቸጋሪ ሰዎች ጋር ይያያዛሉ። ጽኑ መሆንና ትዕግሥተኛ መሆን ከሌሎቹ የክርስትና ባሕርያት ይልቅ ለመገኘት አስቸጋሪዎች ናቸው። እነርሱ ላይ ለመድረስ የእግዚአብሔር የክብሩ ጉልበት በሙሉ መጠን ያስፈልገናል።

ይቅር ለማለት የሚከፈሉ ሌሎች ተጨማሪ ነገሮችን ማስታወስ ትችሉ ይሆናል። ምናልባትም እነዚህ ለመክፈል እጅግ የሚከብዱ እንደሆኑም ታስቡ ይሆናል። ነገር ግን ይቅር የማለት ዋጋ ይቅር ያለማለትን ዋጋ ያህል ከባድ አይደለም።

ምዕራፍ ፲፭ ይቅር የማለት ተግባር

ይቅር ከተባልኩ፤ ይቅር ማለት አለብኝ።

ይቅር ለመባል ይቅር ማለት አለብኝ።

“እናንተ ግን ይቅር ባትሉ፤ በለማያት ያለው አባታችሁም ንጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም” (ማር. 11÷26)። እነዚህን ቃላት የአባታችን ሆይ ጸሎት ማጠቃለያ ሆነው ማቴዎስ 6÷5 ላይ አግኝተናቸዋል። ጌታ ኢየሱስ እየተናገረ ያለው፤ ይቅርታ ፍለጋ ጸሎት በማደርግበት ጊዜ ሌላውን ይቅር ያለማለት ነገር በልቤ ካለ፤ ንስሐ የማይገባና ዐመፀኛ ስለሆንኩ፤ ለይቅርታም ሆነ ለሌላ ነገር የማደርገውን ጸሎት እግዚአብሔር አይለማኝም። ከሌሎች ነገሮች ይልቅ፤ ይቅር አለማለት በጸሎት ንይል ለማግኘት የምናደርገውን ጉዞ የሚያግድ መሰናክል ያቆማል።

የጌታችን መግለጫ ከአስደናቂ የተስፋ ቃል ፍጻሜ በኋላ ነው የተነገረው። እስቲ ታሪኩን እንከልለው። እንድ ቀን ጌታ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከቤታንያ ሲወጡ፤ ኢየሱስ ተራቡ። ከዚያም አንዲት በቅጠል የተሸፈነች በለስ ከርቀት ዐይቶ ፍሬ ይኖራት እንደሁ በማለት እያለበ ቀረበ፤ “ነገር ግን የበለስ ወራት አልነበረምና መጥቶ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም። መልሶም፤ ‘ከእሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ከእንቺ ፍሬ አይብላ’ አላት። ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ” (ማር. 11÷12-14)።

እሁን እንዴ ቆዩ እስቲ። ከጊዜዎ ውጭ ፍሬ ባለማፍራቷ ዛፏን መርገም ጭከናና ኢርትዐዊ ቅጣት አይደለምን? በእርግጥ የዛፏ ስሕተት አይደለም። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን የዓላማ ትምህርት እየለጣቸው ነበር። “ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ” የሚለው የበለስ ዛፍን ከመርገም ያለፈ ጥልቅ ነገር እየተካሄደ መሆኑን ይናገራል።

የበለስ ማፍሪያ ወቅት ገና አልደረሰም፤ ዛፏ ግን በቅጠሎች ተሸፍናለች። እንደነዚህ ዐይነት የበለስ ዛፎች ፍሬና ቅጠል የሚሰጡት በተመሳሳይ ጊዜ ነው፤ ለለዚህ እንድ ዛፍ ቅጠል ከለጠ፤ ፍሬ በትጠብቁበት መብታችሁ ነው። ታሪኩ ውስጥ ያለችው ዛፍ ግን ከቅጠል በቀር ምንም

አልነበረባትም። ፍሬ ማፍራቷን በቅጠሎቿ በኩል ብትገልጽም (በዚህም ላይ ጌታ ኢየሱስ ከርቀት ተመልክቷታልና ግዙፍ ተክል መሆን አለባት) የውሸት ገለጻ ነበር። ዛፏ ግብዝ ነበረች። ጥቆማው፤ በእርግጥም የሃይማኖት ቅጠሎች ሁሉ ኖረዋት፤ እንድም የጽድቅ ፍሬ ላልነበራት ለእስራኤል ነበር።

በማግስቱ ጠዋት በበለሲቱ በኩል ዐለፉ። በእንድ ቀን ምሽት ከሥሯ ደርቃ ሞታለች። ጴጥሮስ ይህንን ሲያይ “መምህር ሆይ፤ እነሆ የረገምሃት በለስ ደርቃለች” አለው (ቁ. 21)። በበለሲቷ መድረቅ ኢየሱስም የሚገረም እንደ መሰለው እገምታለሁ። እርሱ ግን በእርጋታ ተናገረ፤ “በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት እላችኋለሁ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን፤ በልቡ ሳይጠራጠር ይህን ተራራ ‘ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር’ ቢል ይሆንለታል። ስለዚህ እላችኋለሁ፤ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ፤ ይሆንላችሁማል። ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፤ በለማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ንጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፤ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት” (ማር. 11÷22-25)።

በዚህ ምንባብ ውስጥ እንደ ለንሰለት የተያያዘ እጥር መኖሩን አስተውሉ። መጀመሪያ ጌታ ኢየሱስ በእምነት ተራራን ማንቀሳቀስ እንደ ምንችል ቃል ይገባልናል። ከዚያም “ስለዚህ” ይልና አሁን የተናገረውን ነገር ከዚህ ቀጥሎ ስለ ጸሎት ከሚናገረው ጋር ያያይዘዋል። ከዚያም “ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ” ይቅር በሉ ይላል። አንዱን ቁጥር ብቻ ነጥሎ መውሰድ አይቻልም፤ ሁሉም የተያያዙ ናቸው - ዋናና መሠረታዊው ነገርም ይቅርታ ነው። እርሷስተ ጉዳዩን መዘርዘር ለመረዳት ያግዘናል፤

1. ጌታ ኢየሱስ ተራሮችን ለማንቀሳቀስ ንይል እንደሚሰጠን ቃል ገብቶልናል።
2. ተራሮችን የሚያንቀሳቅሰው ይህ ንይል በእምነት የሚለቀቅ ነው።
3. ይህ እምነት በጸሎት ይገለጻል።
4. ይህ ጸሎት የይቅርታ ቅድመ ሁኔታ አለው።

ይቅር ካላልኩ መጸለይ አልችልም፤ መጸለይ ካልቻልኩ እምነቴን መግለጽ አልችልም። እምነቴን መጠቀም ካልቻልኩ ተራራው አይንቀሳቀስም። ልታንቀሳቅሱት ያልቻላችሁት ተራራ ገጥሟችኋል? ጸልያችኋል፤

አምናችኋል፤ ጸማችኋል፤ ዲያብሎስን ገሥጸችኋል - ሁሉን አድርጋችኋል፤ ግን የተለወጠ ነገር የለም። ምናልባት ይቅር ያለማለት አረም በቅሎበት እንዳይሆን አናንተም ልባችሁን መመልከት ይኖርባችኋል። አዎን፤ እዚያ ነው ወንጀለኛው ያለው።

በለባዎቹ መጀመሪያ ላይ በቤተ ክርስቲያናችን ትልቅ ሪቪይቫል ተነሥቶ ከዚህ በፊት አይተነው በማናውቀው ሁኔታ ልዕስ ተፈጥሯዊ መነቃቃትና ያልተለመደ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ተከስቶ ነበር። በጉባኤያችን የሚካፈለው ሰው ቁጥር በጣም ቢጨምርና ብዙ ሰዎች ቢድኑም ጉልቶ የሚታየው የሪቪይቫሉ ገጽታ የገጢአት ኑዛዜና ይቅርታ ነበር። ይህ የሚሆነው ባለሙኑት ሰዎች ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያኒቱ አባላት ነው። ለሰዓታት ያህል አንዱ ሌላኛውን እየተከተለ ይቆሙና መጥፎ ጠባያቸውን፤ ቅሬታቸውንና ምሬታቸውን እየተናዘዙ የቤተ ክርስቲያንን ይቅርታ ይጠይቃሉ። ይቅርታው ደግሞ ሁሉም ይገኛል። ሕዝቡ እንዲህ እንዲያደርጉ አልጠየቅኳቸውም። በእኔ በኩል የተካሄደ መገፋፋትም ሆነ ማግባባት አልነበረም። የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነበር። አንድ ጊዜ አንዲት ሴት ከወንበሯ ተወርውራ በመነሣት፤ “ለው በሐሜት ሳነሣ ስለ መቆየቴ የቤተ ክርስቲያንን ይቅርታ ሳልጠይቅ እዚህ አገልግሎት ውስጥ መገኘት አልቻልኩም!” ብላ በመጮኳ አንድ አገልግሎት ዘግይቶ እንደ ተጀመረ አስታውሳለሁ።

በአገልግሎቴ ዓመታት ሁሉ የሪቪይቫልና የመንፈሳዊ መነቃቃት ተማሪ ለመሆን ጥሬአለሁ። በዚህም አንድ ነገር ተምራለሁ፤ ታሪኩን ያነበብኩት እያንዳንዱ ሪቪይቫል በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል በንስሐና ይቅርታ የተጀመረ ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን ጎይል ለማንቀሳቀስ ከፈለግን ይቅርታ መኖር አለበት።

ይህ ዐይነቱ ይቅርታ በአንድ ወገን የሚካሄድ ነው

እኔ፤ ራሴ፤ እኔው ይቅር ማለት አለብኝ። የበደለኝን ሰው ተጸጸተም አልተጸጸተም ይቅር አለዋለሁ። የበደለኝ ሰው እንደ በደለኝ እንኳ ሳያውቅ፤ ይቅር አለዋለሁ። አንዲትም ቃል አልናገረውም፤ ብቻ ይቅር አለዋለሁ።

በነገራችን ላይ ጌታ ኢየሱስ ወደዚያ ሰው ሄደን፤ “ይቅር ብዬ ሃለሁ” እንድንል አልነገረንም። በአናንተና በዚያ ሰው መካከል የሆነ ነገር መኖሩን ያ ሰው ካወቀ ብቻ ነው ይቅር እንዳላችሁት መንገር የሚያስፈልጋችሁ።

ከዓመታት በፊት አንድ ኮንፈረንስ ላይ እያለሁ አንዲት የማላውቃት ወጣት ሴት ወደ እኔ መጣችና፤ “መጋቢ ደን፤ ይቅር እንድትለኝ እፈልጋለሁ” አለችኝ። በፍጹም አግኝቻት አላውቅምና የእኔ ይቅርታ የሚያስፈልጋት ሰምን እንደ ሆነና ምን እንደ ሠራች መገመት አልቻልኩም። ስለዚህ፤ “ለምን? ለምን እስፈለገ?” በማለት ጠየቅኳት።

“በፍጹም ወድጀህ ባለማወቁ ምክንያት” በማለት መለስኩ።

ይቅር እንዳልኳት ነገርኳት፤ እናም ከእኔ ላይ ያልወደደችው ነገራ ምን እንደ ሆነ እስካሁን ይገርመኛል። በእኔ ላይ አንዳች ቅሬታ እንዳላት አላውቅም ነበርና ለእኔ መንገሯ አስፈላጊ አልነበረም። ያልወደደችልኝ ነገር ምንም ቢሆን ይቅር ማለት ብቻ ነበር የሚያስፈልጋት። በእውነቱ፤ ሌላ ችግር ነው የፈጠረችው። እኔን ስላለመውደዷ እኔም እርሷን ይቅር ማለት ነበረብኝ!

አንዳንዴ ይቅርታ በአንደኛው ወገን ብቻ ሊፈጸም ይችላል። አንዲት ሴት በልጅነቷ ወቅት ያደርስባት ለነበረው በደል በመጨረሻ አባቷን ይቅር እንዳለች ነገራቸዋለች። አባትየው ከሞተ ሃያ ዓመቱ ነበር።

ይህ ይቅርታ ሁሉን አካታች ነው

“በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ...” (ማር. 11÷25)። እዚህ ጋ በሁለት ሐረጎች ላይ ትኩረት ተደርጓል፤ እነርሱም ማንም እና አንዳች (ምንም ነገር) ናቸው። አንዳች፤ እለ ጌታ ኢየሱስ። ድርጊቱ ምንም ያህል ቢጨልም፤ ክህደቱ ምንም ያህል ቢከፋ፤ ቁስሉ ምንም ያህል ጥልቅ ቢሆን ይቅር በሉ። ያ ሰው ያደረገው እንዴት ያለ ክፉ ነገር እንደ ሆነ እንዳልተገነዘብኩ ቆጠራችሁኝ? የእግዚአብሔርን ልጅ በዕንጨት ላይ ከመስቀል የከፋ ነውን? የእናንተ እና የእኔ ገጢአት እርሱን እዚያ እድርሶታል። ምንም ዐይነት ነገር ማንም ቢያደርስብን እኛ በእግዚአብሔር ላይ ካደረግነው ጋር መነጻጸር አይችልም።

ማንም። ያ ሰው ምንም የማይወደድ እና የማይጸጸት ቢሆን እንኳ ይቅር ማለት አለባችሁ።

“ነገር ግን ገና ንጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና” (ሮሜ 5÷8)። ስለ ይቅርታ ክልባችሁ ካለባችሁ፤ ይህንን ሞክሩ። ወረቀት እውጡና (የተለመደ መጠን ያለው ቢሆን ይመረጣል) ከላይ በኩል በስተግራ “ማንም”፤ በስተቀኝ ደግሞ “ምንም ነገር” ብላችሁ ጻፉበት። ከየርእሶቹ በታች ደግሞ ያዘናችሁበትን እያንዳንዱን ሰውና እያንዳ

ንዱን ነገር ዘርዝሩ። ከዚያም “ጌታ ሆይ! ይህንን ይቅር ብያለሁ” እያላችሁ በእያንዳንዳቸው ላይ መስመር አስምሩ። አስታውሱ! ይቅርታ ውሳኔ ነው! ስሜት አይደለም።

ይህ ይቅርታ ያለ ቅድመ ሁኔታ የሚካሄድ ነው

ካቴሪን ማርሻል አድራጉቷ ትክክል እንዳልነበር ተረድታለች፤ “ለዓመታት ያህል ለይቅርታዬ ቅድመ ሁኔታ አበጅቼለት ነበር፤ ያ ሰው የአካሄደቹን ስሕተት ከተገነዘበ፤ በአግባቡ ከተጸጸተና በደሉን ካመነ፤ ያኔ - አዎን እንደ አንድ ክርስቲያን ይቅር ልለው እገደዳለሁ። በመጨረሻ ግን እነዚህ ቅድመ ሁኔታዎች እኔ ያበጀኳቸው እንጂ፤ የክርስቶስ ካለመሆኑና ቸው እውነታ ጋር ፊት ለፊት መጋፈጥ ነበረብኝ።”¹

ይቅር በሉ። “ግንኩ” ትሉ ይሆናል፤ “ምን እንዳደረግኝ አንተ አታውቅም።” አይ፤ ምንባቡን አላስቼ አንብቤ መሆን አለበት። ጌታ ኢየሱስ፤ “ያ ሰው ያደረገባችሁ ነገር በጣም የከፋ ካልሆነ ይቅር በሉ” ነበር ያለው? ይኸውላችሁ፤ ለዎች ስለ እኛ እውነቱን ሁሉ ቢያውቁ ኖሮ፤ አሁን ያገኘውን ተቀባይነት ግማሹን ያህል እንኳ ሳላገኘን ነበር። ዲት ሪች ቦንሆፈር፤ “በኢፍትሐዊነት ብሠቃይ ምን አለበት? እግዚአብሔር በምሕረቱ ባያየኝ ኖሮ ከእርሱ ዘንድ ከዚህስ የከፋ ነገር የተገባኝ አይደለሁምን?” በማለት ይጠይቃል።²

“እንደ ገናም ሊያደርገው ይችላል እኮ” በማለት ተቃውሞ ታቀርቡ ይሆናል። ኦ! ጌታ ኢየሱስ “ያ ሰው በፍጹም እንደማይደገመው ቃል ከገባ ይቅር በሉት” ነበር ያለው? እግዚአብሔር ይህን ቅድመ ሁኔታ ባለማስቀመጡ ደስተኛ ነኝ።

“ይቅር ካልኩት እኮ ያን ሁሉ ፈጽሞብኝ፤ እንዲሁ ሊሄድ ነው” ትሉም ይሆናል። ኦ! ጌታ ኢየሱስ፤ “መጀመሪያ የእኛን ስጡት፤ ከዚያ ይቅር በሉት” ነበር ያለው? በእርግጥም ይህ የእኛ ጭንቀት ነው - ሌሎችም የሠሩትን ሠርተው እንዲሁ ይታለፋሉ በማለት። በእኛ ላይ የሚደርስን በደል በሚመለከት የተጋነነ የፍትሕ ስሜት አለን። ነገር ግን የበቀል ፍላጎታችንን ትተን፤ ፍትሕ መካሄዱን የማጣራት ድርሻ የእግዚአብሔር ብቻ መሆኑን ማመን የይቅርታው አካል ነው፤ በቀል የእርሱ ነውና!

“ይሁና እንግዲህ፤ ይቅር እለዋለሁ፤ ያደረገውን ግን ልረሳው አልችልም” ትላላችሁ። ኦ! ጌታ ኢየሱስ “ይቅር በሉና እርሱት” ነበር

ያለው? አይደለም። “ይቅር ማለትና መርሳት አለባችሁ” ሲባል ግን ብዙ ጊዜ ለምቻለሁ፤ እናንተስ? ይህን አባባል መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በፍጹም አላገኘሁትም። የመርሳት ችሎታ ያለው እርሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እርሱ ንጢአታችንን ዳግመኛ አያስብብንም - ለዘላለም። እግዚአብሔር ይህን ማድረግ ይችላል፤ እኛ ግን አንችልም። በመሠረቱ፤ ለመርሳት መሞከር አንድን ነገር ለማስታወስ ምርጡ ዘዴ ነው። የደረሰባችሁን በደል በምታስታውሱበት ጊዜ ሁሉ፤ ይቅር እንዳላችሁትም አስታውሱ።

“እሺ ወደ እኔ መጥቶ፤ ‘እዝናለሁ’ በማለት ከነገረኝ ይቅር እለዋለሁ። ይሄን፤ ‘ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ነበር ያለው?’ የሚለው ነገርህን ወዲያ ተወኝ። የሆነ ሆኖ እግዚአብሔርም እኮ ወደ እርሱ እስክመጣ፤ እስክጸጸትና ንስሐ እስክገባ ድረስ ይቅር አላለኝም። ስለዚህ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ያንኑ ቅድመ ሁኔታ ብቻ ነው እኔም ያስቀመጥኩት” ልትሉ ትችላላችሁ።

ኦ! የሆነ ቦታ ክርስቶስ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ የታረደው በግ እንደ ነበር አላነበብኩምን (ራእ. 13:8)? ዓለም ሳይፈጠር በእርሱ መመረጣችንስ (ኤፌ. 1:4)? ሐዋርያው ጳውሎስስ፤ “ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ንጢአተኞች ሞቶአልና። ... ነገር ግን ገና ንጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” በማለት አልተናገረምን (ሮሜ 5:6፤ 8)? መጀመሪያው ወደ እግዚአብሔር መምጣት የቻልንበት ብቸኛው ምክንያት እግዚአብሔር የንጢአት ይቅርታን በክርስቶስ ቀደም ብሎ በማቅረቡ ነው።

የበደል መዝገባችሁን ቀዳድዳችሁ ጣሉ

መዝገባችሁን አውጡ፤ መቼም አንድ ይኖራችኋል። እኔም አለኝ። ሁሉም ሰው ይኖረዋል። እናንተም እንዳላችሁ ላታውቁ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን በሄዳችሁበት ስፍራ ሁሉ ተሸከማችሁት የምትሄዱት መዝገብ ነው ያላችሁ። እርሱም “ያልተወራረደ ሂሳብ” ተብሎ የሚጠራ ሲሆን፤ የሚደርስባችሁን ክፉ ነገር ሁሉ መዝገባችሁ የምትይዙበት ነው። በሌሎች ላይ የያዛችሁት የበደል መዝገብ ነው። ዝርዝሩ ይህን ይመስላል፤ “መጋቢው ዛሬ ጠዋት ሳያናግረኝ ዘግቶኝ ዐልፏል፤ ይቅርታ ሊጠይቀኝ ይገባል።” “እነ እገሌ ቤታቸው ባዘጋጁት ግብዣ ላይ አልጠሩኝም፤ ይቅርታ ሊጠይቁኝ ይገባል።” የለመዳችሁት ዐይነት ሆነባችሁ? የሚሆን

ባችሁ ይመስለኛል። ይቅርታ፣ በለዎች ላይ የያዛችሁትን የበደል ዝርዝር ሁሉ ለብስባችሁ መቀዳደድን ያካትታል። ከዚህ በኋላ ባሰዳዎቻችሁ አይደሉም። ካሣ ሊሰጧችሁ፣ ይቅርታ ሊጠይቋችሁ፣ ምንም ሊያደርጉላችሁ አይገባም - ዕዳችሁ የለባቸውም። ይቅርታ ማለት ሁሉም ዕዳ መሆኑ በመሆኑ ተከፍሏል ማለት ነው።

አድርጉት። አሁኑኑ አድርጉት። ቀዳዳቸው። ያኔ በሕይወታችሁ ያለው ተራራ ወደ ባሕር ሊገባ ታገኙት ይሆናል።

ምዕራፍ ፲፮

በእግዚአብሔር መንገድ ብድር መመለስ

ልጅ እያለሁ፣ ቤተ ሰባችን ከእርካንሳስ ወደ ሚኒሶታ ለዕረፍት ተጓዘ። ስለ ጉዞው ብዙም አላስታውስም፤ በሚኩሪ ከተማ ውስጥ የጉብኝነው ቦታ ደማቅ ትዝታ ግን አብሮኝ አለ። ከአንድ የድንጋይ ዋሻ መግቢያ ውስጥ የሚያንጸባርቅ ለማያዊ ውሃ የሞላበት ውብ ኩሬ አለ። ዙሪያውን ከከበበው የድንጋይ ቅጥር ትንሹን ደገፍ ብዬ ወደ ታቹ እያተኩርኩ ሳለ ነው፤ አስገብኜው፤ “የኩሬውን ወለል የሚደርስ ርዝመት ያለው ገመድ እስካሁን በፍጹም አላገኘንም” ሲል የለማሁት። ወዲያውኑ በፍርሀት አፈገፈግሁ። ከአፍታ በፊት ለእኔ የውበት ዐይነት የነበረው ነገር አሁን የሽብር ዕቃ ሆነብኝ። እዚያ ውስጥ ብወድቅ በፍጹም አያገኙኝም።

በቀል ያንን ጥቁር ለማያዊ ኩሬ ያስታውሰኛል። እርካታን እንደ ምናንኝ የሚያባብል ማራኪ ይመስላል፤ ለጊዜው። ውስጡ ከወደቅን ግን ወለል ስለሌለው ፈጽሞ ከውስጡ እንወጣም። “በቀልን የመረጠ ሰው ሁለት መቃብር መቆፈር አለበት” የሚል የቻይናውያን ምሳሌ አለ። ብድር ለመመለስ የሚገፋፋን ነገር፣ ጠላታችን በእኛ ላይ ያለውን ጎይል ይጨምረዋል። በቀል፣ ከተደፋበት ሰው ይልቅ መያዣው ዕቃ ላይ ይበልጥ ጉዳት እንደሚያደርስ አሊድ ነው በማለት አንድ ሰው ተናግሯል።

ወይም በበቀል ምትክ፣ ይጉዳን ይሆናል ብለን ከምንገምተው ነገርና ሰው ራሳችንን የምንጋርድበት ራስን መከላከያ ቅጥር ገንብተን ከዚያ ጀርባ ልንደበቅም እንችላለን። ፎረስት ቸርች እንደ ገለጸው፣ “ራስን መጋረድና መከላከል ለተጠቃሚው የተመቸ ይመስላል፤ ሆኖም የሚያደርገው ነገር ቢኖር እኛን ከሌሎቹ ሁሉ ነጥሉ በላያችን ላይ በር መዝጋቱ ነው። ራስን መጋረድና መከላከል ልባችንን ሽፋፍና ያስቀምጠዋል። ከዚህም በላይ የሚያሳዝነው፣ ጦር መሣሪያ ያስታጥቀውም ይሆናል።”¹

ነገር ግን የበቀል ጥማት፣ በለዎች ልብ ውስጥ እንደዚያ ኩሬ ወደ ጥልቅ ይወርዳል። የምንኖረው፣ በ“የእጁን ስጠው” ማኅበረ ሰብ ነው። በየመንገዱ ቁጣ በተለያየ መልኩ ሊገለጥ እናያለን። በተለጣፊ

ስቲክሮች ላይ ያየኋቸውን ሁለት ጽሑፎች ልጥቀስ። እንደኛው መኪና ላይ ሲሆን፤ “ዑዚ ከመኪና ላይ ሲተኮስ እይታችሁ ካለዎትሁ ጩኹ” ይላል። ሌላኛው ፒክ አፕ መኪና ላይ ደግሞ፤ “ጩኹታችሁን ቀጥሉ፤ እያቀባበልኩ ነው” የሚል የክብር ዓርማ ለጥፏል። ክብራችንን ከጥቃት መከላከል በሚል ሽፋን የበደሉንን ሰዎች እናት ቀጥቅጠናል፤ ፊት አንኳ ከተናል፤ አፍንጫ ሰብረናል፤ ሆድ ነርተናል፤ ተኩሰንም ገድለናል። የምንኖረው በጎይለኛና ጉቁ ማኅበረ ሰብ ውስጥ ነው።

የተሻለ መንገድ ግን አለ - የኢየሱስ መንገድ። ይህንን፤ ከወዳጅ የሚሰነዘርን ፍላጻ ለመከላከል የመጨረሻው እርምጃ ብለን ልንጠራው እንችላለን። ይህም ከጠላቶቻችን ጋር መኖርን መማር ሲሆን፤ ጠላቶቻችንን መውደድ መማር የሚለው በትክክል ይገልጠዋል፤ “‘ባልንጀራህን ውደድ፤ ጠላትህንም ጥላ’ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ... ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረገጡአችሁንም መርቁ፤ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ፤ ስለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ” (ማቴ 5÷43-44)።

ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የማይሆን ነገር፤ ወይም ቢያንስ የማይሆን የሚመስል ነገር። ነገር ግን ልናደርገው የማይቻለን ነገር ቢሆን ኖሮ ጌታ ኢየሱስ እያዘንም ነበር። ከዚህ በፊት በሌላ መጽሐፍ እንዳልኩት፤² እያንዳንዱ ትእዛዝ የተሰፋ ቃል ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ያንን ትእዛዝ ለመታዘዝ የሚሆን ጎይል በውስጣችን ሳያኖር ምንም ነገር እንድናደርግ አይጠይቀንምና። ጌታ ኢየሱስ አልዓዛርን፤ “ወደ ውጭ ና” አለው። ይህ ለሙት ሰው ከልክ ያለፈ ትእዛዝ ነው። አልዓዛር ወደ ውጭ መውጣት የሚችል ቢሆን ኖሮ ከዚህ በፊት በወጣ ነበር። ሲፈጸም የማይቻል ትእዛዝ። አልዓዛር ግን ወደ ውጭ መውጫ ጎይልን ጌታ ኢየሱስ በውስጡ አኑርሰታልና ወደ ውጭ ወጣ። እንደ ዚሁም፤ ጠላቶቻችንን እንድንወድ ጌታ ሲያዝዝን፤ መፈጸሚያ መንገድ ይኖራል።

ጥያቄው ጠላቶቻችንን መውደድ እንችላለን?? የሚል ሳይሆን፤ ጠላቶቻችንን ለመውደድ እንፈቅዳለን?? የሚል ነው። አሁንም ጉዳዩ የስሜት አይደለም፤ ውሳኔ ነው። የፈቃድ ውሳኔ ነው እንጂ የፈቃድ ጎይልን መጠቀም አይደለም። በዚህም ላይ በፈቃድ እና በፈቃድ ጎይል መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። የክርስቲና ሕይወት በፈቃድ ግዛት ውስጥ እንጂ በፈቃድ ጎይል የሚኖሩት አይደለም። አሳዛኙ ነገር፤ ብዙ ክርስቲያኖች ጉዳዩ የፈቃድ ጎይል ወይም የቁርጥ ውሳኔ ጉዳይ መሆኑን ያምናሉ። ይህን ነጥብ ለማብራራት ቀጣዩን ታሪክ እንከታተል።

በዐሥራዎቹ ዕድሜዬ በመሰሰተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት እያለሁ በሰውነት ማጎልመኛ ክፍለ ጊዜ የተከሰተውን ነገር አስታውሳለሁ። በትክክል ምን እንደ ነበር ትዝ አይለኝም፤ ነገር ግን አለልጣኝ ስም ጥሪ ሲያካሂድ ለመቀለድ እሞክራለሁ ብዬ የሆነች አጉል ነገር የተናገርኩ ይመስለኛል (የእንደኛ ደረጃ መምህራ፤ አፈ ችግር ውስጥ እንደሚከተኝ ሁሉ ይነግረኝ ነበር)። የዚያኔው አሰልጣኝ ግን ቀልድ እያውቅም ነበርና በአዳራሹ እንድ ጥግ ሄጀ ሙሉውን ለዓት እጆቼን በትክክል ከፍታ ልክ ወደ ጉን እንደ ዘረጋሁ እንድቀም አዘዘኝ። ከዚህስ የተሻለ የለህም? አልኩ በልቤ። ይህችን ቅጣትማ በቀላሉ ነው የምፈጽማት። ስለዚህ እንዳዘዘኝ ጥግ ላይ ቆምኩ። ጊዜ እያለፈ ሲመጣ ግን ሕመሜ እየተባባለ ጡንቻዎቼ ነደዱ። በመጠኑ ትንሽ ዝቅ አደረግኳቸው። “አንተ!” ብሎ ጮኸ አሰልጣኝ። በድንገት ጉልበት አገኘሁ። ሆኖም ነገሩ እየከፋና እየባለ ሄደ። ቆይ ቆይ፤ በእያንዳንዱ እጄ መጥረጊያ ይገር እንደ ነበር ተናግራለሁ? በመጨረሻም የፈቃዴ ጎይል እጅ ሰጠ፤ እጆቼም እንዲሁ። ከፈቃድ ጎይል የበረታ ነገር መኖሩን ያኔ ተረዳሁ፤ ይህም የመሬት ስበት ጎይል ተብሎ ይጠራል።

እንደዚሁም ከፈቃድ ጎይላችሁ የሚበረታ ነገርም አለ - የሥጋ ጎይል። ምስጢሩ የሚገኘው በፈቃድ ጎይል ውስጥ አይደለም፤ በፈቃዳችሁ ውስጥ ነው እንጂ፤ እግዚአብሔርን መታዘዝ መርጫለሁ።

ጠላቶቻችንን መውደድ ለምን?

እነርሱን እንድንወድ የሚያስገድዱን ሁለት ነገሮች አሉ፤ እኛንም ሆነ ጠላቶቻችንን በሚመለከት እውነት ናቸው፤

1. ተመሳሳይ ጸጋ እንጋራለን። ጠላቶቻችንን መውደድ የሚኖርብን ለምንድን ነው? እግዚአብሔርም ስለሚያደርገው። ጠላቶቻችንን መውደድ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ማሳየት ነው ብሏል ጌታ ኢየሱስ፤ “እርሱ በክፉዎችና በበጉዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና፤ በጻድቃንና በጎጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና” (ማቴ. 5÷45)። እኔ ብሆን አላደርገውም ነበር፤ እናንተስ? እኔ እግዚአብሔር ብሆን ኖሮ ፀሐያቸውን በመውሰድ ቀዝቅዘው እንዲቀሩና ዝናባቸውንም በመውሰድ ለብላቸው እንዲቃጠል አደርገን ነበር። በእርግጥም እግዚአብሔር ብሆን ኖሮ፤ እናንተንም ሆነ እኔን አልወድም ነበር። ነገር ግን ገና ጎጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ። ጌታ ኢየሱስ እዚህ ጋ ያነሣው ነጥብ፤ እግዚአብሔር የሚያደርግላቸውን ነገር በማየት ብቻ ጠላቶቹን ከወዳጆቹ ለይታ

ችሁ ማወቅ አትችሉም ነው የሚለው። እርሱ፤ “ለማያመሰግኑ፤ ለክፉዎችም ቸር ነውና” ይለናል ሉቃስም (ሉቃ. 6÷35)። ጠላቶቻችንን መውደድን እምቢ ማለት እንዲህ ዐይነት እምላክ መኖሩን እንደ መከድ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እግዚአብሔርነቱ ሰወዳጆቹ ብቻ ሳይሆን፤ ለጠላቶቹም ጭምር ነው። እርሱ የእኛ እምላክ ብቻ አይደለም፤ በደል ያደረሱብንም ሰዎች እምላክ እንጂ።

2. ተመሳሳይ በደል እንጋራለን። ጌታ ኢየሱስ ስለ መፍረድ የተናገራቸውን ቃላት እናዳምጥ፤ “በወንድምህም ዐይን ያለውን ጉድፍ ስለ ምን ታያለህ፤ በዐይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም?” (ማቴ. 7÷3)። አንድ የተሳሳተ ነገር መኖር አለበት - እኔ ዐይን ውስጥ ያለው ስንጥር ብቻ ሊሆን ይችላል፤ ግንዱ ያለው የጠላቱ ዐይን ውስጥ ነው። ጌታ ኢየሱስ ሁኔታውን አልተገነዘበውምን? መረጃው የሚያሳየው ግን እንደዚህ አይደለም፤ ምክንያቱም፤ ቀጥሎ ሲናገር፤ “ወንድምህን፤ ከዐይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ ትሰዋለህ? እነሆም፤ በዐይንህ ምስሶ አለ። እንተ ግብዝ አስቀድመህ ከዐይንህ ምስሶውን አውጣ፤ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዐይን ጉድፉን ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ” ይላል (ማቴ. 7÷4-5)። ቆይ ትንሽ አስቲ እንዴ። ጌታ ኢየሱስ፤ እኔ ንጢአት አልባ ሆኜ የሌላኛውን ወንድም ንጢአት በመከነኔ ምክንያት ግብዝ በማለት እየጠራኝ ነው እንዴ? እንደዚያ ይመስላል። አጥርታችሁም ማየት እንደማትችሉ እየተናገረም ይመስላል። ያ ግንድ ዐይንህ ውስጥ እያለ ምንም ነገር በማመዛዘን ማየት አትችልም።

ኢየሱስን እንደማውቀው የማስበውን ያህል እንደማላውቀው እንምታለሁ። በግጭቱ ላይ ከእኔ ጉን ይሆናል ብዬ አርግጠኛ ነበርኩ፤ በዚህ ፈንታ ግን ማንም ላይ ለመፍረድ መብት እንደሌለኝ እየነገረኝ ነው - እግዚአብሔር ለንጢአቶቹ እንዲፈርድብኝ ካልፈለገሁ በቀር። የለም አመሰግናለሁ። እግዚአብሔር የዐይኔን ግንድ ይቅር ማለቱንና መርሳቱን አደንቃለሁ። አሁንም ያደርገዋል - በወንድሜ ዐይን ውስጥ ያለውን ስንጥር ይቅር ካልኩ። ሐዋርያው ጳውሎስ፤ “እንተ በሌላው ሉሌ የምትፈርድ ማን ነህ? እርሱ ቢቆም ወይም ቢወድቅ ለገዛ ጌታው ነው” በማለት እንደሚያስታውሰን ማለት ነው (ሮሜ 14÷4)።

ዋልተር ዊንክ አስደናቂ ዕይታ ያቀርባል፤ “በሌላኛው ሰው ውስጥ ያለው ‘ስንጥር’ በዚህኛው ዐይን ውስጥ ያለው የዚያው ግንድ ስንጥር ነው።”³ እንሞክረውም ዘንድ አንድ ሐሳብ ያቀርባል፤ ጠላታችሁን ለይታችሁ አውጡና ስለዚያ ሰው ወይም ስለ እነዚያ ሰዎች የማት

ወዲቸውን ነገሮች ሁሉ ዘርዝሩ። ከዚያም ያንን ዝርዝር አንድ በአንድ እያነሣችሁ ከእነዚህ ባሕርያት መካከል ስንቶቹ እናንተም ላይ እንዳሉ ራሳችሁን ጠይቁ።⁴

ውይ። ሞክራዋለሁ፤ ባገኘሁት ውጤት አልተደሰትኩም። ይህ ግን ሁላችንንም በሚመለከት አውነት አይደለምን? አባቴን እወደዋለሁ፤ የሚያናድዱኝ ጥቂት ባሕርያት ግን ነበሩበት። አሁን አድጌ ግን እነዚያኑ ነገሮች ሳይርጋቸው ራሴን አገኝዋለሁ ወይም ሚስቴ ትነግረኛለች። ሌሎች ጉልማሶችም ይህንኑ ነገር ሲናገሩ ለምቻለሁ። ወላጆቻችን ላይ የማንወዳቸውን እነዚያኑ ባሕርያት በተደጋጋሚ ስናሳይ መገኘታችን ግራ አጋቢ ነው።

እንዲሁም ጠላቶቻችን ስጦታ ሊያመጡልን ይሆናል ይላል ዊንክ፤ “በጠላቶቻችን በኩል ካልሆነ በሌላ በምንም ነገር ልናገኛቸው የማንችላቸውን ሁኔታዎቻችንን ለማየት ... ጠላታችን ወደ እግዚአብሔር ስንጓዝ የምንዘልለው መስናክል ብቻ አይደለም። ወደ እግዚአብሔር መጓዣም ሊሆን ይችላል።”⁵ ጠላቶቻችንን ልንሰውጥ በምንሞክርበት ጊዜ እግዚአብሔር እኛን ለመሰወጥ ይጠቀማቸው ይሆናል።

እና እንዴት ነው የምናደርገው?

ጠላቶቻችንን እግዚአብሔር የሚያደርግላቸውን በማድረግ - ፀሐያችን እንዲያበራላቸውና ዝናባችን እንዲዘንብላቸው በማድረግ እንወዳቸዋለን። ልክ ምርጥ ወዳጆቻችንን እንደምናይ እናያቸዋለን። ሌሎች ሰዎች እንዴት እንደምናስተናግዳቸው በማየት ብቻ ጠላቶቻችንንና ወዳጆቻችንን ለይተው ማወቅ የለባቸውም።

እንድንጸልይላቸውም ጌታ ኢየሱስ ነግሮናል። “እዎ! ይህንንማ አደርገዋለሁ። አሳትና ድኝ እንዲወርድባቸው እጸልያለሁ” ትሉ ይሆናል። ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ማለቱ እንዳልሆነ ታውቃላችሁ። በረከት እንጂ መዐት እንዲወርድባቸው ልንጸልይባቸው አይገባም። አንድ ነገር ግን ቃል አገባላችኋለሁ፤ ጠላታችሁ በረከት እንዲወርድሱት እየጸለያችሁ ለረጅም ጊዜ መቆየት አትችሉም፤ ያ ሰው ጠላታችሁ ሆኖ አይቆይምና። ለሚያሳድዱንም መልካም ልናደርግ ይገባል። ዳቦ ጋግሩላቸው ወይም ያገኛችሁትን የቲአትር ቤት መግቢያ ቲኬት ሰጧቸው፤ እንዲያውም ከዚህ የተሻለም አድርጉ፤ አብረዋችሁ ቲአትር እንዲገቡ ጋብዟቸው። “ግን ዳቦውን ፊቴ ላይ ቢወረውሩትስ? ቲኬቱን ቀዳድደው ቢጥሱትስ?” አሁንም፤ እነርሱ ለሚለጡት ምላሽ ኅላፊነቱ የእናንተ አይደለም።

ለም፡፡ በማበርከታችሁ ትእዛዙን ፈጽማችኋል፤ “ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል ክስው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ” (ሮሜ 12÷18)፡፡

አስታውሱ፤ የእግዚአብሔር ግብ፤ በፍጥረትና በመዋጀት በኩል ሰው ከእግዚአብሔር እና ከሰው ጋር ኅብረት እንዲኖረው ነበር፡፡ አሮ ጌው ፍጥረት ወድቋል፤ ስለዚህም አዲሱ ፍጥረት አለ፤ አንዳንዴ ግን ይህ ብዙም ሳይሻል ይቀራል፡፡ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ የጸለየው ለዚህ አንድነት ነው፡፡ ዮሐንስ 17 ላይ በምናገኘው ሊቀ ካህናታዊ ጸሎቱ ለተከታዮቹ ይህን ነገር ሦስት ጊዜ ጠይቆላቸዋል፤

ቅዱስ አባት ሆይ እነዚህን የሰጠኸኝን አንድ አኛ አንድ አንድ ደሆኑ በስምህ ጠብቃቸው፡፡ (ቁ. 11 - አጽንኦት የተጨመረ)

ሁሉም አንድ ደሆኑ ዘንድ፤ ... አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፤ አንተ አባት ሆይ፤ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፤ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ደሆኑ ዘንድ እለምና ስሁ፡፡ (ቁ. 21 - አጽንኦት የተጨመረ)

እኛም አንድ አንድ ሆንን አንድ ደሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን፤ በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ፤ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ፤ እንዲሁም ዓለም አንተ እንደ ላክኸኝ በወደድኸኝም መጠን እነርሱን እንደ ወደድሃቸው ያውቃል፡፡ (ቁ. 22-23 - አጽንኦት የተጨመረ)

የዚህ አንድነት ልኬቱ፤ “እኛ አንድ እንደ ሆንን” የሚል መሆኑን አስተውሉ፡፡ በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ መካከል ቅናትና ክፍፍል ይኖራል ብላችሁ ትገምታላችሁ? ጌታ ኢየሱስና አብ አንድ እንደ ሆኑ እኛም አንድ መሆን አሰብን፡፡

ምክንያቱንም አስተውሉ፤ “አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፡፡” ከሁሉ የባሰው ደንቆር ኅጢአተኛ፤ አንድነት የአማኞች መታወቂያ መሆኑን ያውቃል፡፡ የተከፋፈለ ኅብረት ግን ኢየሱስ ከእግዚአብሔር የተላከ ክርስቶስ መሆኑን ፈጽሞ አያሳምንም፡፡

ስለዚህ ከእግዚአብሔር የተሰጠን ግብ አንድነት ነው፡፡ አንድነት መዋሐድ ማለት አይደለም፡፡ አንዳንዶች እነዚህን ጥቅሶች ቤተ እምነቶችን ማፈራረስና በአንድ ማካተትን ለማጽደቅ ተጠቅመውባቸዋል፡፡ አንድነትና መዋሐድ ግን አንድ አይደሉም፡፡ ሁለት ልብሶችን ወስዳችሁ

አንድ ላይ መቋጠርና ልብስ ማለጫ ሽቦ ላይ ማስጣት ትችላላችሁ፤ ነገር ግን አንድነትን እንጂ መዋሐድን አታገኙም፡፡

አንድነት አንድ ዐይነትነትም አይደለም፤ ተመሳሳይ አስተሳሰብ፤ ድርጊትና አለባበስ እንዲኖረን አይጠበቅምና፡፡ በአንድነት ውስጥ ግላዊነታችንን ጠብቀን እንቆያለን፡፡

አንድነት? ምንድን ነው? እናንተን ወደ እነዚያ የብሪታኒያ ጦርነትን የሚያሳዩ የድሮ የ2ኛው ዓለም ጦርነት ፊልሞች መልሼ በመውሰድ ይህንን በተሻለ ሁኔታ ማስረዳት እንደምችል አስባለሁ፡፡ ማታ ማታ የጀርመን በምብ ጣይ አውሮፕላኖች በሰንደን ከተማ ሰማይ ሲበርሩ፤ ትልልቅ ፓውዛዎች ሰማዩን መፈተሽ ይጀምራሉ፡፡ በመጨረሻ አንድ ፓውዛ የጠላትን አውሮፕላን ያገኛል፡፡ ስለየር መቃወሚያ ተኳሾች የተሻለ ዒላማ ለመስጠት ወዲያውኑ በአካባቢው ያሉ ሌሎች ፓውዛዎች ኃይለኛ የብርሃን ጨረራቸውን አጣምረው በዚያው አውሮፕላን ላይ ያደርጋሉ፡፡ ቢያንስ፤ በፊልሞች ላይ እንኳ እንዲህ ነው ያደረጉት፡፡

እንደዚሁም የክርስቲያን አንድነት ልቦቻችንንና አእምሮአችንን አንድ ነገር ላይ ለማጣመር ማሠልጠን ነው፡፡ ልዩነታችን እንደ ተጠበቀ ሆኖ፤ ትኩረታችንን በአንድ ነገር፤ በዋነኛው ነገር ላይ እናደርጋለን፤ ይህንም የምናደርገው ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ በወደቀውና ጦርነት ላይ ባለው ዓለም ለማያት ላይ ገንኖ እና ከብሮ እንዲታይ ነው፡፡

ጠላቶቻችንን እግዚአብሔር ስለሚወዳቸው እንወዳቸዋለን፡፡ ጠላቶቻችንን መወደድ ስለሚያስፈልጋቸው እንወዳቸዋለን፡፡ ጠላቶቻችንን እኛም መወደድ ስለሚያስፈልገን እንወዳቸዋለን፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ ዓለም ማወቅ ስለሚያስፈልገው ጠላቶቻችንን እንወዳቸዋለን፡፡

መደምደሚያ

ከወዳጅ ስለሚለነዘር ፍላጻ የማውቀው ይኸው ነው፡፡ በቂ ነው? እንደ ሆነ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡ እንደዚያ አስባለሁ፡፡ ሌላኛው አማራጭ ጦር ወርዋሪ መሆን ነው፡፡ ሐሳባችን ይህ ከሆነ ሳኦል ሕይወቱን በምን እንዳጠቃለለ ሰራሳችን ማስታወስ አለብን፤ “በእርግጥ የሞኝ ሥራ ሠርቻለሁ፤ እጅግ ሲበዛም ተሳስቻለሁ” (1ኛው. 26÷21 - አ.መ.ት)፡፡

ማስታወሻ

መቅደም

1. *Time*, 25 April 1994 (from its Internet site).
2. Lewis B. Smedes, *Forgive and Forget* (San Francisco: Harper & Row, 1984), ix, 13.
3. Philip Yancey, *What's So Amazing About Grace?* (Grand Rapids: Zondervan, 1997), 11.

ምዕራፍ 1

1. Stephen L. Carter, *Integrity* (San Francisco: Basic Books, 1996), 7.
2. William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 1 of *The Daily Study Bible* (Philadelphia: Westminster Press, 1956), 101.
3. Gertrude Himmelfarb, *The De-Moralization of Society* (New York: Knopf, 1995), 10-11.
4. *Ibid.*, 13.
5. L. Gregory Jones, *Embodying Forgiveness* (Grand Rapids: Eerdmans, 1995), 61.
6. Dietrich Bonhoeffer, *Life Together* (San Francisco: HarperCollins, 1954), 30.
7. Larry Crabb, *Connecting* (Nashville: Word, 1997), xvii.

ምዕራፍ 2

1. John R. Stott, *Guard the Gospel* (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 1973), 119.
2. "How Firm a Foundation," an early American hymn by John Rippon (1787).

ምዕራፍ 3

1. *Sunday Daily Oklahoman*, 22 June 1997.
2. David G. Brenner, *Healing Emotional Wounds* (Grand Rapids: Baker, 1990), 15-16.
3. James Q. Wilson, *The Moral Sense* (New York: Free Press, 1993), 55.
4. Walter Wangerin Jr., *Little Lamb, Who Made Thee?* (Grand Rapids: Zondervan, 1993), 117.
5. John Bowlby, *Attachment*, 2nd. ed. (San Francisco: Basic Books, 1982), 177.
6. Monica McGoldrich, *You Can Go Home Again* (New York: Norton, 1995), 24.
7. Hope Edelman, *Motherless Daughters* (Reading, MA: Addison-Welton, 1994), 112.
8. David Blankenhorn, *Fatherless America* (San Francisco: Basic Books, 1995), 1.
9. See Elizabeth and Katherine Ketcham's *The Myth of Repressed Memory*, published by St. Martin's griffin, and *Making Monsters* by Richard Ofshe and Ethen Watters, published by Charles Scribner's Sons.

ምዕራፍ 4

1. Rollo May, *psychology and the Human Dilemma* (New York: Norton, 1979), 25.
2. Eric Fromm, *To Have or to Be* (Philadelphia: Bantam, 1981), 96-97.

ምዕራፍ 8

1. Richard Keyes, "The Idol Factory," in *No God But God*, ed. Os Guinness and John Seal (Chicago: Moody Press, 1992), 29.
2. *Ibid.*, 32-33.
3. Stephen Charnock, *The Existence and Attributes of God* (Grand Rapids: Baker, 1979), quoted by Dr. Robert Norris during a lecture at Reformed Theological Seminary.

4. Keyes, "The Idol Factory," 33.
5. Neil Clark Warren, *Finding Contentment* (Nashville: Thomas Nelson, 1997), 3.
6. Alexander Souter, *A Pocket Lexicon of the Greek New Testament* (Oxford: Clarendon Press, 1957), 163.

ምዕራፍ 9

1. John Flavel, *The Mystery of Providence* (Edinburgh: Banner of Truth Trust, 1995), 22.
2. የእግዚአብሔርን የፍጥረት መጋቢነት (providence) ለመግለጥ ጥቅም ላይ የዋለ ቃል።
3. Louis Berkhof, *Systematic Theology* (Edinburgh: Banner of Truth Trust, 1976), 166.
4. Charnock, *The Existence and Attributes of God*.
5. R. C. Sproul, *The Invisible Hand* (Dallas: Word, 1996), 17.
6. Westminster Confession of Faith, Chapter 5, "Of Providence," part 1. (ይህ መጽሐፍ እምነታችን ተብሎ ወደ አማርኛ ተተርጉሞ አልፈዋል።)
7. Flavel, *Mystery of Providence*, 18, emphasis added.
8. William Plummer, *Jehovah-Jireh: A Treatise on Providence* (Harrisonburg, VA: Sprinkle Publications, 1997), 25.

ምዕራፍ 10

1. Earl D. Radmacher, *You and Your Thoughts* (Wheaton, IL: Tyndale, 1977), 41.
2. Flavel, *Mystery of Providence*, 117.

ምዕራፍ 11

1. John MacArthur, *The Freedom and Power of Forgiveness* (Wheaton, IL: Crossway, 1997), 10.
2. Lewis DRummond, *What the Bible Says* (Nashville: Abingdon Press, 1975), 112.
3. Forest Church, *Life Lines* (Boston: Beacon Press, 1996), 98.

4. MacArthur, *The Freedom and Power of Forgiveness*, 10.
5. Dietrich Bonhoeffer, *Spiritual Care*, trans. J. C. Rochelle (Philadelphia: Fortress Press, 1985), 62.

ምዕራፍ 12

1. ጸሐፊው የመጥምቃውያን አገልጋይ በመሆናቸው ሰው አንዴ ከዳነ አይጠፋም የሚለውን የካልቪን ትምህርት የሚከተሉ ይመስላል። ተርጓሚው ከዚህ አስተምህሮ አንዳንዶቹን ክፍሎች መቀበል ይቸግረዋል።

ምዕራፍ 13

1. Yancey, *What's So Amazing About Grace?*, 88.
2. Related by L. Gregory Jones, *Embodying Forgiveness* (Grand Rapids: Eerdmans, 1995), 35-36.
3. Ibid., 39.
4. Philip Rieff, *The Triumph of the Therapeutic* (Chicago: Univ. Of Chicago Press, 1967), 26.
5. Johann Christoph Arnold, *The Lost Art of Forgiveness* (Farmington, PA: Plough Publishing House, 1997), 79-80, emphasis added.

ምዕራፍ 14

1. Bonhoeffer, *Life Together*, 92.
2. Peter T. O'Brien, *Colossians, Philemon*, vol. 44 of Word's Biblical Commentary (Waco: Word, 1982), 24.

ምዕራፍ 15

1. Catherine Marshall, *Something Better* (New York: McGraw-Hill, 1974), 36.
2. Bonhoeffer, *Life Together*, 95.

1. Church, *Life Lines*, 90.
2. *The Faith Crisis*, published in 1984 by Tyndale House, now out of print. Available in Great Britain from STL Publications, under the title *Don't Just Sit There, Have Faith*. (Waco: Word, 1982), 24. (የእምነት ገይል በሚል ርእስ ወደ አማርኛ ተመልሷል።)
3. Walter Wink, *Engaging the Powers* (Philadelphia: Fortress Press, 1992), 271.
4. Ibid.
5. Ibid., 273.

ምስጋና

በማልጠቅመው በእኔ ለመሥራት ታማኝ አድርጎ የቆጠረኝ እግ ዚአብሔር ሁሌም የሕይወቴ ጌታ ሊሆን የተገባው ነው!

“ትርጉምን ተውኩት ወይስ ተወኝ?” እያልኩ ስኖር፤ “አረ አንድ መጽሐፍ ተርጉም እባክህ” በማለት ወጥሮ ይዞኝ የነበረው የማዘጋጃ ቤቱ ዳዊት መንግሥቱ የመጀመሪያው ቀስቃሺ ነበር። የእርሱ ቅን ውትወታ ነው ከ6 ዓመት በኋላ መጽሐፍ እንድተረጉም ያደረገኝ። ውትወታው ተሳክቶለታል (አሁን ግን ሌላ 6 ዓመት የመቆየት መብት እንዳለኝ ይታወቅልኝ)።

መጽሐፉን ያመጣችልኝ እገት እመቤት ጉልላት ናት፤ የዛሬ ለንት ዓመት! ባሕር ማዶ በሄደች ቁጥር የፌሊፕ ያንሊንና የሮናልድ ደንን መጻሕፍት ሳትይዝልኝ አትመጣም። ውለታዋ እንዴት ያለ ይሆን?!

እርትዖቱን የሠራችው ፍቅር ፈቀደ - ትንሿ እገቴ ናት (ትልቅ የምትሆነው መቼ ነው?)። ከሥር ከሥር ቆንጥራ ጨርሳዋለችና እኔ ጋ የቀረ አንዳች ምስጋና የላትም።

ለእኔ ለራሴ እንኳን አልነበብ እያለ አንዳንዴ የሚያስቸግረኝን የእጅ ጽሑፌን ተቋቁማ የተየበችልኝ የኔነሽ ሽመልስ (ሚሚ) ውለታዋ ቀላል አይደለም (የገዛ ጽሑፌን ማንበብ የምችልበትን ዘዴ እንደምትጠቁመኝ ተስፋ አደርጋለሁ)።

ሠዓሊዬ ልዑል ገብርኤል ጋ በሄድኩ ቁጥር ለጥበብ ዋጋ ሊከፈል እንደማይቻል እየተማርኩና የእግዚአብሔርን ሰጦታ እያደነቅሁ እመለሳለሁ። እግዚአብሔር ጥበብ ይጨምርለት!

በተረፈ፤ ርዳታቸውን ፈልጌ ስደውል ይገኙልኝ የነበሩትን ጋሽ ንጉሤ ቡልቻ፤ ለሜ ታደለ (መጋቢ) እና ግርማዊ ቡሹን አመለግናለሁ።

ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር ለዎችን የሚያስተምርበት፤ የሚያጽናበትና ሕይወታቸውን የሚለውጥበት እንዲሆን እጸልያለሁ!

የጸሐፊው ቀደምት ሥራዎች

የዘላለም ኪዳን:-

(The Better Covenant)

ዕምቅ የሆነውን የቃል ኪዳን ምስጢር መዝገብ፤ የላላ ወገብ የሚያጠብቅ አውነት የጨበጠና በሕይወታችን ከሚያልፈው ሰልፍ የተነሳ የፈዘዘብንን የተስፋ ቃል ዳግም የሚያድስ ነው። የአዲሱ ኪዳን መርሐዎችንም ፍንትው አድርጎ በማጉላት የተሰወጠ የሕይወት አቅጣጫን የሚጠቁም ከምጋስ በውስጡ የያዘ መጽሐፍ!

ደራሲ:- ዋችማን ኒ
የገጽ ብዛት: 144

የተሸነፈ ዓለም

(Love Not the World)

ዋና ሐሳቡ የዓለምን ዕርቃን መግለጥና ከግልጠቱ በስተቀር ቀኖችን ማርኮ እንዴት መጠቀም እንደሚቻል መጠቀም ነው፤ የዓለምን ዕድፍና ጉድፍ፤ ውበትና መዐዛ እሳይቶ ከእጃችን ላይ ሳሙናውን ያስቀምጥልናል - ለካስ ዕድፉን አንጽቶ መጠቀም የእኛ ድርሻ ነውና! ይህ መጽሐፍ በዚህ ብቻ አይደለም የሚገርመው፤ ቤተ ክርስቲያን ግቢ ውስጥ እየታከከን፤ ከአጥር ውጭ ራዕይ እንዳይኖረን የሚያደርገንን ጸሊም ድባብ ከመጽሐፍ ቅዱስ አጥር ያልዘለለ ሐሳብ ቁልጭ ባለና በጥሩ ቃና እያመጣ ይሸረክትልናል።

ደራሲ:- ዋችማን ኒ
የገጽ ብዛት: 88

የጸጋው ብርታት

(Changed into His Likeness)

ሦስቱ አዕማዶች (አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ) ፈቃዳቸውን ለአምላካቸው አስገዝተው ያለፉባቸው የሕይወት ጠመዝማዛ መንገዶች ተሞክሮ ለእኛ ዛሬ ይጠቅሙን ዘንድ ጸሐፊው በቅደም ተከተል አስቀምጧቸዋል። ብዙ ጊዜ ለጌታ ኢየሱስ ተለይተን በቅድስና ለመኖር ወስነን ሳለ፤ ድንገት ኬላ ጥሰን በካሳሽ ግራ ለተጋባን መጽሐፍ መልስ አለው። ጸጋ የሚባለውን ቃል በጭንቅላታችን እንጂ በልባችን ለማናውቀው የጸጋው ብርታት በጠብታ እንደሚወርድ ግሉቱስ የእግዚአብሔርን ደግነት እያንጠባጠበ ውስጣችንን ያበረታል።

ደራሲ:- ዋችማን ኒ
የገጽ ብዛት: 120

የእምነት ኃይል

(Don't Just Sit there ... Have Faith)

በሚገርመው የእግዚአብሔር ሰዎች ጥያቄና ጉድ በሚያሰኝ የጌታ መልስ የታደሰው ይህ መጽሐፍ፤ ከዘመነ-አብርሃም ጀምሮ የክርስቶስ ኢየሱስን ደም ወዳጠቀለው የሞትና የትንሣኤው ግይል ዘመን ድረስ ዘልቆ፤ እምነት እንደ ቅቤ ሲናጥ፤ ... እንደ አበባ ሲፈካ፤ ደሞ ሲጠወልግ ፍንትው ያደርጋል። እንደ ትራፊክ መብራትም ይመስላል፤ ቀይ ያበራና ያቆማል፤ በአረንጓዴ ያከንፋል። ቀንም ይህን መጽሐፍ ያነበበ አገልጋይና ምዕመን ያለ ምንም ጥርጥር ከጌታ አዲስ ነገር ሊጠብቅ በውስጡ አዲስ ቀን ያረግዛል።

ደራሲ:- ሮናልድ ደን
የገጽ ብዛት: 156

የዕረፍት ሕይወት

(Sit, Walk, Stand)

“ከክርስቶስ ጋር በሰማያዊ ስፍራ እንዴት መቀመጥ እንዳለብንና ለእርሱ እንደሚገባ እዚህ ታች (በምድር ላይ) እንዴት መመላለስ እንዳለብን ማወቅ ይኖርብናል፤ ነገር ግን በጠላት ፊት እንዴት መቆም እንዳለብንም ደግሞ ማወቅ አለብን!!” ስለዚህ ከእግዚአብሔር፣ ከዓለም እና ከዲያብሎስ ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ባሕርይ በኤፌሶን መልዕክት ላይ ከተመሠረተው ከዚህ መጽሐፍ በቀላሉና በግልጽ ያገኙታል፡፡

ደራሲ፡- ዋችማን ኒ
የገጽ ብዛት፡ 64

ያልተንኳኑ በሮች

ቁምነገሩ የበዛ፣ ውበቱ ያማረ፣ መልእክቱ ሰፊ የሆነውን ያልተንኳኑ በሮች ማንበብ አስፈላጊ ነው፡፡ የሰሉ ምጽታዊ ቀልዶች፣ ሰፊ የታሪክ ዕውቀትና ነቢያዊ ድፍረት የተካተቱባቸው 24 መንፈሳዊ መጣጥፎችን የያዘ መድብል! መጽሐፉ አፈንጋጭና ሞጋች ነው፡፡ እውነታዊና ተምኔታዊ ነው፡፡ ጠያቂና መላሽ ነው፡፡ በአጭሩ፣ አያርፌና አያሳርፌ ነው፡፡

ጸሐፊ፡- ጳውሎስ ፈቃዱ
የገጽ ብዛት፡ 168

እግዚአብሔር ይባርክዎ!